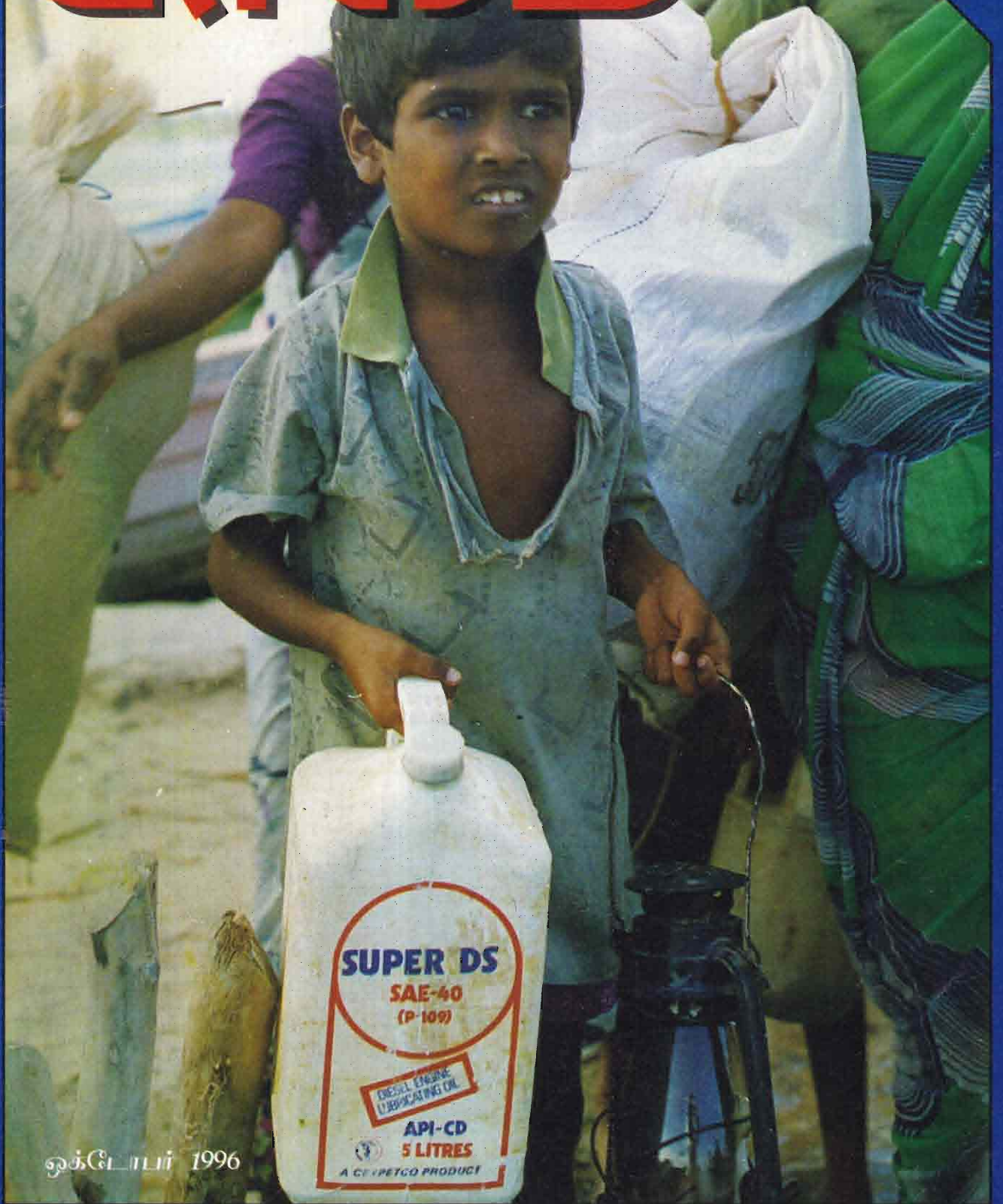

பத்மநாப ஐயருடன்
ஒரு இதர்காணல்

பள்ளம்

ஒக்டோபர் 1996

AYNGARAN

ENTERPRISE

(Whole Sale and Retail)

உங்கள் வீட்டுக்குத் தேவையான அனைத்துப் பொருட்களையும் மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் ஒரே இடத்தில் கொள்வனவு செய்வதற்கு இன்றே நாடுங்கள். நம்பிக்கை நாணயம் உத்தரவாதம் இவற்றிற்கு நியூமோல்டனில் ஒரே ஒரு தமிழ்க் கடை. எம்மிடம் இலங்கை இந்திய உணவுப் பொருட்கள், கடல் உணவு வகைகள், பசுமையான மரக்கறி வகைகள், Halal Meat மற்றும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், ஓடியோ, வீடியோ (original copies) C.D.க்கள் யாவும் தரமாகவும் மிகக் குறைந்த விலையிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். [எம்மிடம் 2000க்கு மேற்பட்ட தமிழ் ஒரிஜினல் வீடியோ பிரதிகள் உண்டு]

உங்கள் தேவையே எங்கள் சேவை
அதுவே எங்கள் முன்னேற்றத்தின் ரகசியம்

சகலவிதமான ஆங்கில, தமிழ் அச்சுத் தேவைகளுக்கும் இன்றே எம்மை நாடுங்கள். குறைந்த விலையில் செய்து தரப்படும்.

SUN GRAPHIC - U.K.

80, Burlington Road,

(opp DSS Office)

New Malden, Surrey KT3 4NY.

Tel: 0181 942 1561

Fax: 0181 296 8778

கட்டிடக்காட்டுக்குள்
அந்திமகாலத்து அவலம்
- பக்கம்

புகலிடச் சினிமா
சாத்தியமா?
- பக்கம்

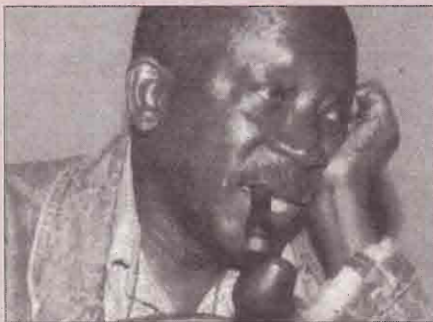
ஆபிரிக்க நாட்டவர்
நாடுகடத்தல்
- பக்கம்

Mc சாம்ராச்சியம்
- பக்கம்

பாலமாகி சிறந்து நிற்கும் பணி
பத்நாப ஐயருடன் ஒரு சந்திப்பு
- பக்கம்

ஐந்து குர்திஷ் கவிதைகள்
- பக்கம்

இயக்குனர் ஓஸ்மான்
செம்பேனுடன் நேர்முகம்
- பக்கம்

பாலியல் வன்முறை
- பக்கம்

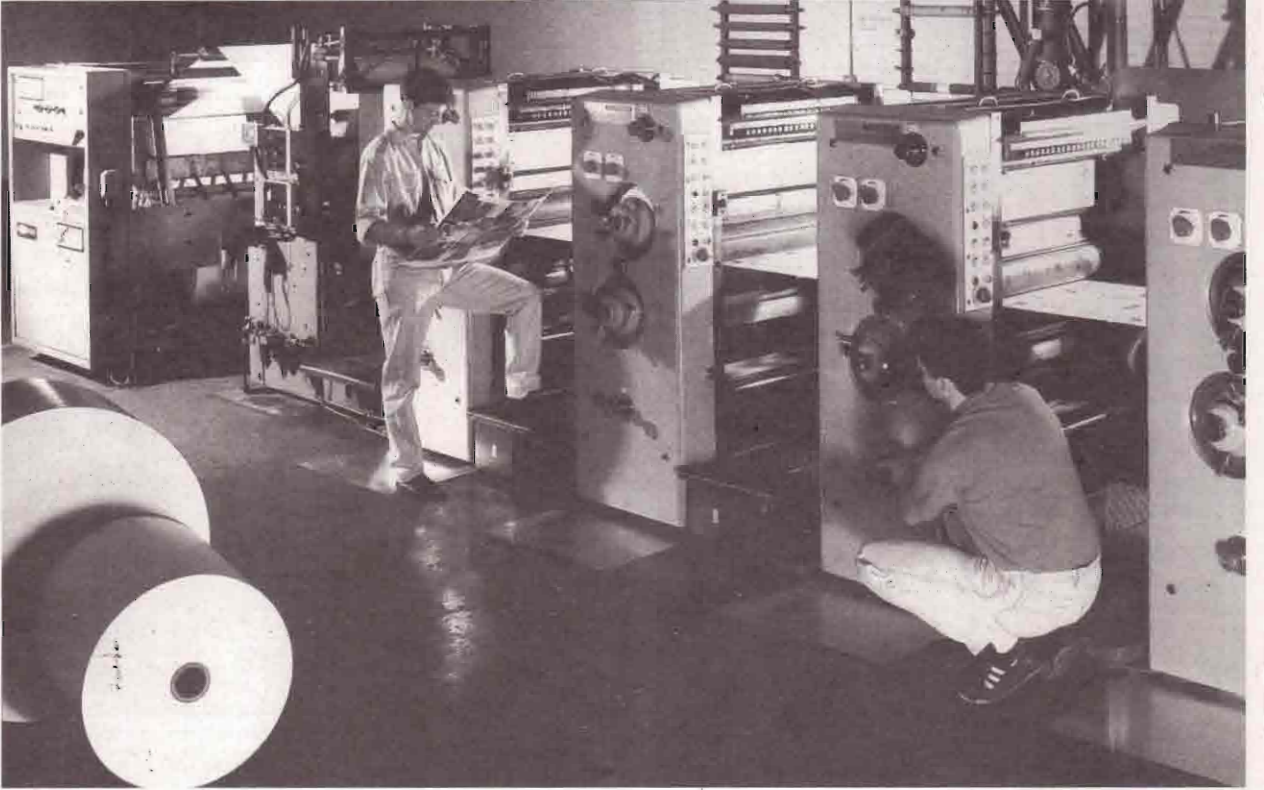

- ★ 'முரண்பாடுகளும் முரண்பாடுகளும்' - விவாதம்பக்கம்
- ★ புதிய ஒழுங்குமுறையில் 'சுயநிர்ணய உரிமை'பக்கம்
- ★ 'முத்திரை' - சிறுகதைபக்கம்
- ★ இந்திய - தமிழீழ உறவு மலருமா?பக்கம்

நவீன தொழில்நுட்ப வசதிகளுடன்....

உங்கள் எண்ணத்தில் இருப்பதை அழகிய வடிவத்தில்
தரமாகவும், விரைவாகவும், மலிவாகவும் பெற்றிட

VASAN LITHO PRINTER

Tel: 0181-640 4366

45 C Crouse Road,
Mitcham Surrey CR4 3LG,
United Kingdom.

R. Pathmanaba Iyer
27-B High Street
Plaistow
London E13 0AD
Tel: 020 8472 8323

PAALAM

Magazine Tamoul mensuel

Impression:
Vasan Litho Printer (London)

பாலம்

சமூக - அரசியல் - கலை
இலக்கிய சஞ்சிகை

மாதம் ஒருமுறை

முகவரி:

22, Rue Perdonnet,
75010 Paris.
France.
Tel: 01 40 37 63 63
Fax: 01 40 37 64 64

ஒக்டோபர் 1996

தனிப்பிரதி - ஒரு ஆண்டுக்கான
சந்தா பற்றிய விபரங்கள்

பிரான்ஸ்: தனிப்பிரதி - 10 FF
12 மாதம் - 180 FF

சுவிஸ்: தனிப்பிரதி - 3 SF
12 மாதம் - 48 SF

ஜேர்மனி: தனிப்பிரதி - 3 DM
12 மாதம் - 48 DM

இங்கிலாந்து: தனிப்பிரதி - 1 £
12 மாதம் - 18 £

நோர்வே: தனிப்பிரதி - 12 NOK
12 மாதம் - 180 NOK

டென்மார்க்: தனிப்பிரதி - 12 Dkr
12 மாதம் - 180 Dkr

கனடா: தனிப்பிரதி - 2.50 C\$
12 மாதம் - 45 C\$

வணக்கம்,

'பாலம்' இதழ்-3 சற்றுத் தாமதமாகவே வெளிவருகின்றது. பல்வேறு வகையான நெருக்கடிகளினால் இத்தாமதம் நேர்ந்தமைக்கு முதலில் வாசகர்களிடம் மன்னிப்புக் கோருகிறோம். நாம் முதலில் குறிப்பிட்டிருந்தது போல் வாசகர்களினதும் - ஆக்கதாரர்களினதும் பூரணமான ஒத்துழைப்பின் மூலமே எமது இம்முயற்சியை களைப்புறாது தொடரமுடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

சென்ற இரண்டு இதழ்கள் பற்றியும் பரவலாக பல்வேறு வகையான அபிப்பிராயங்கள் - விமர்சனங்கள் வந்து சேர்ந்துள்ளன. 'பாலம்' சஞ்சிகையை இலவசமாக விநியோகித்தால் என்ன என்ற கருத்துக்களும் முன்வைக்கப்பட்டிருந்தன. எமது சக்திக்கு மீறிய பொருளாதாரச் செலவினாடாகவே இச்சஞ்சிகை வெளிவருகின்றது. இலாப நோக்கம் இல்லாவிடினும் சஞ்சிகையைத் தொடர்ச்சியாக வெளியிடுவதற்கு பொருளாதாரப் பலம் இல்லாமல் எதையும் சாத்தியப்படுத்த முடியாது என்பது வாசகர்களாகிய உங்களுக்கு நன்கு புரியும். ஆக, 'பாலம்'தை இலவசமாக்க விநியோகிப்பதென்பது இயலாத காரியம்.

சஞ்சிகையை வாங்கி வாசித்து ஆக்கபூர்வமான விமர்சனங்களை முன்வைப்பதன் மூலமே இதனை ஒரு காத்திரமான - தொடர்ச்சியான சஞ்சிகையாக வெளிக்கொணர முடியும் என நம்புகிறோம்.

பல்வேறுபட்ட விடயங்களைத் தாங்கிவரும் சஞ்சிகையாக பாலம் அமையவேண்டுமென விரும்புகின்றோம். அதற்கு ஆக்கதாரர்களும் எம்முடன் இணைந்து ஒத்துழைக்க வேண்டும் என மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கின்றோம். சலிப்புறாத ஒரு தொடர்பு முயற்சியினூடே முன்னோக்கி நகர்த்தல் பற்றிய மாற்றங்கள் சாத்தியமாகும். அதற்கு அனைவரினதும் வேண்டி நிற்கின்றோம்.

வழமைபோல் இவ் இதழ் பற்றிய விமர்சனங்களையும் அனைவரிடமிருந்தும் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

விளம்பர விநியோக தொடர்புகட்கு:

பாரிஸ்:
Tel: 40 37 63 63
Fax: 40 37 64 64

ஜேர்மனி:
Niramalarajan
Tel: 041333896

சுவிஸ்:
மக்கள் கடை
Tel: 01-271 7374

டென்மார்க்:
S.E. Mahendran
SPURVE VEJ-20
7200 GRINSTED.
Tel: + Fax: 75310546

இத்தாலி:
S. தில்லைவாசன்
VIA DANTE - 296,
PALARMO
Tel: 03473358290

லண்டன்:
ஜெயந்தன்
Tel: 0956908145
நேசன் - 077696592

நோர்வே:
JAFFNA FOOD
Tel: 22425527

நெதர்லாந்து:
S. தாணுவர்த்தன்
Tel: 0223 630462

சுடுகாடு ஆகும் கிளிநொச்சி நகரம்

படையினர்க்கு அவதி

“கிளிநொச்சி நகர் கைப்பற்றப் புகிட்பட்டதையடுத்து விடுதலைப் புலிகளின் கடைசிக் கோட்டையும் கைப்பற்றப்பட்டு வீழ்ச்சி கண்டு விட்டது. இனிமேல் விடுதலைப்புலிகள் காடுகளுக்குள் செல்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை!” இதுவே கிளிநொச்சி நகரினுள் இராணுவம் பிரவேசித்ததைத் தொடர்ந்து சிறிலங்கா அரசாங்கம் மேற்கொண்டு வரும் முக்கியமான பிரச்சாரமாக உள்ளது. சிறிய அளவிலான மேலோட்டமான - குறுகிய கால வெற்றிகளில் மயங்கி இதே போன்றதொரு பிரச்சாரத்தை முன்னைய ஆட்சியாளர்களான ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினரும் மேற்கொண்டிருந்ததையே இப்பிரச்சாரம் நினைவூட்டுகிறது.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் மீது ‘சூரியக்கதிர்’ என்ற குறியீட்டுப் பெயருடன் விட்டு விட்டு ஏறத்தாள ஐம்பது நாட்களான படையெடுப்பை நாடத்திய போது புலிகளில் எழுபது வீதமான னோரைக் ஒழித்துக் கட்டிவிட்டோம் மிகுதி முப்பதுவீதத்தையும் விரைவில் ஒழித்துக்கட்டிவிடுவோம் என இதே சந்திரிகா தலைமையிலான பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசு பிரச்சாரம் செய்ததையும் இங்கு குறிப்பிடலாம். ஆனால், யாழ்குடாநாட்டை இராணுவம் ஆக்கிரமித்த பின்பு, 70 வீதமான புலிகளை தாம் கொன்றொழித்து விட்டதாக அரசு இறுமாப்புடன் கூறிக் கொண்டபின்பு - முல்லைத்தீவு இரா

ணுவ - கடற்படைத்தளம் மீதான தாக்குதல் மூலமும், ஆணையிறவிலிருந்து கிளிநொச்சி வரையான (பரந்தனுடன் முடிவடைந்த) ‘சத்ஜய’ இராணுவ நடவடிக்கையை தோற்கடித்ததன் மூலமும் சிறிலங்கா அரசின் பிரச்சாரம் ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது எனலாம். ஆனால், தற்போது அரசு செய்யும் பிரச்சாரமானது முன்னையதை விட மிகவும் பலவீனமானதொரு பிரச்சாரமாகவே கணிக்க முடிகிறது. காரணம், யாழ் குடாநாட்டின் மீது இராணுவம் படையெடுத்த போது புலிகள் தந்திரோபாய ரீதியில் விலகிக் கொண்டதை அந்நேரத்தில் சாதாரண பொது மக்களில் புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலை இருந்திருக்கலாம். ஏனெனில், பல இராணுவ விமர்சகர்கள் கூட அன்றைய நிலையை உடனடியாக சரியாக மதிப்பீடு செய்ய முடியாமலே இருந்தனர். ‘ஆகா! அற்புதம்!! அபாரம்!!! சந்திரிகா அரசுக்கு கிடைத்த மாபெரும் வெற்றி’ என இனவாதப் பத்திரிகைகளெல்லாம் ஆர்ப்பரித்திருந்ததால், அரசின் பிரச்சாரமும் சிறிது காலத்துக்கா

வது உயிர் வாழக் கூடியதாக இருந்தது. பின்னர் குடாநாட்டில் இராணுவக் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பிரதேசங்களில் புலிகள் திடீர்த் தாக்குதல்களை ஆரம்பித்தவுடன் அந்த இராணுவ விமர்சனங்களும் பத்திரிகைகளும் அரசைச் சாடத் தொடங்கியதையும் நாம் பார்க்கக்கூடியதாக இருந்தது. இதனூடாகப் பார்க்கும் போது அரசின் இன்றைய பிரச்சாரம் எத்துணை வலுவற்றது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

குடாநாடு இராணுவத்தினரால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டதையடுத்து இலட்சக்கணக்கான மக்கள் வன்னிப் பெருநிலப் பரப்புக்கு இடம்பெயர்ந்திருந்தனர். அவர்களுக்கான அதி அத்தியாவசிய தேவைகளை நிறைவு செய்ய அரசு சார்பற்ற தொண்டர் அமைப்புக்களுக்கு தடை அல்லது அழுத்தங்கள் அரசால் கொடுக்கப்பட்டது. தாண்டிக்குளம் தடைமுகாமில் கெடுபிடிகள் அதிகரிக்கப்பட்டது. எனினும் இடம்பெயர்ந்த மக்கள் தமது முயற்சியில் தற்காலிக இருப்பிடங்களை அமைத்து வாழ்க்கையைத் தொடங்க ஆரம்பித்த போது ‘சத்ஜய’ இராணுவ நடவடிக்கை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. விடுதலைப்புலிகளின் பலமான எதிர்த்தாக்குதல் காரணமாக அதுவும் இடைநிறுத்தப்பட்டது. பின் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வுக்கான சமாதானப் பேச்சுக்கு தாம் தயாரானவும், விடுதலைப்புலிகள் ஆயுதங்களைக் கீழே போடும் பட்சத்தில் முன்றாவது தரப்பொன்றின் மத்தியஸ்தத்தூடன் பேச்சுக்களை ஆரம்பிக்கலாம் எனவும் அரசு தரப்பில் தெரிவிக்கப்பட்டது. நடைமுறைச் சாத்தியங்களற்ற நிபந்தனைகளை விதித்துக் கொண்டு தாம் பேச்சுக்கு தயார் என தெரிவித்த அதேவேளை, மறுபுறத்தில் பாரிய இராணுவ நடவடிக்கை ஒன்றிற்கான ஏற்பாடுகளையே வழமைபோல் அரசு செய்தது.

யாழ் குடாநாட்டில் புலிகளின் ஆதிக்கம் பெருகிவருவதனையும், கிழக்கில் புலிகளின் கை ஓங்கி வருவதனையும், முல்லைத்தீவில் சந்தித்த பெரும் தோல்வியையும் மறைக்க பிறிதொரு இராணுவ படையெடுப்பொன்றை நாடத்த வேண்டிய அவசியம் அரசுக்கு தோன்றியது. மறுபுறத்தில், வெளிநாட்டு உல்லாசப் பிரயாணத்துறை வீழ்ச்சியும் - வெளிநாட்டு முதலீடுகளின் வரட்சியும் பொருளாதாரத்தை ஆட்டம்காணவைத்து பணவீக்கத்தை அதிகப்படுத்தத் தொடங்கியது. அன்றாடம் பெருகி

தொடங்கியுள்ளனர். ஒரு வகையில் பார்த்தால் வன்னிப் பெரு நிலப்பரப்பின் சில பகுதிகளில் செறிந்து வாழ்ந்த மக்கள் பரந்து பட்டு வாழவேண்டிய நிலை உருவாக்கியுள்ளது எனலாம். இதேபோன்று மக்களின் இடம்பெயர்வுக்கு ஏற்ப வர்த்தக நிலையங்களும், சேவைத்துறைகளும் இடம் பெயர்ந்துள்ளன. இந்நிலை

இந்த நிலையில் இடம்பெயர்ந்த மக்கள் தற்காலிகமாகவே செறிவாக தங்கியுள்ள பகுதிகளில் படிப்படியாக நகரங்களை உருவாக்குவது தவிர்க்க முடியாதது. ஆகையினால் நகரங்கள் யாவும் தமது கைக்குள் வந்து விட்டது என்பதும், இனி புலிகள் காட்டுக்குள் தான் போகவேண்டும் என்பதும் யதார்த்தத்திற்குப் புறம்பானவாதங்களே.

வரும் இராணுவச் செலவீனங்கள் மக்களின் தலையில் சுமத்தப்பட்டு மானியக் கொடுப்பனவுகளில் வெட்டு விழுந்த போது - வேலை நிறுத்தங்கள் - அரசுக்கு எதிரான அதிருப்திகள் என்பன எழத் தொடங்கியது. இதனை எதிர்க்கட்சிகள் தமது நலனுக்கு ஆதரவாக திசைதிருப்ப முயன்ற போது, மக்களின் கவனத்தைத் திசை திருப்ப, உடனடியாகவே இன்னுமொரு தாக்குதலை நடத்த வேண்டிய நிர்பந்தம் தோன்றியதன் செயல் வடிவே 'சத்ஜய III' இராணுவ நடவடிக்கை எனலாம். ஏற்கனவே பரந்தனில் நிலைகொண்டிருந்த படையினர் மிக அண்மையில் உள்ள கிளிநொச்சிக்கு வருவதற்கே படையினரே களத்தில் இறக்க வேண்டிய நிலை இருந்தது. இதற்காக குடாநாட்டிலிருந்தும் 15000 இராணுவத்தினரை பரந்தனுக்கு நகர்த்தினர். மிகப் பிரமாண்டமானதொரு படையெடுப்பு மூலம் மிகச் சிறிய பிரதேசமொன்றை அவர்கள் கைப்பற்றியுள்ளனர். ஆனால் இந்த முன்னோக்கிய நகர்வுக்காக 500 இற்கு மேற்பட்ட படையினரைப் பலி கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது.

இந்த தாக்குதல் காரணமாக இலட்சக்கணக்கான மக்கள் கிளிநொச்சியிலிருந்து இடம்பெயர்ந்து சென்றாலும் - நூற்றுக்கணக்கான பொதுமக்கள் கண்மூடித்தனமான குண்டுவீச்சினால் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். பெருந்தொகையானோர் காயமடைந்துள்ளனர். ஆனால் இராணுவ தரப்பு செய்திகளின்படி படையினர் நகரை அண்மித்தபோது ஒரே ஒரு தெருநாயைத் தவிர அங்கு எந்த உயிரினத்தையும் காணவில்லை என்றே கூறியுள்ளனர். ஆக, மக்கள் எவரும் இல்லாத ஒரு சுடுகாட்டு நகரத்தைக் கைப்பற்றியுள்ளனர்.

கிளிநொச்சியிலிருந்து இடம்பெயர்ந்த மக்கள் பரந்த நிலப்பரப்பைக் கொண்ட வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பின் ஒரு பகுதியில் குடியேறத்

யில், அதாவது மக்கள் இராணுவத்திடமிருந்து தப்பி புதிய குடியிருப்புக்களையும் - வர்த்தக நிலையங்களையும் உருவாக்கி நகங்களை அமைத்து வாழ முயன்றுகொண்டிருக்கும் வேளையில் விடுதலைப்புலிகள் காட்டுக்குள் ஓடவேண்டிய நிலையுள்ளது என்றும் பிரச்சாரம் எவ்வளவு தூரம் எடுபடக்கூடியது என்றும் கேள்வியும் எழுகின்றது.

இவை ஒரு புறமிருக்க, விடுதலைப்புலிகள் இரு மாதங்களுக்கு முன்னர் ஒரு மாவட்டத்தின் தலைநகரை மீட்டுள்ளனர் என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும். அதாவது முல்லைத்தீவு நகரமானது புலிகளின் பூரணமான கட்டுப்பாட்டினுள் இருப்பதனாலும் இராணுவம் முல்லைத்தீவில் இருந்த போது பிரதேசச் செயற்பாடுகளைக் கவனிக்க புதுக்குடியிருப்பு தலைநகராக இருந்ததனாலும், தற்போது இரு நகரங்கள் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளன. அப்படி இல்லை என்பது அர்த்தமற்ற பிரச்சாரமாகவே இருக்கும்.

இது தவிர, நகரங்கள் எவையும் தாராளமாக உருவாகுபவை அல்ல. ஒரு இடத்தில் குடியேறி வாழும் மக்களினால் உருவாக்கப்படுபவை. மக்கள் இன்றி நகரங்கள் இல்லை. ஆகையால் மக்கள் இல்லாத சமயத்தில் நகரங்கள் உருவாகவோ இயங்கவோ முடியாது.

வன்னிப் பெரு நிலப்பரப்பிலுள்ள சேவைத்துறைகள் இன்று புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதியில் இருக்கின்றன என்பதே இன்றைய நிலையாகும். இவையெல்லாவற்றையும் விட, ஒரு விடுதலை இயக்கத்தின் செயற்பாடுகளின் அனைத்து நிர்வாக அமைப்புகளுக்கும் நகரங்கள் அவர்களின் கட்டுப்பாட்டினுள் இருக்க வேண்டும் என்பதும் அர்த்தமற்ற பேச்சுக்களே. விடுதலை அமைப்புக்கள் இருப்பவற்றைக் கொண்டு தமது செயற்பாடுகள் திட்டமிடுபவையே தவிர, அரசு இராணுவங்களைப் போன்று தேவையான வசதிகள் கொடுக்கப்பட்டால் மட்டுமே செயற்படுபவை அல்ல.

எது எவ்வாறு இருப்பினும் - படையினரின் ஆட்பலத்தை பெருக்க முடியாமல் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற அரசு, ஏற்கனவே குடாநாட்டிலிருந்த படையினரில் கணிசமான தொகையினரையும் கிளிநொச்சிக்கு நகர்த்தியதின் மூலம் - கிளிநொச்சி நிலப்பரப்பை கைப்பற்றியதாக கூறிக் கொண்டாலும் - அரசின் இந்த படையெடுப்பும் - படையினரின் செறிவை குறைத்து பரவலாக்குவதும் நீண்டகால போக்கில் சிறீலங்கா அரசுக்கு ஒரு பின்னடைவையும் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்துக்கு இன்னுமொரு பரிமாணத்தையும் தரும் என நம்பலாம்.

- இளங்கோ

உருவாகப் போகும் சர்வதேச ஒழுங்கில் இந்திய-தமிழீழ உறவு மலருமா?

1991 ம் ஆண்டின் பின் உலகம், புதிய சர்வதேச ஒழுங்கின் கீழ் வந்துவிட்டது. அமெரிக்கா தலைமையிலான முதலாளித்துவ நாடுகள், சோவியத் யூனியன் தலைமையிலான சோசலிச நாடுகள் என இரு பெரும் முகாம்களாகப் பிளவுபட்டிருந்த நிலை மாறி, பனிப்போர் முடிவுக்கு வந்துள்ளதாகக் கூறப்படும் காலகட்டம் இது.

ஆனால் உண்மையில் பனிப்போர் முற்றாக முடிவுக்கு வந்துவிடவில்லை. இன்னும் தெளிவாகக் கூறப்போனால் பனிப்போர் புதிய பரிமாணங்களில் தொடரப்போவதனை தற்போதைய சர்வதேச அரசியல் நிலைமைகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. அமெரிக்காவினை ஏகோபித்த 'தலைவனாக' ஏற்றுக் கொள்ள உலக நாடுகள் தயாராக இல்லை. ஏன் முதலாளித்துவ நாடாக உள்ள பிரான்ஸ் கூட அண்மையில் ஈராக் மீதான அமெரிக்காவின் தாக்குதலின் போது அமெரிக்காவுக்கு முண்டு கொடுக்கவில்லை. எல்லா நாடுகளும் தங்களது வர்த்தக நலன்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கும் காலகட்டத்தில், உலகம் பல முகாம்களாக (MULTI-POLARISED) பிளவு படுவதற்கான வாய்ப்புக்களே நிறைய உள்ளன.

உலக நாடுகள் இரு முகாம்களாகப் பிளவுபட்டிருந்த போது, அவ் இரு முகாம்களுக்கிடையிலான முரண்பாடுகள் காரணமாக நடைபெற்ற பனிப்போரின் கூர்மையினை விட, உலகம் பல முகாம்களாகப் பிளவுபடும்போது நடைபெறும் போதும் பனிப்போர் மிகக் கூர்மையானதாக இருக்கும். பிராந்தியங்களின் அடிப்படையில் பல்வேறு முகாம்களாக பிரியலாம் என்று எதிர்பார்ப்பும் முன் வைக்கப்படுகின்றது.

ஆனால், ஒரே பிராந்தியங்கள் வைத்துக்கொள்ளும் கூட்டினை விட, பிராந்தியங்களை கடந்து அமையப்போகும் கூட்டுக்களே பலம் வாய்ந்தவையாக அமையப்போகின்றன. உதாரணமாக

'சார்க்' என்று அழைக்கப்படும் தென்னாசிய நாடுகளுக்கிடையேயான கூட்டமைப்பு ஒரு பலம் வாய்ந்த கூட்டாக மாறிவிடும் என்று கூறுவதற்கில்லை. இப் பிராந்தியத்தில் தற்போது உள்ள ஏழு நாடுகளும் ஒரு பலம்வாய்ந்த கூட்டினை அமைக்கக்கூடியவையாக உள்ளன. இதனால் இப் பிராந்திய நாடுகள் வெவ்வேறு கூட்டுக்களுடன் தம்மைத் தொடர்புபடுத்துவது தவிர்க்க முடியாததாக இருக்கும்.

இத்தகையதொரு சூழலில், மாறப் போகும் சர்வதேச ஒழுங்கில், தென்னாசியப் பிராந்தியத்துடன் தொடர்பு படக் கூடிய மாற்றங்கள் எவை? அம்மாற்றங்களின் ஊடாக தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் புவிசார் அரசியலில் ஏற்படக்கூடிய தாக்கங்கள் எவை என்பவற்றை மிகச் சுருக்கமாக விவாதிப்போம்.

இந்தியா, சீனா, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளுக்கிடையே போட்டிகள் தோன்றும். இந்நாடுகளின் செயற்பாடுகள் ஒன்றுக்கொன்று முரணாக அமையக்கூடிய ஒரு சூழலில் சிறீலங்கா எப்பக்கம் சாயக்கூடும் என்பது தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் சர்வதேச அரசியல் பரிமாணத்தில் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தும்.

பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம். மிக ஆழமாக ஆய்வுக்கு உட்படுத்த வேண்டிய இவ்விடயத்தினை மிக மேலெழுந்தவாரியாகவே இக்கட்டுரை விவாதிக்கப் போகின்றது. இத்துறையில் புதிய ஆய்வுகள் வெளிவரத்தொண்டுவதும் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் சர்வதேசப் பரிமாணங்களில் மாற்றம் ஏற்படுதல், சர்வதேச ஒழுங்கில் ஏற்படும் மாற்றங்களுடனும் தொடர்புபட்டிருக்கும் என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டுவதுமே இக்கட்டுரையில் சாத்தியமாகலாம்.

★★

தென்னாசியப் பிராந்தியத்தினில் உள்ள இந்தியா, பாகிஸ்தான், சிறீலங்கா, பங்களாதேஷ், மாலைதீவு, நேபாளம், பூட்டான் ஆகிய ஏழு நாடுகளில், நேபாளம், பூட்டான், மாலைதீவு போன்றவை கூடுதலான இந்தியா சார்பு நிலையினைக் கொண்ட - அல்லது அதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட நாடுகள் எனக் கூறலாம். நேபாளம், ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு சீனாவுடன் தொடர்பைக் கொண்டிருப்பினும், அத் தொடர்பு ஓர் எல்லையினைத் தாண்டுவதை இந்தியா அனுமதிக்காது. பூட்டான் முழுமையான இந்தியச் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டதாகவே உள்ளது. மாலைதீவும், இந்தியாவின் செல்வாக்கிற்கு உட்படுத்தப்பட்டதாக உள்ளது. (புளொட்டின் மாலைதீவுப் புரட்சியினை ஒடுக்கியது,

தானே உருவாக்கி தானே ஒடுக்கிய நிகழ்வு என்று கூறப்பட்டாலும், மாலைதீவின் இந்தியச் செல்வாக்குக்கு அது துணையாக உள்ளது)

எஞ்சிய நாடுகளில், பாகிஸ்தான் இந்தியாவுடன் உரசல் உள்ள நாடாகவே எப்போதும் இருந்துவருகின்றது. 'பங்களாதேஷ்' இந்தியா உறவும் மிகுந்த நெருக்கம் என்று கூறமுடியாது. இச்சூழலில், சிறீலங்கா - இந்திய உறவுகளில் அண்மைக்காலங்களில் ஒருவித நெருக்கம் இருந்து வந்தது.

இந்திய - சிறீலங்கா உறவுகளில் ஏற்பட்ட நெருக்கம் நிலைத்து நீடிக்கக்கூடிய ஒரு நெருக்கம் அல்ல. இது இந் நாடுகளின் ஆளும்வர்க்கங்களும் தமது நலன்களாகத் தாம் கருதியவையினை வைத்து ஏற்பட்ட நெருக்கம். இது எத்தோரமும் நலன்களின் அடிப்படையில் கலையக்கூடியது.

தற்போதைய நிலையில், இலங்கையுடன் நெருக்கமான உறவுகளைப் பேணிக்கொள்வதில் இந்தியாவினை விட இரண்டு முக்கிய நாடுகள் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றன. அமெரிக்காவும்,

சீனாவுமே அந்நாடுகளாகும். யப்பான் மற்றும் தெற்காசிய நாடுகள் சிறிலங்காவில் அக்கறை செலுத்துகின்ற போதும், அது சிறிலங்காவில் இருந்து பெறக்கூடிய நேரடிப் பொருளாதார நலன்களை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், சிறிலங்காவில் இந்தியா, அமெரிக்கா, சீனா ஆகிய நாடுகள் காட்டும் அக்கறை, நேரடிப் பொருளாதார நலன்களோடு மட்டும் தொடர்புடையவை அல்ல. மாறாக இந்து சமுத்திரப் பிராந்தியத்தினைக் கட்டுப்பாட்டினுள் வைத்திருப்பதன் ஊடாக, மாறப்போகும் புதிய உலக ஒழுங்கில் தமது கட்டுக்களைப் பலம் மிகுந்ததாக ஆக்கிக்கொள்வது தொடர்பானவை.

இச்சூழலில், ஒரு கேள்வி எழுகின்றது. இந்தியா, சீனா, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகள் போட்டியிடும் அளவுக்கு இலங்கை கேந்திர முக்கியத்துவம் மிகுந்த ஒரு நாடா? இக் கேந்திர முக்கியத்துவத்திற்கு திருகோணமலைத் துறைமுகம்தான் காரணமா?

'பனிப்போர்' ஒன்று ஆரம்பித்து விடின் இந்து சமுத்திரப் பிராந்தியத்தினைக் கட்டுப்பாட்டினுள் கொண்டுவருவதற்கு இலங்கை கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடம்தான் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இக்கேந்திர முக்கியத்துவம் நீடித்து நிலைப்பதற்கு திருகோணமலைத் துறைமுகம் மட்டுமல்ல - கொழும்புத் துறைமுகமும் முக்கிய காரணமாக இருக்கின்றது என முன்பு திருநாவுக்கரசு போன்ற ஆய்வாளர்களால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

புதிய சர்வதேச ஒழுங்கில், அமெரிக்கா, சீனா - இந்தியா போன்ற நாடுகள் ஒரே கூட்டினுள் வராமல் வெவ்வேறு கூட்டினுள் வரக்கூடிய வாய்ப்புக்களே நிறைய உள்ளன. இப்புதிய கூட்டுக்கள் வர்த்தக நலன்களை முதன்மைப்படுத்தும் என்பதனால் இவற்றிற்கு டையே கடுமையான போட்டிகளும் நிகழும். இப்போட்டிச் சூழலில், தமது நலன்களுக்கு ஏற்ப இலங்கையினைப் பயன்படுத்துவதில் இந்நாடுகளுக்கி

தமிழீழம் உருவாகின் தமிழகமும் பிரிந்து விடும் என்பதனை யும் தேவையற்ற தோர் அச்சம்

டையே போட்டிகள் தோன்றும். இந்நாடுகளின் செயற்பாடுகள் ஒன்றுக்கொன்று முரணாக அமையக்கூடிய ஒரு சூழலில் சிறிலங்கா எப்பக்கம் சாயக்கூடும் என்பது தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் சர்வதேச அரசியல் பரிமாணத்தில் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தும்.

★★

இன்றைய காலகட்டத்தில் சிறிலங்கா அரசுக்கு அமெரிக்கா, சீனா ஆகிய நாடுகள் நேரடி இராணுவ ஆயுத உதவிகளை வழங்குகின்றன. இந்தியாவும் உதவி வழங்குகின்ற போதும், தமிழக மக்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பார்கள் என்ற காரணத்தினால், இயன்றளவுக்கு மறைமுகமாக அதனைச் செய்கின்றது.

அண்மைக்காலங்களில், அமெரிக்கா-சிறிலங்கா உறவுகளில் கூடுதல் நெருக்கம் ஏற்பட்டு வருகின்றது. இந் நெருக்கம் 'கொங்கொங்' மீண்டும் சீனாவிடம் 1997ல் கையளிக்கப்பட்டதுடன் தொடர்புபட்டதாக இருக்கின்றது. மேற்குலகுக்கு வர்த்தகரீதியாக முக்கியமாக இருந்த 'கொங்கொங்' துறைமுக நகர் சீனாவுடன் போகும்போது, அப்பிராந்தியத்தில் சீனாவின் கை ஓங்குவதாக அமெரிக்கா கணிக்கின்றது. இதனால் இதற்கு ஈடாக சிறிலங்காவினைத் தமது நடவடிக்கைக்குரிய பிராந்தியமாக மாற்றி விடுவதில் அமெரிக்கா அக்கறை காட்டுகின்றது. தனது பாரிய தளம் அமைந்துள்ள டியோகோ கார்சியாவில் இருந்து அப்பிராந்திய நடவடிக்கைகளை கட்டுப்படுத்த வசதியாக காலிப்பகுதி மீது அமெரிக்கா கண் வைத்துள்ளது போலத் தெரிகின்றது. மேலும்,

முன்பு ஆய்வாளர் திருநாவுக்கரசு சுட்டிக்காட்டியதைப் போல, டியோகோ கார்சியா - கொழும்பு - பாகிஸ்தான் என்று முக்கோண வடிவத் தொடர்பு அமெரிக்காவிற்கு முக்கியமானதாக இருக்கின்றது.

சீனாவினைப் பொறுத்தவரை மாறக்கூடிய புதிய சர்வதேச ஒழுங்கில், தென்னாசியப் பிராந்தியத்தில் தனக்கு ஒரு நெருக்கமான கூட்டணியினை ஏற்படுத்த விரும்பலாம். அதற்கு சிறிலங்காவினை பொருத்தமான ஒரு நாடாகவே சீனா கருதுகின்றது. சிங்கள மக்கள் மத்தியில் வரலாற்று ரீதியாக நிலவி வந்த இந்திய எதிர்ப்பினையும், தமிழ் மக்கள் மத்தியில் வரலாற்று ரீதியாக நிலவி வந்த இந்திய எதிர்ப்பினையும், தமிழ் மக்கள் மத்தியிலும் வரலாற்று ரீதியாக நிலவி வந்த இந்திய நட்புத் தன்மையினையும் ஆய்வு செய்யக்கூடிய சீனக் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் சிங்கள அரசுக்கு ஆதரவு தெரிவிப்பதே - தந்திரோபாய ரீதியாக நன்மையளிக்கக்கூடிய ஒரு கூட்டணியினை தமக்குப் பெற்றுத்தரும் எனச் சிந்திப்பது இயல்பே. சீனாவுக்கும் - இந்தியாவுக்கும் இருக்கக்கூடிய முரண்பாடுகளே இதற்குக் காரணமாக அமைகிறது.

இந்தியாவினைப் பொறுத்தவரை சிறிலங்காவினைத் தனது ஆளுமைக்குட்படுத்தி, தனது நலன்களுக்கு ஏற்ப செயற்படும் ஒரு நாடாகவே வைத்திருக்க விரும்புகின்றது.

இந்தியா - சீனா - அமெரிக்கா ஆகிய இம் மூன்று நாடுகளுக்கும் சிறிலங்காவில் இருக்கக்கூடிய அக்கறை காரணமாக புதிய சர்வதேச ஒழுங்கு அமையும்போது உருவாகும் பனிப்போரின்போது, இம்மூன்று நாடுகளுக்கிடையே முரண்பாடு தோன்றின் - தான் எந்தப் பக்கம் சார்வது என்ற முடிவினை எடுக்கவேண்டிய நிலைக்கு சிறிலங்கா தள்ளப்படும். அப்போது நிச்சயம் சிங்களத் தலைமைகள் இந்தியப் பக்கம் சாயாது என்பது வரலாற்று ரீதியான விடயம் மட்டுமல்ல - தற்போதைய அமெரிக்க ஈடுபாடும் அதனைக் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது. அப்படியானால், தனது காலை வாரிவிடக் கூடிய அரசு ஒன்றுக்காக இந்தியா தற்போது முண்டு கொடுக்கின்றதா என்ற கேள்வி எழுகின்றது. இதனை நுணுக்கமாகப் பார்ப்பின் ஆம் என்பதே விஷயமாக உள்ளது. இந்திய கொள்கை வகுப்பாளர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டிய விடயம் இது.

★ உலகில் வாணிப்பத்துறையில் புகழ்பெற்று விளங்கும் ஐம்பது பெண்களில் பதினான்கு பெண்கள் ஆசியாவைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும், நால்வர் ஐப்பான், மூவர் ஹொங்கொங் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும் உலக வாணிப ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. இப் பெண்கள் முப்பத்தியேழு வயதுக்கும் எழுபத்தி நான்கு வயதுக்கும் இடைப்பட்டவர்கள். ஆனால், 1995ம் ஆண்டு ஐ.நா.வின் ஆய்வின்படி, உலகில் மிகப் பெரிய நிறுவனங்களில் பெண்கள் இயக்குனர்களாக இல்லை எனவும், ஒரு விகித சிரேஷ்ட அதிகாரிகளும், இரண்டு விகித கனிஷ்ட அதிகாரிகளும் பெண்களாக இருக்கின்றனர் என்றும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது.

★★

இந்தியாவின் அணு ஆயுத சக்தியினை 'சிதைத்து' விடுவதற்கு அமெரிக்கா தலைமையிலான மேற்கு நாடுகள் முயல்வது அமெரிக்க - இந்திய உறவில் ஒரு உரசலை ஏற்படுத்தியுள்ளது. 'நண்பர்கள்' அடிப்படையில் அமெரிக்கா - இந்தியா போன்ற நாடுகளுக்கிடையே உரசல்கள் ஏற்படும்போது - சிங்களத் தலைமை அமெரிக்காவுக்கு சார்பான நிலைப்பாட்டினை எடுக்கும் என்பதனை நோக்கினோம். இச்சூழலில், தென்னாசியப் பிராந்தியத்தில் 'தமிழீழம்' என்ற நாடு உருவாகுவதே நீண்டநாள் நோக்கில் இந்தியாவுக்கு புவிசார் அரசியல் நலன்களைக் கொடுக்கும். தமிழீழ - இந்திய உறவில் தற்போது உரசல் ஏற்பட்டுள்ள போதும் அது குறுங்காலத்திற்குரியது; தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் தொடர்பான தவறான கொள்கைகளால் ஏற்பட்ட முரண்பாடே அது. இம் முரண்பாடுகள் மத்தியிலும், தாம் இந்திய தேசத்திற்கு நண்பர்களாக இருப்போம் என்பதனை விடுதலைப் புலிப் போராளிகள் வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றனர்.

தமிழீழம் உருவாகின் தமிழகமும் பிரிந்து விடும் என்பதனையும் தேவையற்றதோர் அச்சம் என்பதனையும் விடுதலைப்புலிகள் வெளிப்படுத்தியிருந்தனர். தமது அரசியல் வேலைத்திட்டத்திலும் - புவிசார் அரசியலில் இந்திய அரசிற்கு சாதகமான நிலைப்பாடு எடுக்க

கக்கூடிய வகையிலேயே தமது நிலைப்பாட்டினைப் புலிகள் வெளிப்படுத்தியிருந்தனர். மேலும், விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன், அடிப்படையில் ஓர் இந்திய எதிர்ப்புவாதியல்ல. மாறாக, எத்தகைய அச்சுறுத்தலுக்கும் பணியாமல் தமது மக்களின் எதிர்கால நல்வாழ்வுக்கு வழிசமைக்க அவர் விரும்புகின்றார். இந்திய கொள்கை வகுப்பாளர்களின் சில முடிவுகள் தமிழ் மக்களின் நன்மைகளுக்கு மாறானவை என்று அவர் எண்ணும்போது அம் முடிவுகளோடு அவர் முரண்பாடு கொள்கிறார். தமிழீழம் தொடர்பான இந்தியக் கொள்கைகளில் மாற்றம் வரவேண்டும் என அவர் மனதளவில் விரும்புகின்றார்.

இந்தியக் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் சில விடயங்களைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

1. இலங்கைத் தீவில் சிங்கள - தமிழ் மக்களுடன் சமாதானமான நட்புறவை வைத்துக்கொள்ளவது நீண்டகால நோக்கில் சாத்தியமானதா? அவ்வாறு சாத்தியம் இல்லாவிடின் இந்தியாவின் நண்பர்களாக இருக்கக்கூடிய மக்கள் கூட்டம் எது?

2. தமிழீழம் தனிநாடாகப் போயின், தமிழகம் பிரிந்து விடும் என்பதை இந்தியக் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் உண்மையில் நம்புகிறார்களா? அல்லது வெறும் வரட்டுக் கௌரவத்துக்காக நீண்டகால நோக்கில் நன்மை பயக்கக்கூடிய 'தமிழீழம்' என்ற நாடு உரு

வாகுவதற்கு தடையாக இருக்கிறார்களா?

3. ஈழத்தமிழ் மக்களின் தலைமைச் சக்தியாக விடுதலைப்புலிகள் தவிர்ந்த ஏனையவர்களைக் கொண்டுவர இந்தியா எடுத்த முயற்சி வெற்றியளித்ததா? ஏன் வெற்றியளிக்கவில்லை?

4. விடுதலைப் புலிகள் இந்திய எதிர்ப்பாளர்கள் என்ற முடிவுக்கு இந்தியா போய்விட்டதா? அவ்வாறான முடிவுக்குப் போயினும் அது சரியான முடிவா?

இக் கேள்விகளை, ஆழமான முறையில் ஆய்வுசெய்து, உருவாகப்போகும் புதிய சர்வதேச ஒழுங்கின் பின் இந்தியத் தேசத்தின் நலன்களை முன்னிறுத்திப் பார்ப்பின் இந்தியக் கொள்கை வகுப்பாளர்கள், தமது கொள்கைகளில் பின்வரும் மாற்றங்களைக் கொண்டுவருதல் இந்திய மக்களுக்கு நன்மையினைத் தரும்.

1. தமிழீழம் என்ற நாடு உருவாகுவதற்கு தார்மீக ஆதரவினை வழங்கி, 'தமிழீழம்' உருவாக துணைபோதல்.

2. ஈழத் தமிழர்களின் தலைமைச் சக்தியாக விடுதலைப் புலிகளை அங்கீகரித்தல்.

3. விடுதலைப் புலிகளுடன் இருக்கக்கூடிய முரண்பாடுகளை பேசித் தீர்த்துவிடல் - அதன் முதல் அம்சமாக விடுதலைப்புலிகள் மீதான தடையினை நீக்கல்.

4. இந்திய தேசத்தின் பாதுகாப்பிற்குத் தேவையான உடன்பாடுகளை விடுதலைப்புலிகளுடன் மேற்கொள்ளல்.

இவற்றை இந்தியக் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் செய்வார்களாக இருப்பின், தமிழீழ தேசம் என்றும் உற்ற நண்பனாக இருந்து கொள்ளும். இந்தியாவின் நலன்களுக்கு மாறான விதத்தில் சிறீலங்கா பயன்படுத்தப்படும் போது அதனை எதிர்கொள்ள தமிழீழ தேசம் இந்தியாவிற்கு துணை நிற்கும் இதனை இன்னொரு வகையிற் கூறப்போயின், தமிழீழ தேசத்தின் உதயம் இந்தியாவின் பாதுகாப்பின் நலன்களுக்கும் நன்மைதரக்கூடியது.

இதனை உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ளாவிடினும் இந் நோக்கிலும் இந்தியக் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் உடனடியாகச் சிந்திக்க ஆரம்பிப்பது இந்திய தேசத்திற்கும், தமிழீழ தேசத்திற்கும் நன்மை பயக்கும்.

- சர்வே

எந்தப் பிரச்சினையும் நிரந்தரமானதில்லை

- * எனக்கு மட்டும் ஏன் இப்படியெல்லாம் நடக்கிறது என்று கன்னத்தில் கைவைத்துக்கொண்டு இடிந்துபோய் உட்கார்ந்து விடலாம். இந்தக் கழிவிரக்கம்தான் உங்கள் தோல்வியின் எஜமான்.
- * எனக்கு கைராசி இல்லை. என்னால் முன்னாற முடியாதே என்று ஐயுறலாம். இதுவே அவநம்பிக்கையின் ஆரம்பகட்டம். இது மிக ஆபத்தானது.
- * எனக்குத் தோல்வியா, எனக்கு ஒன்றும் நேரவில்லையே என்று கீழே விழுந்ததும் தூசு தட்டிக்கொண்டு புறப்படலாம். இது அதைவிடப் பயங்கரம். உங்களிடமே நீங்கள் நடிக்கத் தொடங்கிவிட்டீர்கள். உங்களை நீங்கள் ஏமாற்றிக் கீழே தள்ளும் வரை ஓயமாட்டீர்கள்.
- * ஆம் எனக்குத் தோல்விதான் ஏற்பட்டது. எங்கோ தவறு என்று ஒப்புக்கொள்கிறீர்களா? கைகொடுங்கள்! நீங்கள்தான் வெற்றியைக் கட்டி இழுத்துவரப் போகின்றீர்கள்.

புதிய உலக ஒழுங்கு முறையில் 'சுயநிர்ணய உரிமை'

“நியாயமுள்ள மனிதன் தன்னை உலகிற்கு ஏற்றமாதிரி மாற்றிக் கொள்வான். ஆனால் நியாயமற்ற மனிதனோ உலகை தனக்கு ஏற்ற மாதிரி மாற்றக் கட்டாயப்படுத்துவான். அதனால் எல்லா முன்னேற்றங்களும் நியாயமற்ற மனிதனிலேயே தங்கியுள்ளது.” என்பது பேர்னாட்ஷோ, ‘மனிதனும் அசாதாரண மனிதனும்’ என்ற கட்டுரை ஒன்றில் கேலியாக எழுதிய வார்த்தைகள்

ஆனால் இன்றைய உலகமுறைமை என்பதை எடுத்து பார்த்தால், அது முன்னேற்றகரமானது போல தோன்றினாலும் அது நியாயமற்ற மனிதனிலேயே தங்கியுள்ளது என்ற உண்மையும் புலப்படும். ஆகவேதான் இன்றைய ‘புதிய உலக ஒழுங்கு முறை’க்கும் நேற்றைய ‘பனிப்போர்’ காலத்துக்கு முன்னைய உலக முறைமைக்கும் அநேக வேறுபாடுகள் உண்டு. இன்றைய புதிய உலக ஒழுங்கு முறை ‘சந்தைப் பொருளாதாரத்தின்’ பொறிமுறையுடான முதலாளித்துவமே அரசியல், பொருளாதார, சமூக காரணிகள் அனைத்தையும் இயக்குகிறது என்பதில் தங்கியுள்ளது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதனால் நீதி, நியாயம், நேர்மை என்ற தத்துவங்களின் அடிப்படையில் உலக இயக்கம் நிகழ்ந்த காலம் மாறி தனது தனது அக்கறைக்கு ஏற்றமாதிரி சிறிய நாடுகளை பெரியநாடுகளும் சனத்தொகையில் குறைந்த மக்கள் தொகையினரைச் சனத்தொகையில் கூடிய மக்கள் தொகையினரும் நாடாத்துகின்ற கோலம் இன்றையகாலம் ஆகிவிட்டது. இதனால் தான் எத்தனை கொடுமைகள் நடந்தாலும் அது கொடுமை தான் என்று கண்டும் கூட தன்னுடைய சுய அக்கறைகளுக்காக சர்வதேச சமூகம் கண்களை மூடிக்கொள்கிறது. இத்தகைய ஒரு குழலில் அடக்கப்படுபவன் ஒடுக்கப்படுபவன் தனது முழு மூச்சான போராட்டத்தின் மூலமே தனது நியாயத்தை நிலைநாட்டவேண்டியவனாகிறான். இதனாலேயே இன்றைய உலகில் முரண்பாடுகள் யுத்தங்களாக பரிணமித்து வருகின்றது. அதிலும் குறிப்பாக இன ரீதியான யுத்தங்களே அதிக

மாக உள்ளது. தொண்ணூறுகளின் ஆரம்பத்தில் இலங்கைத்தீவில் நடைபெறும் போராட்டம் உட்பட முப்பத்தைந்து பெரிய போராட்டங்கள் உலகில் உள்நாட்டு அமைப்புக்குள்ளான போராட்டமாகவே காணப்படுகிறது.

ஆனால் இவை உள்நாட்டு போராட்டங்கள் என்ற மூலம் பூசப்படுவதற்கு காலனித்துவம் உருவாக்கிய கோலங்களே காரண

மாக உள்ளனவேயன்றி மிகக் கூர்மையாகப் பார்த்தால் இவை அனைத்துமே தேசமக்களிடையே காலனித்துவம் திணித்த அடிமைத்தனத்தில் இருந்து தங்களை விடுவிப்பதற்கான போராட்டங்களாகவே உள்ளன. உதாரணமாக இலங்கைத்தீவை எடுத்தால் அங்கு இரு தேச மக்கள், தனியரசுகளுடன் தனியெல்லைகளில் தமிழ் இராச்சியம், சிங்கள இராச்சியம் எனப் பிரிந்து வாழ்ந்தது முன்னைய வரலாறு. பின்னர் காலனித்துவம் திணித்த இரண்டு பண்புகளை இலங்கைத்தீவின் தேச மக்கள் பெற்றுக்கொண்டனர். ஒன்று,

பிரித்தானிய அரசியல் தத்துவஞானியான பெந்தம் என்பவரின் கருத்துக்களால் உருவான சிறுபான்மை பெரும்பான்மைக் கோலம். அடுத்தது, இரு நாடுகள் ஒரே நாடாக்கப்பட்டு உருவாக்கப்பட்ட பிரித்தானிய பராமுன்ற பாணியிலான பராமுன்ற முறைமையுடன் கூடிய ஒற்றையாட்சி.

இவை இரண்டில் முதலாவதை எடுத்தால் வாழ்க்கை என்பது மனிதன் மகிழ்ச்சிக்கும் துக்கத்துக்கும் இடையில் செய்யும் பயணம் என்ற தத்துவத்தில் எழுந்ததே பெரும்பான்மையினரிடம் ஆட்சி ஒப்படைக்கப்பட்டால் மகிழ்ச்சி அதிகமாகும் எனும் நம்பிக்கை. இதுவே பெந்தமின் முழுமைத்துவ மகிழ்ச்சி கோட்பாடு. இந்தக்கோட்பாட்டின் பரிசோதனைக்களமாக காலனித்துவ நாடுகள் மாற்றப்பட்டன. அங்குள்ள தேசமக்களின் தன்மைகள் எடுத்து நோக்கப்படாது அங்குள்ள பெரும்பான்மையினர்களிடம் ஆட்சிபொறுப்பை ஒப்படைத்தமையே இன்று அவை உள்நாட்டுக் காலனித்துவங்களாக மாற்றப்பட்டு யுத்தங்கள் விரிவுகளாகின்றன. இதனை பெந்தமின் பின்வந்த அடுத்த அரசியல் தத்துவ அறிஞராக தொடர்ந்த ஜே.எஸ். மில்ஸ் ‘பெரும்பான்மையினரின் பராமுன்ற கொடுங்கோன்மையையே பெரும்பான்மையினர் ஆட்சி உருவாக்கும் எனவும் வர்ணித்தார்.

அடுத்து ஒற்றையாட்சியின் தன்மையினை எடுத்தால் பெரும்பாலான நாடுகளில் அது ஜனநாயகத்துக்கு மாறான ஒரு செயற்பாடாகவே உருப்பெறுகிறது. ஜனநாயகம் என்பது ஒரு இரட்டை ஒப்பந்தம். அதாவது குடிகள் தமது உள்ளக சுயநிர்ணய உரிமையை பயன்படுத்தி தம்மை ஒரு மக்களாக கருதி தம்மை ஆளும்படி அரசாங்கத்துடன் ஒரு

“நியாயமுள்ள மனிதன் தன்னை உலகிற்கு ஏற்றமாதிரி மாற்றிக் கொள்வான். ஆனால் நியாயமற்ற மனிதனோ உலகை தனக்கு ஏற்றமாதிரி மாற்றக் கட்டாயப்படுத்துவான். அதனால் எல்லா முன்னேற்றங்களும் நியாயமற்ற மனிதனிலேயே தங்கியுள்ளது.”

ஐனநாயக ஒப்பந்தத்தில் இணைகின்றனர். இந்த ஒப்பந்தம் இரட்டைத் தன்மையானது என்று மக்கள் தமக்குள்ள உள்ளக சுயநிர்ணய உரிமையைப் பிரயோகித்து தங்களை குடிகள் (citizen) எனும் நிலைக்கு மாற்றி தமது மேலான அரசியல் பணிவை (political obligation) அரசாங்கத்துக்கு கொடுப்பது. இதனை சரளஞ்சக இறைமையுடன் ஒப்பிடுபவர்களும் உண்டு. ஏனெனில் அந்த அரசாங்கத்தின் இறைமையும் மக்கள் அதனை ஏற்கும் மனவிருப்பில் (consent) தான் உண்டு. இதனால் தான் தனது அரசியல் எதிர்காலத்தை தாங்களே பிரயோகிக்கும் சுயநிர்ணய உரிமை ஐனநாயகத்தின் அதி முக்கியமானதும் மக்களின் பிரிக்கப்பட முடியாததுமான அங்கங்களாகவே உள்ளன. ஆதலால் தான் சுயநிர்ணய உரிமை மக்களின் பிரிக்கப்பட முடியாத அடிப்படை உரிமையாக ஐக்கிய நாடுகள் சபையினதும், சர்வதேச நாடுகளதும் மனித உரிமை பிரகடனங்கள் பலவற்றில் இடம்பெறுகிறது. எனவே ஒரு அரசாங்கத்தை தமது ஆளுனராக தெரிவு செய்யும் மக்கள் அந்த அரசாங்கம் தங்களுடனான தங்களுக்கு அமைதியும் பாதுகாப்பும் வழங்கும் கடமையினை நிறைவேற்ற மறுக்கும் பொழுது அதை விடுத்து தமது சுயநிர்ணய உரிமையினை மீளவும் பிரகடனப்படுத்த பூரண உரிமையுள்ளவர்களாக உள்ளனர். ஆகையால் தான் சுயநிர்ணய உரிமை என்பது ஒரு முறை மட்டும் பிரயோகிக்கும் உரிமையல்ல. மக்களால் தொடர்ச்சியாக பிரயோகிக்கப்படவேண்டிய உரிமை என சர்வதேச நாடுகளின் அமைப்புக்கள் கருதுகின்றன. இதனால் தான் மக்கள் என்ற சொற்றொடர்க்கும் கூட குறித்த வரைவிலக்கணம் எதுவும் கொடுப்பதில்லை. ஏனெனில் மக்கள் எனத் தங்களை தாங்களே மாற்றிக் கொள்ளும் பொறுப்பு போராரும் மக்களுடையது. மக்கள் தாமே தமக்க்கு சுயநிர்ணய உரிமைக்கான, அதாவது தங்கள் அரசியல் எதிர்காலத்தைத் தாங்களே பிரயோகிக்கும் ஆற்றல் உண்டென நிரூபிக்க முற்படும் பொழுதே அவர்கள் 'மக்கள்' எனும் தகுதிக்கு உரித்து உடமையுள்வர்களாகின்றனர். ஆகவே போராடி

தனது அரசியல் எதிர்காலத்தை தாங்களே பிரயோகிக்கும் சுயநிர்ணய உரிமை ஐனநாயகத்தின் அதி முக்கியமானதும் மக்களின் பிரிக்கப்பட முடியாததுமான அங்கங்களாகவே உள்ளன.

பெற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டிய உரிமைகளாகவே 'மக்கள்' எனும் தகுதி சுயநிர்ணய உரிமையுள்ளவர் எனும் பிரகடனம் என்பன உள்ளன.

மேலும் சர்வதேச நாடுகள் தேச மக்களின் நாடுகள் எனும் முறைமையூடாகவே சர்வதேச அமைப்புக்களில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த தேச மக்களின் நாடுகள் (Nation state) எனும் முறையில் அமைந்த சர்வதேச நாடுகளின் அமைப்பானது வர்த்தக வர்க்க நலன்களினை உலகெங்கும் பேணுவதற்கான ஒரு பொருளாதார முறைமைக்கு அதாவது சந்தை ஒழுங்கு முறைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்குமே அல்லாது தேசமக்களின் நாடுகளுள் நடைபெறும் அடக்குமுறை ஒடுக்குமுறை என்பவற்றுக்கு நீதி நியாயம் என்பவற்றை தேடுவதில் அதிக அக்கறை காட்டமாட்டா. இதனாலேயே

விட்டது இதனாலேயே இன்று சிறிலங்கா இராணுவம் தமிழர்களுக்கு அதிக துன்பங்களை விளைவிக்கிறது எனக் கூறியுள்ளார். அது மட்டுமல்ல சிறிலங்காவில் காணப்படும் பிரச்சினை (பிரித்தானிய) காலனித்துவத்தால் உருவாக்கிய பிரச்சினை தான் என்பதை வலியுறுத்தியுள்ள இவர் தான் சிறிலங்காவிற்கான ஐக்கியநாடுகள் பிரதிநிதியை அழைத்து 1983ல் உரையாடிய பொழுது 'இங்கு பிரிவினை என்பதை எந்த நாடும் ஏற்றுக்கொள்ளாது' எனத் தொண்டை கிழிய சிறிலங்கா பிரதிநிதி சத்தமிட்டதாக கூறிவிட்டு 'பிரிவினை என்பது இலகுவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடிய ஒன்று அல்ல என்பது உண்மை தான் ஆனால் தேவைக்கு ஏற்ப அதனையும் ஏற்கத்தான் வேண்டும்' என்தும் மறுக்கப்பட முடியாதது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இதன் மூலம் தமிழீழ மக்கள் தம்மை மக்கள் என்ற தொகுதியாக தேசமக்கள் என்ற பிரிவினராக சுயநிர்ணய உரிமைக்கான தகுதியாளராக தமது போராட்டத்தின் மூலம் தம்மை மாற்றியமைத்துள்ளனர் என்பது உப்த்துணரப்படுகிறது.

'90களில் ஐ.நா. சபை' எனும் சமீபத்திய நூல் ஒன்றில் ஐக்கியநாடுகள் பொதுச் செயலாளர் மதிப்புக்குரிய பூட்ரஸ் பூட்ரஸ் காலி 'ஐ.நாவில் மனிதாப உதவிகள் (humanitarian assistants) குறித்து குறிப்பாக சிறிலங்காவில் மனித உரிமைகள் தொடர்பாக சில முயற்சிகளை முன்னெடுக்க முனைந்த பொழுது, இந்தியா, சீனா போன்ற நாடுகள் தடுத்து விட்டன எனவும் ஆனால் இவைகள் தாம் இவ்விடயங்களில் தலையிடுவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளதாக கூறியுள்ளார். இதனால் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் செயற்பாட்டு பலவீனங்கள் அதன் பொதுச் செயலாளருக்கே தெளிவாக விளங்குவதைக் காணலாம். கடந்த வருடம் மக்கள் யாழ். குடாநாட்டில் இருந்து அதிக அளவில் பாரிய இடப்பெயர்வு அடைந்த போதும் ஐ.நா பொதுச் செயலாளர் இடப்பெயர்வு தமிழீழ மக்களுக்கு உலக நாடுகள் உதவத் தயாராகும் படி விடுத்த

சமீபத்தில் ஐக்கிய நாடுகளின் அலுவலராக இருந்து 'இன அழிப்புக்கான பாதுகாப்பு' (prevention of genocide) எனும் நூலை எழுதியவர் சிறிலங்கா குறித்து 1983 இலேயே ஐக்கிய நாடுகள் சபை உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கத்தவறி

ஆ.யோ.பற்றிமாகரன்
B.A.(Cey.), Special Diploma
(Oxford)

அழைப்பை சிறிலங்கா அரசாங்கம் பட்சபாதகமானது எனவும் ஐ.நா.வின் பட்சபாதகமான தலையீடு எனவும் வர்ணித்து தடுத்த பொழுது உலக அமைப்பான ஐ.நா வின் கையாலா காத்தனம் அம்பலமாகியது. இதனால் உலக நாடுகள் அமைப்பின் பொதுச் செயலாளரோ அல்லது மனச்சாட்சியுள்ள உலக நாடுகளின் உறுப்பினர்களோ ஐ.நா.வில் இல்லை என்றோ அவர்களின் ஆற்றல் குறைவானது என்றோ இவற்றை குறிப்பிடவில்லை. மாறாக உலக நாடுகள் அமைப்பில் கூட நீதிக் கும் அநீதிக்குமான போராட்டம் பல மாக தொடர்ந்து கொண்டுள்ளது. இந்த போராட்டத்தில் புதிய காலனித்து வத்தை ஐ.நா கொள்கையளவில் ஏற்கிறது. காலனித்துவம் என்பது இந் நூற்றாண்டில் முடிவடைந்து விட்டது போலத் தோன்றினாலும் அது காலனித் துவ தலைமைகள் உருவாக்கிய வலுக் கட்டாய சேர்ப்புக்களுடனான, உணர்வு பூர்வமற்ற, உலக சந்தைப் பொருளா தாரத் தேவைகளுக்கேற்ப கன ஆட்சி முறைமைகள் ஊடாக, புதிய காலனித்

யினை பயன்படுத்தி போராடுவார்கள் என்பதனை ஐ.நா தெளிவாக உணர்கி றது. ஆனால் புதிய உலக ஒழுங்கு முறையில் ஒரு ஒழுங்கற்ற (system-ness) இயல்பு என்பதும் கூடவே வெளி யாகி வருகிறது. சந்தை முதலாளித் துவம் என்பது நிறுவப்பட்ட வடிவமாக பொருட்களும் சேவைகளும் உற்பத்தி யாக்கப்பட்டு மூலதனம் என்பது தனி யார் சொத்தாக உள்ளது. கைத்தொழி லாக்கத்தின் உச்சக்கட்டமாக இயந்திர மயமாக்கவே உற்பத்திகளை தொடர மனித கூட்டுறவு என்பது குறைக்கப் பட்டு விட்டது. இதனால் கணணி இயந் திரங்களின் துணையுடன் கூடிய 'தக வல் சமுதாயம்' (infomation society) என்பது உலகின் முடிவுகளில் தலை யீடு செய்யும் சக்தி படைத்த ஒன்றாக உள்ளது. தொழில் நுட்ப ஆட்சி (tech- nocracy) என்பது விரிவுபட்டு விடுகி றது. இதற்கு உதாரணமாக உலக அணு ஆயுத தவிர்ப்பு ஒப்பந்த முயற் சிகளில் ரஷ்ய - அமெரிக்க அரசுக்கள் அடைய முடியாதிருந்த ஒப்பந்த நிலை மைகளை இந்நாடுகளின் தொழில்நுட்

வர்த்தகத்தில் உலக அரசாங்கங்கள் நடாத்திய வர்த்தகத்தை விட ஐந்து மடங்கு வர்த்தகப் பல்தேசிய கூட்டு ஸ்தாபனங்களினால் நடாத்தப்பட்டுள்

காலனித்துவம் என்பது இந்நூற்றாண்டில் முடிவடைந்து விட்டது போலத்தோன்றினாலும் அது காலனித்துவ தலைமைகள் உருவாக்கிய வலுக்கட்டாய சேர்ப்புக்களுடனான, உணர்வுபூர்வமற்ற, உலக சந்தைப் பொருளாதாரத் தேவைகளுக்கேற்ப கன ஆட்சிமுறைமைகள் ஊடாக, புதிய காலனித்துவம் என்ற ஒன்றை உருவாக்கி விட்டது.

துவம் என்ற ஒன்றை உருவாக்கி விட் டது. அந்த புதிய காலனித்துவத்திற்கு எதிராக புதிய உலக ஒழுங்கு முறையின் மக்கள் தமது சுயநிர்ணய உரிமை

பம் சார்தகவல் சமுதாய பிரதிநிதிகள் பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபட்டபொழுது எய்தக்கூடியதாக இருந்தமையை சுட் டிக்காட்டுகின்றனர். கடந்தவருட உலக

எதை சுட்டிக்காட்டி உலக அரசாங்கங் களினை விட சந்தைப் பொருளாதார முதலீட்டாளர்கள் வரவேற்கப்படுவதை குறிப்பிடுகின்றனர். ஆயினும், எல்லை கள் வகுக்கப்பட்ட தேச மக்களின் அரசுகளே (Nation State) உலக அரசி யலை இன்னமும் எழுதிக் கொண்டும் இயக்கி கொண்டும் உள்ளனர். இவர்க ளுடைய கூட்டாக அல்லது சேர்க் கையாகத்தான் சர்வதேசநாடுகளின் ஒழுங்குமுறைமை (International system of state) காணப்படுகிறது. அதிலும் இந்த சர்வதேச நாடுகளின் ஒழுங்கு முறையின் கலாச்சாரத் தத்துவ அறிவானது மேற்கத்திய பிரதிபலிப்

தாங்கியின் கதை

இன்று போர்க்களங்களில் முன்னணிப்படைப் பிரிவாக செயற்படுவது தாங்கிப் படைப் பிரிவென்றால் அது மிகையானதல்ல. இந்த தாங்கியின் முன்னோடி பிரித்தானியா. இங்கிலாந்தின் முன்னாள் பிரதமரான வின்சன் சர்ச்சில் பிரதமராவ தற்கு முன் இராணுவ அதிகாரியாகவும் கடற்படை அமைச்சராகவும் இருந்தவர். அவரது காலத்தில் தரைப் போர்க்கலங்களுக்கான ஆராய்ச்சிக்காக நிதியை ஒதுக்கீடு செய்திருந்தார்.

பரீட்சார்த்தமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட இயந்திரங்களை பெட்டிகளில் அடைத்து ஓரிடத்திலிருந்து இன்னோர் இடத்துக்கு கொண்டு செல்லவும் போது அதற்கு மேல் 'தண்ணீர் தாங்கிகள்' என பெயர் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. அதுவே பின்னர் தாங்கி என அழைக்கப்படலாயிற்று. முதலாவதாக 1916 செப்டம்பரில் 24 தாங்கிகள் பாவனைக்கு வந்தன. 1917 நவம்பரில் பெல்லியம் கம்பராய் என்னுமிடத்தில் நடைபெற்ற பேரின் போது 376 தாங்கிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. 1918 ல் வேகம் கூடிய தாங்கிகள் உருவாக்கம் பெற்றது.

பாகவே (Western cultural account) காணப்படுகிறது.

இதனால் தேசமக்களின் நாடுகள் எனத்தாம் கருதுவன்றிலும் பல்தேச சமுதாய (pluralistic society) அமைப்பை திணிப்பதிலேயே இவை ஈடுபடுகின்றன. ஆனால், இந்த பல்தேசமக்கள் என்ற கோட்பாடு, மனித உரிமைகள் என்ற கோட்பாடு எல்லாமே கிறிஸ்தவ பின்னணியில் மேற்கத்திய கலாச்சார வரலாற்று அனுபவங்களுடாக வளர்ந்தவை. இவற்றை சீனாவிலோ இந்தியகலாச்சார பின்னணியில் வளர்ந்த தெற்காசியாவிலோ திணிக்க முற்படும் பொழுது அவை சிக்கலான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன. உதாரணமாக தெற்காசிய சமுதாயத்தில் நான் (self) என்ற கோட்பாடும் பிறர் (others) என்ற தன்மையும் இவற்றுக்கிடையிலான சமூக உளவியலும் பிறவிக் கோட்பாட்டின் வழிவந்த சமுதாய

கீகரிக்கப்பட்டுவிடும். ஆனால் அன்பு ரீதியிலான கட்டுப்பாடுகள் உளவியல் சார்ந்தவை. அதனால் அவைகளை மீறுபவர்கள் உளவியல் சிக்கல்களை அடைவதினால் சமூக அமைதிக்கு எதிரான செயற்பாடுகள் குறைவாகவே காணப்படும். இந்த அடிப்படையிலேயே தெற்காசிய சமுதாயம் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகையினால் தெற்காசிய சமுதாயத்தில் அதிலும் குறிப்பாக இலங்கைத்தீவு போன்ற நாடுகளில் பெரும்பான்மை இனம் என்ற மகுடம் சூட்டப்பட்ட சிங்கள அரசாங்கங்கள் ஏற்படுத்திய பாராளுமன்ற கொடுங்கோன்மைகளால் தம்மை தனியான மக்களாகவும், ஜனநாயகரீதியில் 1977-ல் பிரகடனப்படுத்தி அதை எதிர்க்கும் அடக்கு முறையாளர்களுக்கு எதிராகப் போராடும் மக்களைப்பார்த்து இது பல்தேச மக்கள் அமைப்பு எனக்கூறுவது எள்ளி

ஒழுங்கு முறையில் தமிழீழ மக்களின் நியாயபூர்வமான போராட்டத்தை நிறுவுவதற்கு அவர்களுக்கு போராட்ட சக்தி அளிக்கும். அதாவது, மதியும்,

அமைதிக்கான தேடலை பாதுகாப்புக்கான போராட்டத்தை சிறிலங்கா ஆக்கிரமிப்பாளன் ஜனநாயகம் - மனித உரிமை மீறப்படுவதுபோல் எழும்பும் கோஷங்களை நம்பி உலகநாடுகள் மௌனமாக இருப்பது தமது 'சுயதேவைகளுக்கான அக்கறையே' என்பதை உணர வேண்டும்.

நிதியும் சர்வதேசக் குரலும் கொடுக்கும் கடமையினை புலம்பெயர் தமிழ் மக்கள் செய்கின்றனர். 1995ம் ஆண்டின் உலகவிவகாரங்கள் எனும் நூல் இதனை தெளிவாக குறிப்பிட்டு தமிழ் மக்களின் போராட்டசக்தியின் பலமாக உலகநாடுகளில் வாழும் தமிழர்களை குறிப்பிட்டுள்ளது முழுத்தமிழீழ மக்களுக்கும் பெருமைக்குரிய செயல்.

முடிவுரை

புதிய உலக ஒழுங்கில் 'சந்தைப் பொருளாதார' ஆர்வங்கள் இயக்க சக்தியாக திகழும் ஒருகாலகட்டத்தில் சுயநிர்ணய உரிமை என்பது அதனை பிரயோகிக்க தேவை ஏற்படும் மக்களால் உருவாக்கப்பட்ட வேண்டிய ஒன்றாக உள்ளது. மேலும் சுயநிர்ணய உரிமை என்பது பிரிந்து போவதற்கான செயற்பாடுமட்டுமல்ல இணைந்து வாழ்வதற்கான எல்லாவழிகளிலும் மறுக்கப்பட்ட நிலையில் பிரிந்து போவதற்கான உரிமையாகின்றது. இதற்கு இலங்கைத்தீவு சிறந்த உதாரணம். மேலும் சுயநிர்ணய உரிமை கோரும் மக்கள் அடக்குமுறை ஆட்சியாளர்களாகவும் தேசமக்களாகவும் மாற்றிக்கொள்கின்றனர். அத்தகைய மக்கள் தமது வெளியுலக சுயநிர்ணய உரிமையைக்கொண்டு உலகநாடுகளை அங்கீகரிக்கக் கோரும் சட்டசார்பான செயற்பாடு இன்றைய உலகில் பல நாடுகளின் வரலாறு ஆகிறது.

யக் கட்டுமானங்களாகவே உள்ளன. இன்னும் தெளிவாக்கக்கூறினால் உதாரணமாக சிங்களவர்களாகவோ அல்லது தமிழர்களாகவோ பிறப்பது அவரவர் பிறவித்தன்மைகளினால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. ஆகவே அவர்கள் தனித்தனியான அலகுகளாகவே இயங்குவர். ஆனால் ஒருவர்க்கு செய்யும் தீமை தீமையை விளைவிக்கும் என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலான நீதி ஒழுங்கு முறைகள் சமுதாயங்கள் இடையிலான ஆக்கிரமிப்புக்களை தடுத்தன. அவ்வாறே அன்பின் அடிப்படையில் எழுப்பப்பட்ட சமுதாயக் கட்டுப்பாடுகள் தனி மனித சமூகநெறிமுறைகளை வகுத்தன. ஆனால் காலனித்துவ சங்கதிகள் சட்டரீதியாக இயங்கும் மேலைத்தேய தன்மையும் கிறிஸ்துவ அடிப்படையிலான பலதேச மக்களின் ஒருங்கிணைந்த கட்டு எனும் கோட்பாட்டையும் திணித்தன. சட்டரீதி என்பது அபாயகரமானது, சட்டத்திற்கு தீயவை தற்காவ வழிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டால் சட்டசாலமற்றவை எல்லாம் அங்

நகையாடுபவர்க்கு உரிய ஒன்றாகிறது. அதேபோல ஜனநாயகம் சாகடிக்கப்பட்டு மனிதஉரிமைகள் மிதிக்கப்பட்டு விடுதலைக்காக ஜனநாயக விரோத மனித உரிமைகள் வன்முறையாளர்களான சிங்கள அரசாங்கங்களுக்கு எதிராக வாழ்வுக்காக, தாயகமீட்டக்காக 1973ம் ஆண்டின் ஐ.நா வின் வரைபுக்கேற்ப சதந்திர போராட்டத்தை நடத்தும் மக்கள் மீதான சிறிலங்கா ஆக்கிரமிப்பை விலகச் செய்து தான், அமைதியையும் பாதுகாப்பையும் ஏற்படுத்த முடியும். இதனை சர்வதேச நாடுகள் ஏற்றுக்கொண்ட எந்த நடைமுறைகளுடாகவும் எய்த தமிழீழ மக்களுக்கு உரிமையுண்டு. இதனை விடுத்து அமைதிக்கான தேடலை பாதுகாப்புக்கான போராட்டத்தை சிறிலங்கா ஆக்கிரமிப்பாளன் ஜனநாயகம் - மனித உரிமை மீறப்படுவதுபோல் எழும்பும் கோஷங்களை நம்பி உலகநாடுகள் மௌனமாக இருப்பது தமது 'சுயதேவைகளுக்கான அக்கறையே' என்பதை உணர வேண்டும். ஆகவே புதிய உலக

ஆபிரிக்க நாட்டவர்கள் நாடுகடத்தல்

ஆபத்தான அறிகுறியா? யதார்த்தத்தின் வெளிப்பாடா?

சூதந்த 23-08-96 வெள்ளிக்கிழமை காலை 7 மணிக்கு பாரிஸ் நகரத்திலுள்ள புனித பேர்னாட் தேவாலயத்தின் கதவுகள் உடைக்கப்பட்டு, அங்கு உண்ணாவிருந்திருந்த ஆபிரிக்க நாட்டு அகதிகள், பிரான்சின் கலகம் அடக்கும் பொலிசாரால் (CRS) பிடித்துச் செல்லப்பட்டு, பின்னர் நாடுகடத்தப்பட்ட சம்பவம் பல்வேறு மனித உரிமை அமைப்புக்களாலும் கண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால், பிரான்ஸ் நாடு அகதிகளைத் திருப்பி அனுப்புவது இதுதான் முதற் தடவையல்ல. முன்பு சோசலிஸ்டுகள் ஆட்சியில் இருந்தபோதும், அதன் பின் பிரச்சினைக்குரிய; வெளிநாட்டவர் தொடர்பான 'பஸ்குவா சட்டம்' கொண்டுவரப்பட்ட பலதூர் அரசாங்கம் ஆட்சியில் இருந்தபோதும், இவ்வாறான நாடுகடத்தல்கள் நடந்திருக்கின்றன.

பல இலங்கைத் தமிழர்கள் கூட பாரிஸ் விமான நிலையத்தில் வைத்து திருப்பி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு இலங்கைத் தமிழ்ப் பெண்கள் - கதறக் கதற இழுத்துச் செல்லப்பட்டு விமானமேற்றப்பட்ட காட்சி முன்பு பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தது.

கடந்த ஆட்சிக்காலத்தில் (பலதூர்) வதிவிட அனுமதியின்றி பிரான்சில் தங்கியிருக்கும் - வெளிநாட்டவர்களை தேடிப்பிடித்து நாடுகடத்துவதற்கென்றே அகற்றும் அலுவலகம் என்ற ஒரு புதிய பிரிவு உருவாக்கப்பட்டது. இவ்வாறு இந்த அலுவலகத்தால் கண்டு பிடிக்கப்படும் வதிவிட அனுமதியற்றவர்களை எவ்வளவு விரைவில் அவர்களது சொந்த நாடுகளுக்கு திருப்பி அனுப்ப முடியுமோ - அவ்வளவு

விரைவில் அனுப்புவதற்கு பல்வேறு விமான நிறுவனங்களுடன் ஒப்பந்தங்கள் செய்யப்பட்டன. சில சமயங்களில் பிரத்தியேக விமானங்களும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டன. தற்போது அனுப்பப்பட்டதை விட அதிக எண்ணிக்கையான வெளிநாட்டவர்கள் திருப்பி அனுப்பப்படும் இருந்தார்கள்.

தற்போது பிரச்சினை என்னவென்றால், வதிவிட அனுமதியற்றவர்கள், தங்களுக்கு வதிவிட அனுமதி வழங்க வேண்டும் என அனுமதி கோரி உண்ணாவிருதப் போராட்டத்தை மேற்கொண்டிருந்த நேரத்தில் கைதுசெய்யப்பட்டு நாடுகடத்தப்பட்டமைதான்.

இந்த விடயத்தில் தற்போதைய பிரெஞ்சுப் பிரதமர் அலன் ஜுபேய் தலைமையிலான வலதுசாரி அரசாங்கம் இரண்டு காரணங்களை தமது

தர்ப்பு நியாயங்களாக முன்வைக்கின்றது.

1. பிரெஞ்சு அரசாங்கம் மனிதாபிமான அடிப்படையில் உண்மையிலே அவர்களுடைய நாட்டில் பிரச்சினை உள்ளவர்களுக்கு, அவர்களுடைய பிரச்சினையானது, அகதிகளுக்கான ஜெனிவா சட்டவரையறைக்குள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் பட்சத்தில் அகதி அந்தஸ்து வழங்குகின்றது.

2. அகதி அந்தஸ்து கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டவர்கள், அவர்களது சொந்த நாட்டிற்கு திரும்பிப் போக வேண்டியவர்கள். அவர்கள் எந்த விதத்திலும் - பிரான்சில் தங்கியிருக்கப் போவதாக அடம்பிடிக்கவோ, அதற்கான போராட்டங்களில் ஈடுபடவோ முடியாது. அவர்களுக்கு உரிமை கிடையாது.

பொதுவாக, பிரான்சின் இடதுசாரி அரசாங்கமாக இருந்தாலும் சரி, வலது சாரி அரசாங்கமாக இருந்தாலும் சரி, அவை 1951ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் ஜெனிவாவில் செய்துகொள்ளப்பட்ட ஐ.நா. சாசனத்தின் அடிப்படையிலேயே பிரான்சில் வந்து அரசியல் தஞ்சம் கோரக்கூடிய வெளிநாட்டவர்களுடைய பிரச்சினையை அணுகுவர்.

அகதிகளுக்கான ஐ.நா. சாசனம் "ஒரு மனிதன் தன்னுடைய நாட்டில் - தன்னுடைய வாழ்வியல் அடிப்படை உரிமைகளை - அனுபவிக்கத் தடை ஏற்படும்போது, அதையிட்டு அவன் மேற்கொள்ளும் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் காரணமாக அவனது உயிருக்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்படும் பட்சத்தில், அதற்கான பாதுகாப்பை அந்த நாட்டு அரசாங்கத்திடம் கோரிப் பெறமுடியாத நிலையில் - அந்த அரசாங்கமும், அதன் படைகளும் அந்த அச்சுறுத்தலுக்கு காரணமாக இருந்தால், தன் உயிரைக் காத்துக்கொள்வதற்காக, தன்னுடைய நாட்டை விட்டு வெளியேறி இன்னொரு நாட்டிற்கு வந்து அரசியல் தஞ்சம் பெற்றுக்கொள்ள உரிமையுடையவன்" என்று கூறுகிறது.

ஆனால், இந்த சாசனத்தில் அடக்கு முறையின் வடிவம் எவை எவை என்பது பற்றியும், தனக்கு ஏற்படக்கூடிய அடக்குமுறைக்கு எதிராக ஒரு மனிதன் மேற்கொள்ளக்கூடிய எதிர் நடவடிக்கைகள் எவை எவை என்பது பற்றியும் உறுதியான வரையறை எதுவும் கிடையாது.

இதனால் அகதி அந்தஸ்த்து கேட்கக்கூடிய ஒருவர் தனக்கு தன்னுடைய

நாட்டு அரசாங்கத்தால் உள்ளீதியான அச்சுறுத்தல் இருந்தது என்று கூறும் போது, அது ஜெனீவா சட்டத்தின் கீழ் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க அளவுக்கு பெரிய விடயம் அல்ல என்று அகதி அந்தஸ்து வழங்கக்கூடிய அரசாங்கங்களால் நிராகரிக்கப்பட்ட சம்பவங்களும் கடந்த காலங்களில் நடந்துள்ளன, அதுபோல் இலங்கைச் சூழ்நிலையைப் போல் சிறீலங்கா அரசின் அரசு பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான ஆயுதப் போராட்டத்தில் பங்கெடுத்தேன் என்று ஒருவர் சொல்கிறபோது, தனக்கு எதிரான அரசின் அடக்குமுறை நடவடிக்கைகளை எதிர்த்து ஒரு மனிதன் எத்தகைய எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம்' என்ற வரையறை இல்லாததால், அவரது நடவடிக்கை பயங்கரவாத நடவடிக்கையாகக் கருதக்கூடியது என்று நிராகரிக்கப்பட்ட சம்பவங்களும் நடந்திருக்கின்றன.

பொதுவாக பிரான்சும் சரி, மற்றைய ஐரோப்பிய நாடுகளும் சரி தங்களுடைய உள்நாட்டு அரசியல் பொருளாதாரச் சூழ்நிலைகளை வைத்தே அகதி அந்தஸ்து வழங்குவது தொடர்பான ஜெனிவா சட்டத்தின் வரையறைகளை நீட்டியும் குறுக்கியும் வந்திருக்கின்றன.

1951 அகதிகளுக்கான ஜெனிவா சட்டம் மனிதாபிமான அடிப்படையில்

என்ற ஒரு விமர்சனமும் உள்ளது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்தச் சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையிலேயே பிரான்சு அரசாங்கம் - ஆபிரிக்க அகதிகளை திருப்பி அனுப்பிய நடவடிக்கையைப் பார்க்கவேண்டும். பிரான்சில் தற்போது ஏற்பட்டிருக்கும் வரலாறு காணாத வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் - அதன் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கும் அதிகரித்த குற்றச் செயல்களும் போதைப்பொருள் பாவனை முதலான எயிட்ஸ் போன்ற ஆட்கொல்லி நோய்களின் பெருக்கமும் -- பிரான்ஸ் மக்கள் மத்தியில், வெளிநாட்டவர்களுக்கு எதிரான உணர்வுகளைத் தோற்றுவித்திருக்கின்றன. இதன் பிரதிபலிப்பே - பிரான்ஸ், பிரான்ஸ் மக்களுக்கு மட்டுமே என்ற கொள்கையை உடைய தீவிர வலது சாரிக்கட்சியான லூப்பென்னுடைய தேசிய முன்னணியின் வளர்ச்சியாகும்.

மிகக் குறுகிய காலத்தில் 20 வீதத்திற்கும் அதிகமான மக்களின் ஆதரவு இந்தக் கட்சிக்குக் கிடைத்திருப்பதையிட்டு சோசலிஸ்டுகளும் - கம்யூனிஸ்டுகளும் 'ஓர் ஆபத்தான அறிகுறி' என்று எச்சரிக்கை செய்த போதிலும் யதார்த்தத்தில், அவர்களுடைய செல்வாக்கு படிப்படியாக குறைந்து செல்வதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

கொண்டுவரப்பட்டதாகக் கிழக்கு ஐரோப்பாவும், ஏன் சோவியத் யூனியனும் கூட ஸ்டாலினிசத்தையும் கம்யூனிசத்தையும் தூக்கியெறிந்துவிட்டு மேற்குலக முதலாளித்துவ பாராளுமன்ற ஜனநாயக முறைக்குத் திரும்பி விட்ட நிலையில், மேற்குலக நாடுகளுக்கு அகதிகளுக்கான ஜெனிவாச் சட்டம் தேவையற்ற ஒன்றாகிவிட்டது

பத்துப் பேருக்கு இரண்டு முதல் நாலு பேர் என்ற அடிப்படையில் - பாரிஸ், மார்சம், லீல், லியோன் போன்ற பெரு நகரங்கள் வெளிநாட்டவர்களால் ஆக்கிரமிக்கப்படும்போது - இடதுசாரிச் சிந்தனை கொண்ட பிரெஞ்சு மக்கள் கூட 'வீடுதலை - சமத்துவம் - சகோதரத்துவம்' என்ற தங்களது முற்போக்கு கலோகங்களை புறந்தள்ளிவிட்டு -

'பிரான்ஸ் பிரான்ஸ் நாட்டவருக்கே' என்ற 'லூ பென்னின்' தேசிய முன்னணிக்குப் பின்னால் அணிதிரள்வதே யதார்த்த நிலையாக உள்ளது.

வெளிநாட்டவரின் வருகை என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்தோடு முற்றுப் பெறும் நடவடிக்கையாக இல்லை. பிறப்பு - இறப்பு விகிதத்தைப் போல அது ஒரு நாளாந்த நடவடிக்கையாகவே இருக்கிறது. ஏற்கனவே 3 1/2 மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கும்போது, இவ்வாறு புதிதாக வந்துசேர்க்குடிய வெளிநாட்டவர்களும், அந்த வேலையில்லாதோர் பட்டாளத்தில் சேர்வதென்பது - இன்றைய அலன் ஜுபேய் அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத - உடனடியாகக் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய ஒரு நடவடிக்கையாக இருக்கிறது.

இதன் அடிப்படையிலேயே சமீப காலமாக வெளிநாட்டவர்களின் அகதி விண்ணப்பத்தை பரிசீலிக்கும் அகதிகள் நிணைக்களம் (OFPRO) ஜெனிவா சட்டத்தின் வரையறைகளை மிக இறுக்கி, தனது அங்கீகரிப்பு வீதத்தை மட்டுப்படுத்தி வருகிறது. மறுபுறத்தில் - வதிவிட அனுமதியற்ற வெளிநாட்டவர்களை தேடிக்கண்டுபிடித்து நாடு கடத்தும் முயற்சிகளும் தீவிரமாக்கப்பட்டுள்ளன.

அடுத்த பிரச்சினை முன்னைய பலதூர் அரசாங்கத்தில் உள்ளாட்டு அமைச்சராக இருந்த சார்ள்ஸ் பஸ்குவா கொண்டுவந்த சட்டம் தொடர்பானது. இந்தச் சட்டம் வருவதற்கு முன்பு - பிரான்ஸ் நாட்டில் பிறக்கும் வெளிநாட்டவர்களின் குழந்தைகள் அவர்களது பெற்றோர்கள் - வதிவிட உரிமையற்றவர்களாக இருந்தால் கூட பிரஞ்சுப் பிரஜா உரிமை பெறத் தகுதியுள்ளது என்ற நிலை இருந்தது. பிள்ளைக்குப் பிரஜா உரிமை கிடைக்கும் போது, அதையொட்டி பெற்றோர்களுக்கு அந்த உரிமை கிடைத்தது. 1992ல் கொண்டுவரப்பட்ட 'பஸ்குவா சட்டம்' பிரான்ஸ் நாட்டில் பிறக்கும் வதிவிட அனுமதியற்ற வெளிநாட்டவரின் பிள்ளைகள் அவர்களின் 18 வது வயதிலேயே பிரெஞ்சுப் பிரஜா உரிமை கேட்கத் தகுதியுடையவர்கள் என்ற நிலைமையை மாற்றியது. இதனால் - பிரான்ஸ் நிலப்பரப்பில் குழந்தை ஒன்றைப் பெற்றுக்கொள்வதன் மூலம் வதிவிட உரிமை அல்லது பிரெஞ்சுப் பிரஜா உரிமை பெற்றுக்கொள்ளலாம்

என்ற நிலைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டது. அதுபோல் வதிவிட அனுமதியற்ற ஒருவர் - பிரெஞ்சுப் பிரஜா உரிமையுள்ள ஒருவரை திருமணம் செய்துகொள்வதன் மூலம், பிரஜா உரிமையை இயல்பாகப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் இந்தச் சட்டம் கடுமையான கட்டுப்பாடுகளை விதித்தது.

இந்தச் சட்டம் தொடர்பாகவே இப்போது அதிகளவுக்கு பிரச்சினை எழுந்துள்ளது. பிரெஞ்சு சோசலிஸ்டுகள், கம்யூனிஸ்டுகள் மற்றும் மனித உரிமை அமைப்புக்கள் இந்தச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுத்து வருகின்றன. இந்தச் சட்டம் பிரெஞ்சு மண்ணில் பிறக்கும் வெளிநாட்டவர்களின் குழந்தைகளை அவர்களது 18-வது வயதுவரை நாடற்றவர்களாக்கிவிடும் நிலையைத் தோற்றுவித்துள்ளதாக இவர்கள் குற்றம் சாட்டியுள்ளார்கள்.

ஆனால், பிரான்சிலுள்ள வலதுசாரிகள், 'பிரான்ஸ் நிலப்பரப்பில் ஒரு குழந்தையை பெற்றெடுத்தால் அதன் தாய்தந்தையர் பிரெஞ்சு பிரஜா உரிமையோ வதிவிட அனுமதியோ கேட்கலாம் என்பது ஒரு அடிப்படை உரிமை கிடையாது. வதிவிட அனுமதியற்ற வெளிநாட்டவர்களின் குழந்தை மேஜர் ஆகும் வரை அதாவது 18 வயது வரும் வரை அதன் பெற்றோர்களின் பாதுகாப்பிலேயே இருக்கவேண்டும். அதுவரை அந்தப் பெற்றோர்கள் எந்த நாட்டுப் பிரஜா உரிமை உடையவர்களோ, குழந்தையும் அந்நாட்டுப் பிரஜா உரிமை உடையது. அதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்வது - அதன் பெற்றோர்களின் கடமையே அன்றி பிரான்ஸ் அரசாங்கத்தின் கடமை கிடையாது. தனது 18வது வயதில் அந்தக் குழந்தை தன் பெற்றோர்களின் பொறுப்பில் இருந்து விடுபட்டு பிரெஞ்சுப் பிரஜா உரிமை கேட்க விரும்பினால் அதன் கோரிக்கையை பரிசீலிக்க பிரான்ஸ் தயாராக இருக்கிறது. இதில் மனித உரிமை மீறல் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை' என்கிறார்கள்.

இன்னும் அதிதீவிர வலதுசாரிகளான தேசிய முன்னணியினரின் பார்வை வேறுவிதமாக இருக்கிறது.

"நாங்கள் பிரான்ஸ் பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கே என்று சொல்கிறபோது, இங்கே வந்து எங்களுக்கு சமையாக இருக்கக் கூடிய வெளிநாட்டவர்களைத்தான் எதிர்க்கிறோமேயன்றி - அவர்களை இழிவுபடுத்தவில்லை. எங்களைப் போல் அவர்களுடைய நாடு அவர்களுக்கே என்று பாடுபடுவதை விட்டு - அவர்கள் ஏன் எங்கள் நாட்டுக்கு ஓடி வர வேண்டும்" இது அவர்களுடைய வாதம்.

உண்மையில் பிரான்சில் பொருளாதாரப் பிரச்சினை இல்லாமல் இருந்து கீழ்மட்ட தொழிலாளர்களுக்கான தேவையும் அதிகமாக இருந்திருந்தால் பிரான்ஸ் பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கே என்ற கோசமோ, பஸ்குவா சட்டத்தின் தேவையோ கூட பெரிய அளவுக்கு எழுந்திருக்காது. இயந்திரமயமாக்கலால் ஏற்பட்ட ஆட்குறைப்பும் - சந்தைக்கான போட்டியில் பிரான்ஸ் உற்பத்திப் பொருட்களுக்கேற்பட்ட பின்னடைவும் பிரான்சில் மிகப்பெரிய அளவுக்கு வேலையில்லாதோர் பட்டாளம் ஒன்றை உருவாக்கியிருப்பதே, வெளிநாட்டார் வருகையைக் கட்டுப்படுத்துவது வதிவிட அனுமதியற்றவர்களை பிடித்து நாடுகடத்துவது என்கின்ற தேவைக்கான அடிப்படையாகும்.

ஏற்கனவே தலா 2 வீதத்தாலும், 3 வீதத்தாலும் குறைந்திருந்த ஜனாதிபதி சிராக்கினதும் பிரதமர் அலன் ஜுபேயினதும் செல்வாக்கு ஆபிரிக்க நாட்டவர்களின் நாடுகடத்தலுடன் ஒரே வாரத்தில் தலா 7 சதவீதத்தாலும் 6 வீதத்தாலும் அதிகரித்திருப்பதானது பிரான்ஸ் மக்களின் மனோபாவம் என்ன என்பதை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறது. ★

டயானாவுக்கு வந்த சோ(வே)தனை

அண்மையில் விவாகரத்துப் பெற்றுக்கொண்ட முன்னாள் பிரித்தானிய இளவரசி டயானா, அண்மையில் தனது அபிமானம் மிக்க வர்த்தக நிலையமொன்றில் அலங்காரப் பொருட்களை வாங்கச் சென்றிருந்தார். கொள்வனவு செய்த பொருட்களுக்கான பணத்தை தனது CREDIT CARD மூலம் செலுத்த முயன்றபோது அங்கிருந்த இயந்திரம் அதனை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்துவிட்டதாம்.

மொத்தமாக அவர் கொள்வனவு செய்த பொருட்களின் பெறுமதி 24 பவுண்டுகள் மட்டுமே. இந்தத் தொகையே அவரது வங்கியில் இல்லாத காரணத்தால் பணத்தைச் செலுத்தி விட்டு நலையைக் கட்டினார். எப்படி இந்த வாழ்க்கை?

பாலமாகி சிறந்து நிற்கும் பணி

பத்மநாத ஐயருடன் ஒரு சந்திப்பு

மாணுட நேயமும், மதிப்பும் என்றுமே சாகக்கூடாது என்று துடிப்பில் இயங்குகின்ற ஒரு நல்ல மனிதர். இவர் இலக்கிய வெளியீட்டாளராகவும் தொகுப்பாளராகவும் ஆறியப்பட்டவர். இவரது வெளியீடுகளில், 'மரணத்துள் வாழ்வோம்' என்ற ஈழத்துக் கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. எமது வாழ்வோடு இருந்த நகரம் ஏன் தீப்பிடித்துக்கொண்டது என்பதற்கான காரணங்களை பல கவிஞர்களை அழைத்து வந்து பாடிய நிகழ்வாக இருந்து இன்னும் இதயத்தை அசைக்கிறது. காலச்சக்கரம் வேகமாகச் சுழல மாற்றங்கள், தொலைவுகள், காணாமல் போதல், பெயர்வுகள் என்று தொடர்ந்த எமது மண்ணில் மனித வாழ்க்கைச் சக்கரத்துள் சிக்கிய எளிய மனிதர்களில் இவரும் ஒருவர். சூடிகளினத்திருந்த வாழ்வு குலைந்து புலம்பெயர நேர்ந்ததன் துயரம் உள்ளொலிக்க நிக்க்கும் இவர், இன்னும் இடைவிடாது இலக்கிய முயற்சிகளிலும் எமது பண்பாட்டு அம்சங்களைப் பேணும் முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டு வருகிறார். அவ்வாறு ஈடுபட்டு வரும் பத்மநாத ஐயர் அவர்களுடனான நேர்காணலை வெளியிடுவதில் பாலம் மகிழ்ச்சியடைகிறது.

நேர்காணல் - ஜமுனா ராஜேந்திரன்

ஜமுனா: கடந்த இருபது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, ஈழத்திற்கும் தமிழகத்திற்குமிடையில் ஓர் இலக்கியப் பாலமாகத் திகழ்ந்திருப்பதை நான் அறிவேன். இன்றைக்குப் புலம்பெயர்வானது மூன்றாவது ஒரு தளத்தைத் தோற்றுவித்ததுள்ளது. கலை இலக்கிய இணைப்பு, பரிவர்த்தனை முன்னரை விடவும் அவசியமாக்கப்படுகிறது. ஏற்கனவே இவ்வகை உறவை வளர்ப்பதில் அனுபவம் பெற்ற நீங்கள், அவ்வனுபவங்களை எமக்குக் கூறமுடியுமா? அதாவது, இவ்வகைப் பணியை ஏன், எப்படி, எப்போது தொடங்கினீர்கள்?

ஐயர்: கல்லூரி நாட்களிலிருந்தே எனக்கு வாசிப்பு பழக்கம் இருந்தது. எனக்கு வாய்த்த நண்பர்களும் பெரும்பாலும் அவ்வாறானவர்களே. மேலும் எனது மாமா ஒருவரும் புத்தகப் பிரியர். அத்தகைய நண்பர்களே தொடர்ந்தும் அறிமுகம் ஆனார்கள். ஆக ஐம்பதுகளின் பிற்பகுதிகளில் இருந்து இலக்கிய ஈடுபாடு வளர்ந்து வந்திருக்கிறது.

கல்லூரியில் நண்பர் அ. கந்தசாமி (தற்போது கனடாவில் வாழ்பவர்), அறுபதுகளில் சோவியத் தூதரகத்தில் பணிபுரிந்த கு. இராஜகுலேந்திரன்

தலாதுத்தூய திரு கே. கணேஷ், 'அலை' அ. யேசுராஜா, க. பாலேந்திரா, கே. மகாலிங்கம், தெளிவத்தை ஜோசப் என்று தொடர்ந்தது.

1965-இல் என்று நினைக்கிறேன் சென்னையில் 'வாசகர் வட்டம்' தொடங்கிய காலத்தில் அதன் சந்தாதாரர் ஆனதோடு நண்பர்கள் பலரையும் சந்தாதாரர்கள் ஆக்கினேன். ராஜாஜியின் 'சோத்திரதர்', 'ஆத்மசிந்தனை' என்ற நூலுடன் தொடங்கி ஏறத்தாழ ஆறு ஆண்டுகள் முப்பதுக்கும் அதிகமான நூலை வெளியிட்டிருந்தனர். லா.சா.ரா.வின் 'புத்ர', தி. ஜானகிராமனின் 'அம்மா வந்தாள்', நீல பத்மநாதனின் 'பள்ளி கொண்டபுரம்' ஆறு குறுநாவல்களின் தொகுப்பான 'அறுசுவை' என்பன குறிப்பிடத்தக்க நூல்கள்.

இந்திய மொழிச் சிறுகதைகள் சில வற்றைத் தொகுத்து தமிழாக்கம் செய்து "மறுகதைகள்" என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டிருந்தனர் வாசகர் வட்டத்தினர். அதனை வாசித்தபோது ஏற்பட்ட உந்துதலில், ஈழத்துப் படைப்புகள் சிலவற்றைத் தொகுத்து அவ்வாறானதோர் தொகுப்பினைக் கொண்டு வந்தால் என்ன என்று கேட்டு, வாசகர் வட்டம் லக்ஷ்மி கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு எழுதி

னேன். மலேசிய, சிங்கப்பூர், இலங்கை எழுத்துக்களை கொண்ட ஒரு தொகுப்பினை வெளியிட ஏலவே திட்டமிட்டிருப்பதாகவும், தொகுப்பில் சேர்க்கக் கூடிய படைப்புகளை அனுப்பி உதவினால் பரிசீலிக்கலாம் என்றும் லக்ஷ்மி கிருஷ்ணமூர்த்தி பதில் எழுதியிருந்தார். அதனால் செ. யோகநாதன் உதவியுடன் கணிசமான படைப்புகளை அனுப்பினேன். 1968 இல் 'அக்கரை இலக்கியம்' என்ற தலைப்பில் 400-க்கும் மேலான பக்கங்களுடன் ஒரு தொகுப்பினை 'வாசகர் வட்டம்' வெளியிட்டிருந்தது. அதில் முற்பாதி இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளரது ஆக்கங்களைக் கொண்டிருந்தது. இது எனது பணியின் ஆரம்பம் எனலாம்.

ஜமுனா: படைப்பாளியாக இல்லாத போதும் இலக்கியப் பணி ஆற்றிவரும் நீங்கள், உங்கள் பணிக்கான இலக்குகளாக எவற்றையேனும் கொண்டிருந்தீர்களா?

ஐயர்: எனது அக்கறைகள் இருவகையில் அமைந்தன. முதலாவது நல்ல நூல்கள், சஞ்சிகளைத் தீவிர வாசகனுக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்பது. இரண்டாவது, ஈழத்தின் சிறந்த

படைப்பாளிகளின் நூல்கள் வெளிவர வேண்டும், அதன் மூலம் அவர்கள் பரவலாக அறியப்பட வேண்டும். குறிப்பாக, தமிழகத்தில் அறிய வேண்டும் என்பது.

ஐமுனா: மேற்சூறிய அக்கறைகளைக் குறித்து எவ்வாறு செயற்பட்டீர்கள்?

ஐயர்: முதலாவது அக்கறை, எனது ஈடுபாட்டின் காரணமாக, நான் பெற்று வாசிக்கக்கூடிய நூல்கள், சஞ்சிகைகள் பிற நண்பர்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்பதில் எழுந்தது. அதனால், எப்போதுமே ஒரு பிரதி என்றில்லாமல் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பிரதிகளை வாங்கும் அல்லது தேடிப் பெறும் வழக்கம் எனக்கு நீண்டகாலமாகவே இருந்தது.

1969 அல்லது 1970 இல் 'கணையாழி' அறிமுகமான போது கொழும்பு விஜலக்ஷ்மி புத்தகசாலையிலும், மாத்தளையில் ஒரு கடையிலும், யாழ் பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலையிலும் விற்பனைக்கு ஒழுங்கு செய்திருக்கிறேன். பின்னர் ஒரு 3-4 ஆண்டுகள் நேரடியாகவே "கணையாழி" யைத் தருவித்து, நண்டி களுக்குத் தபாலில் அனுப்பி வந்தேன். மாதம் தோறும் 100 பிரதிகள் விநியோகித்திருக்கிறேன். இதுபோலவே, தாமரை கசடதபுற, வைகை, யாத்திரா, படிகள், பரிமாணம், இனி, காலக்கவடு போன்ற தமிழக சிற்றேடுகள் பலவற்றையும் அறிமுகம் செய்து விநியோகித்தும் உள்ளேன்.

நூல்களைப் பொறுத்தளவில், ஆரம்பத்தில் NCBH உடன் தொடர்பு கொண்டு நூல்களைத் தருவித்துள்ளேன். பணம் அனுப்பாமலே NCBH நூல்களை அனுப்பி வைத்தனர். பின்னர் மத்திய வங்கியின் அனுமதி பெற்று காசுக்கட்டளை மூலம் பணம் அனுப்புவேன்.

1965 இல் வாசகர் வட்டம் தொடர்பு ஏற்பட்டது. புத்தகத் தயாரிப்பில், புத்தகங்களை அழகுற வெளியிட வேண்டும் என்பதும் அது அவசியமானது என்பதை வலியுறுத்திச் செயற்பட்டது 'வாசகர் வட்டம்' என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1974 இல் 'க்ரியா'வின் முதல் மூன்று நூல்களான சா. கந்தசாமியின் 'தக்கையின் மீது நான்கு கண்கள்' (சிறுகதைகள்), சி.மணியின் 'வரும் போகும்' (கவிதைகள்), ந. முத்துசாமியின் 'நாற்காலிக்காரர்' (நாடகங்கள்) வெளியான போது, 'க்ரியா' ராமகிருஷ்ணனுடன் தொடர்பு கொண்டு, நூல்களைப் பெற்று விநியோகித்தேன். நூல்களை அழகாக அச்சிடுவதில் 'க்ரியா' மேலும் கவனத்தைச் செலுத்தியது குறிப்பிடத்தக்கது.

1980 ஜூன் மாதத்தில் முதன்முதலாகத் தமிழகம் சென்று திரும்பினேன். மூன்றுவாரப் பயணத்தின் போது மதுரை, திருச்சி, சென்னை மட்டுமே செல்லமுடிந்தது. தமிழகம் போகும் போது ஈழத்துநூல்கள், சஞ்சிகைகள் பலவற்றில் பல பிரதிகள் எடுத்துச் சென்றிருந்தேன். திரும்பும் போது தமிழக நூல்கள், சஞ்சிகைகள் பெற்று வந்தேன்.

தமிழகம் சென்று திரும்பியதில், எழுத்தாளர், பதிப்பாளர் பலரது தொடர்பு ஏற்பட்டது.

ஐமுனா: ஈழத்து எழுத்தாளர்களது படைப்புகளை நூலாக்குவது தொடர்பாக உங்கள் முற்சிகள் எப்படித் தொடர்ந்தது?

ஐயர்: ஈழத்து எழுத்தாளர்களது நூல்களைப் பதிப்பித்தல் என்பது இரு தளங்களில் நிகழ்ந்தது எனலாம். ஒன்று, தமிழக எழுத்தாளர்களை நாம் அறிந்த அளவிற்கு, ஈழத்து எழுத்தாளர்களை தமிழகத்தார் அறிந்திருக்கவில்லையே என்ற ஆதங்கம் ஒரு புறம். மறுபுறம், ஈழத்தில் தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பிப்பதில் அரசின் ஆதரவும் இல்லை, வணிக ரீதியிலான பதிப்பகங்களும் உருவாகவில்லை.

பாடசாலை நூல்களை வெளியிடுவதற்கு சிறீலங்கா புத்தகசாலை, சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை, ஆனந்தா புத்தகசாலை, கலைவாணி புத்தகசாலை, சுண்ணாகம் வட இலங்கை தமிழ் நூற்பதிப்பகம் எனப் பல பதிப்பாளர்கள் இருந்தமை கவனிக்கத்தக்கது.

இந்த வகையில், 1980, 1981 இல் தமிழ் நாடு சென்று வந்ததன் பயனாய், அங்குள்ள பதிப்பாளர்கள் தொடர்பினால், ஈழத்துப் படைப்புக்களை சில வற்றை வெளிக் கொணர முடிந்தது.

1981 இறுதியில், SVR பொறுப்பாக விருந்த பொதுமை வெளியீடு மூலம், ஈழத்து முற்போக்கு எழுத்தாளர்களில் முன்னோடிகளில் ஒருவரும், மலையகத்தின் மூத்த எழுத்தாளருமான கே.கணேஷ் மொழி பெயர்த்த லூகன்னின் "போர்க் குரல்" சிறுகதைத் தொகுதி வெளி வந்தது.

அதே சமயம் சென்னை நர்மதா பதிப்பகம் திரு. கந்தையா நரேந்திரன் எழுதிய ஜே. கிருஷ்ணமூர்த்தி பற்றிய

“திட்டமிட வேண்டும். ஆர்வம் இருக்கும் எல்லோராலும் இதைச் செய்யமுடியாது. பின்னால் உந்துதல், அழுத்தம் இருக்க வேண்டும். தனிநபர் செய்ய முடியுமா? ஒருவித சோர்வு வந்துவிடும். ஒரு செயல்திட்டம் வேண்டும். அமைப்பு வேண்டும்”

தமிழியல் வெளியீடுகள்

1. ஊரடங்கு வாழ்வு
ஈழநாடு ஆசிரியர்
தலையங்கங்கள்
என். சபாரட்ணம் - ஜூன் 1985
2. அக்கரைக்கு போன
அம்மாவுக்கு
கவிதைத் தொகுப்பு
ஹம்சத்வனி - ஓகஸ்ட் 1985
3. மரணத்துள் வாழ்வோம்
அரசியல் கவிதைகள்
நவம்பர் 1985
4. இந்து பண்பாடு
பேராசிரியர் கே. கைலாசநாத
குருக்கள்
செப்டெம்பர் 1986
5. யுகங்கள் கணக்கல்ல
சிறுகதைத் தொகுப்பு
கவிதா - நவம்பர் 1986
6. தேடலும் படைப்புலகமும்
ஓவியர் மாற்குவின் ஓவியங்கள்
ஓகஸ்ட் 1987
7. இலங்கையின் தோட்டப்
பள்ளிக்கூடங்களின்
கல்வியமைப்பும் பிரச்சினைகளும்
சொர்ணவல்லி பத்மநாப ஐயர்
ஜூன் 1988
8. நீர் வளையங்கள்
கவிதைகள்
சண்முகம் சிவலிங்கம்
நவம்பர் 1988
9. பெண்களின் சுவடுகளில்
சாந்தினி சச்சிதானந்தம்
மார்ச் 1989
10. யதார்த்தமும்
ஆத்மார்த்தமும்
கட்டுரைகள்
மு. பொன்னம்பலம் - ஏப்ரல் 1991

நூலான "விழிப்புணர்வு பற்றிய விளக்கங்கள்" என்ற நூலின் இரண்டாவது பதிப்பினை வெளியிட்டது.

தொடர்ந்து எம்.ஏ.நு.மானின் 'அழியா நிழல்கள்' (கவிதைகள்), குப்பிழான் ஜ சண்முகனின் சாதாரணங்களும் அசாதாரணங்களும் (சிறுகதைகள்) பேராசிரியர் கைலாசநாத குருக்களின் வடமொழி இலக்கிய வரலாறு (இரண்டாவது பதிப்பு) ஆகிய நூல்களை நம் மதா பதிப்பகம் வெளியிட்டு உதவியது.

'பதினொரு ஈழத்துக் கவிஞர்கள்', அ. ஜேகராசாவின் 'அறியப்படாதவர்கள் நினைவாக' (கவிதைகள்) மு. தளையசிங்கத்தின் 'முற்போக்கு இலக்கியம்' ஏழாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சி ஆகிய நூல்களை 'கிரியா' வெளியிட்டது.

சி. சிவசேகரத்தின் கவிதை நூலான 'நதிக்கரை மூங்கில்' தொகுதியை பெங்களூர் காவ்யா பதிப்பகமும், மஹாகவி கவிதைகள், எம்.ஏ. நு.மானின் 'மழை நாட்கள் வரும்' (கவிதைகள்) தொகுதியை 'அன்னம்' பதிப்பகமும் வெளியிட்டன.

இடதுசாரி எழுத்தாளரும் அறிஞருமான எஸ். இராமகிருஷ்ணனின் உதவியினால் சி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் 'வீடற்றவன்' நாவலின் இரண்டாவது பதிப்பினை NCBH வெளியிட்டது.

மு. தளையசிங்கத்தை தமிழகத்தில் அறிமுகப்படுத்திய பெருமை கிரியாவுக்கும், கோவை திரு. சி. கோவிந்தனுக்கும் உரியது. கோவை சமுதாயப் பிரசாராலயம் மூலம் திரு. கோவிந்தன் தளையசிங்கத்தின் 'புதுயுகம் பிறக்கிறது' (சிறுகதைகள்), 'ஒரு தனி வீடு' (நாவல்), 'போர்ப்பறை', 'மெய்யுள்', 'கலைஞரின் தாகம்' ஆகிய நூல்களைப் பிரசுரித்துள்ளனர். SVR இன் பொதுமை வெளியீடு சேரனின் 'இரண்டாவது சூரிய உதயம்' கவிதைத் தொகுதியின் இரண்டாவது பதிப்பினை வெளியிட்ட சமயம், 1983 யூலை இனப்படுகொலைகள் நிகழ்ந்துவிட்டமையினால், அந்நூல் வெளியீட்டு விழா, இனப்படுகொலையைக் கண்டிக்கும் ஒரு நிகழ்ச்சியாக மாறியது. அதன் காரணமாக, சேரனின் கவிதைகள் அந்த நாட்களில் தமிழகத்தில் மிகப் பரவலாக பரவ நேர்ந்தது. ஏறத்தாழ, தமிழகத்தின் அனைத்து தமிழ் சஞ்சிகைகளும் சேரனின் ஏதாவதொரு கவிதையை வெளியிட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதுபோலவே, உதயன் என்ற பெயரில் மு. திருநாவுக்கரசு எழுதிய 'இந்து சமுத்திரப் பிராந்தியமும் இலங்கை இனப் பிரச்

சினையும்' என்ற நூலின் இரண்டாவது பதிப்பினை 1988ல் ரோலா லக்ஷ்மீ பேர்க் பதிப்பக வெளியீடாக கொண்டு வந்திருந்தார்.

ஜமுனா: ஈழத்தில் பதிப்பித்த நூல்கள் பற்றி எதுவும் கூறவில்லையே?

ஐயர்: ஈழத்துப் பதிப்புத்துறை பற்றிக் கூறுமிடத்து, கொழும்பு ஆட்டுப் பெட்டித்தெரு Rainbow Printers இலிருந்த எம்.ஏ. ரஹ்மான் பற்றிக் குறிப்பிடாதிருக்க முடியாது. தமிழகத்தில் 'வாசகர் வட்டம்' தொடங்குவதற்கு பல வருடங்கள் முன்பாகவே, பதிப்புக் கலைக்கு அழகும் சேரவேண்டும் என்பதை உணர்ந்து பல நூல்களை அழகுறப் பதிப்பித்த பெருமை எம்.ஏ. ரஹ்மானுக்கு உரியது.

ஏ.ஜே. கனகரட்ணாவின் 'மத்து' (கட்டுரைகள்), வ.அ. இராசரத்தினத்தின் 'தோணி' (சிறுகதைகள்), மஹாகவியின் 'குறும்பா', எஸ். பொன்னுத்துரையின் 'வீடு' (சிறுகதைகள்), மு. தளையசிங்கத்தின் 'புதுயுகம் பிறக்கிறது' (சிறுகதைகள்) ஆகிய நூல்களை உதாரணமாகக் கூறலாம்.

இந்த வகையில், திரு. சொக்கன், திரு. மயிலங்கூடலூர் பி. நடராசன் ஆகியோர் சார்ந்த முத்தமிழ் கழக வெளியீடுகள் பற்றிக் குறிப்பிடவேண்டும். ந. சுப்பிரமணியத்தின் 'ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்', சொக்கனின் 'ஈழத் தமிழ் நாடக இலக்கியம்' மற்றும் கலாநிதி சண்முகதாஸின் 'இலக்கண நூல் இங்கு கட்டப்பட வேண்டும்'.

எழுபதுகளின் இறுதியில் மு. நித்தியானந்தன் வைகறை வெளியீடு மூலம் மலையக இலக்கிய நூல்களைக் கொண்டுவர முனைந்து, மூன்று நூல்களை வெளியிட்டார். தெளிவுத்தை ஜோசப்பின் 'நாமிருக்கும் நாடே' (சிறுகதைகள்), என். எஸ். எம். ராமையாவின் 'ஒரு கூலக் கொழுந்து' (சிறுகதைகள்), ச.வி. வேலுப்பிள்ளையின் 'வீடற்றவன்' (நாவல்) ஆகியன அவை.

இந்த ரீதியில், 'அலையுடன்' 'அலை' வெளியீடுகளையும் கொண்டுவர முனைந்தோம். ஏ.ஜே. கனகரட்ணாவின் 'மார்க் சியமும் இலக்கியமும்' (கட்டுரைகள்), ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் 'ஒரு கோடை விடுமுறை' (நாவல்), வ.ஐ.ச. ஜெயபாலனின் 'தேசிய இனப் பிரச்சினையும் முஸ்லீம் மக்களும்', ச. வில்வரத்தினத்தின் 'அகங்களும் முகங்களும்' (கவிதைகள்) ஆகியன வெளியாகின.

தமிழ், தமிழர் சார்ந்த நூல்களை வெளியிடவேன உருவானது 'தமிழியல்', தமிழியல் மூலம் 10 நூல்கள் வெளியாகின.

இவற்றுள் ஏழு நூல்கள் தமிழகத்திலும் மூன்று நூல்கள் யாழ்ப்பாணத்திலும் வெளியாகின. அவற்றுள் ஈழநாடு ஆசிரியர் தலையங்கங்களைக் கொண்ட ஊரடங்கு வாழ்வு, 'மரணத்துள் வாழ்வோம்' (கவிதைத் தொகுதி), சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் 'நீர்வளையங்கள்' (கவிதைத் தொகுதி), மு.பொன்னம்பலத்தின் 'ஆத்மார்த்தமும் யுதார்த்தமும்' (கட்டுரைகள்), ஓவியர் மாற்கு அவர்களைக் கௌரவிக்கும் முகமாக வெளியிடப்பட்ட 'தேடலும் படைப்புலகமும்' ஆகிய நூல்களை வெளியிட முடிந்தமை மிகுந்த நிறைவைத் தரும் விஷயமாகும்.

ஐமுனா: இவற்றினை செயற்படுத்தியதன் மூலம் நீங்கள் எதிர்பார்த்த இலக்கினை அல்லது தாக்கத்தினை எட்ட முடிந்ததா?

ஐயர்: நூல்கள், சஞ்சிகைகளை படிக்கும் வாய்ப்பினை கணிசமாகப் பெற முடிந்தமை, காலப்போக்கில் பல நூறு பேர்களைச் சென்றடைத்திருந்திருக்கிறது என்று கூறலாம். அதன் பலன் நீண்டகாலத்துக்குரியது என்பதே எனது எண்ணம்.

அடுத்து ஈழத்து எழுத்துக்களைப் பரவலாக்குவது தொடர்பாக, தமிழக எழுத்தாளர், பதிப்பாளர்களின் தொடர்புகளின் பயனாய், 1987ம் ஆண்டிற்கு முன்பிருந்ததை விடவும், 1987ம் ஆண்டிற்குப் பின் எமது எழுத்துக்கள், எழுத்தாளர்கள் தமிழகத்தில் பரவலாக அறியப்பட்டது என்பது உறுதி. ஓர் உதாரணத்தைக் கூறி விளக்க முயல்கிறேன். தமிழகச் சிற்றேடுகள் இணைந்து நடாத்திய 'எழுபதுகளில் கலை இலக்கியம்' என்ற இலக்கு மகாநாட்டில் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரைகளின் தொகுப்பு பின் 'காவ்யா' வினாள் வெளியிடப்பட்டது. அத்தொகுப்பில் ஓரிரு கட்டுரைகள் நீங்கலாக ஏனைய அனைத்தும் ஈழத்து எழுத்துக்கள் பற்றிப் பேசப்படுகிறதைக் காணலாம். தமிழவன் குழுவினர் நடாத்திய 'படிகள்' சஞ்சிகையில் சண்முகம் சிவலிங்கம், சிவசேகரம், ஜெயபாலன், சேரன் கவிதைகள் வெளியாகியுள்ளன. தவிர்வும் ஈழத்துக் கவிதைகள் தொடர்பாக உயர்வான கருத்துக்களும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

சண்முகம் சிவலிங்கம், மு. தளைய

சிங்கம், மு. பொன்னம்பலம், சி. சிவசேகரம், ஓவியர் மாற்கு, சு.வில்வரத்தினம் போன்றோரை அறிமுகப்படுத்த முடிந்ததில் மிக்க மகிழ்ச்சியே.

ஐமுனா: தமிழ்நாட்டு நூல்கள் நிறைய உங்களுக்கு வந்து சேர்கிறது. பலருடன் தொடர்புகள் கிடைத்திருக்கு. இதேபோல ஈழத்திலும் நிறைய இலக்கியங்கள் தோன்றியிருக்கும் தானே! அவற்றை எப்போது, எவ்வாறு தமிழ்நாட்டிற்கு அறிமுகப்படுத்தினீர்கள்? தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளர்களோடு எப்போது தொடர்புகொண்டீர்கள்?

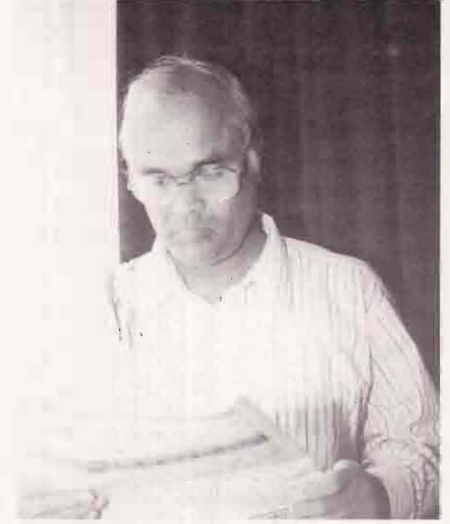
ஐயர்: தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளர்களோடு கூடுதலாகத் தொடர்புகொண்டது 80க்குப் பிறகுதான். அதற்கு முதல் பத்திரிகைகளோடும், நிறுவனங்களோடும் தான் தொடர்பு.

80-களில் தமிழ்நாடு போய் 'க்ரியா' ராமகிருஷ்ணனோடு தங்கினேன். அதிலிருந்துதான் எழுத்தாளர்களோடு தொடர்புகொண்டேன். குறிப்பாக அசோகமித்திரன், சா. கந்தசாமி, மதுரையில் கொஞ்சம் பேரை அறிமுகப்படுத்திக்கொண்டேன்.

81-ல் நானும், யேசுராஜா, குலசிங்கமும் மதுரை, கோயமுத்தூர், பெங்களூர், நாகர்கோவில் எல்லா இடமும் போயிருந்தோம். சுந்தரராமசாமி, மாதவன், படிகள் சிவராமன், காவ்யா சண்முகசுந்தரம், கோவை ஞானி போன்றோரைச் சந்தித்தேன். சந்தித்த எல்லா எழுத்தாளர்களும் எங்களைக் கவர்ந்தவர்கள். அவர்களை நேரில் சந்தித்தது என்பது ஒன்று. மற்றது ஈழத்து இலக்கியம் பற்றி நிறைய அவர்களோடு கதைக்கக்கூடியதாக இருந்தது ஈழத்து இலக்கியம் தொடர்பான ஒரு கவனத்தைக் கொண்டுவந்தது. இந்தத் தொடர்பு

'புத்திஜீவி' வகுப்பிலிருந்து வரும் எமது எழுத்தாளர்களும் கலைஞர்களும் தமது படைப்புக்கள் பொதுமக்களால் நன்கு வரவேற்கப்பட வேண்டுமென விரும்பினால், அவர்கள் தங்கள் சிந்தனையையும் தங்கள் உணர்ச்சிகளையும் மாற்றிக்கொள்ளவும் புதிய அச்சில் வார்த்தைடுக்கவும் வேண்டும். இத்தகைய ஒரு மாற்றம் இல்லாமல், இத்தகைய புதிய அச்சில் வார்த்தைடுத்தல் இல்லாமல் அவர்களால் எதையும் நன்கு செய்ய இயலாது.

- மாவோ

களுக்கிடாக் படிப்புடியாக எமது புத்தகங்கள், சஞ்சிகைகள் போன்றவற்றை அனுப்பிக்கொண்டிருந்தோம்.

இதற்குள் இன்னொன்று ஞாபகம் வருகிறது. 1980-ல் நடைபெற்ற 'இலக்கு' மகாநாட்டிற்கு யேசுராஜாவை அனுப்பி வைத்தேன். அந்த மகாநாட்டில் இலங்கைப் படைப்புகள் பற்றி நிறையப் பேசப்பட்டது. எங்களது தொடர்புகள் இருந்தபடியால் தான் ஈழத்து இலக்கியம் இவ்வளவு தூரத்திற்கு அறிமுகமாயிருந்தது.

ஐமுனா: 86 வரைக்கும் தமிழகத்திற்கும் ஈழத்திற்குமான தொடர்பு நல்ல முறையில் பேணப்பட்டது. தற்போது அந்த உறவு தேங்கிவிட்டது போல எனக்குப் படுகிறது. தொடர்பில் ஓர் இடைவெளி விழுந்துவிட்டது. நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

ஐயர்: எனக்கும் அப்படித்தான் தோன்றுகிறது.

நாங்கள் தொடர்புகள் பேணிய காலத்தில், இலக்கு மகாநாட்டில் 'எழுபதுகளில் கலை இலக்கியம்' என்ற விடயம் பற்றிய ஆய்வில் பெரியளவில் இலங்கை எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்கள் இடம்பெற்றன. ஆனால், அண்மைக் காலங்களில் நடைபெறுகின்ற மகாநாடுகளிலோ, ஒன்றுகூடல்களிலோ இலங்கை எழுத்தாளர்கள் பற்றி அதிகம் பேசப்படவில்லை. ஏன் என்று விளங்கவில்லை. கூடுதலாக அரசியல் தான் காரணமாக இருந்திருக்கலாம். மாநாடுகளை நடத்துபவர்கள் இதில் அக்கறை இல்லாதவர்களாகவும் இருந்திருக்கலாம். நான் ஒரு படைப்பாளி அல்ல. இன்னொரு விடயத்தையும் சொல்லலாம். இந்த இலக்கிய ஈடுபாடு

பாரிஸ் நகரின் மொத்த வியாபார பல்பொருட் களஞ்சியம்

வேந்தா என்ரர்பீரைஸ்

VEENTHA ENTREPRISE

(IMPORT - EXPORT)

இலங்கை இந்திய மளிகைப் பொருட்கள்
தரச்சிறப்பு மிகு RABEENA
தயாரிப்புக்கள், Lion Lager, Lion Stout
மைசூர்ப் பருப்பு, Soda
வகைகள், Malasiya Noodles soup
வகைகள்

அனைத்தையும் ஒரே சைரயின் கீழ்
மொத்தமாகப் பெற்றுக்கொள்ள
நாட வேண்டிய ஒரே ஸ்தாபனம்

EXPORT LABEL

LOCAL LABEL

24 bis, Rue Jules Ferry,
93160 Noisy le Grand.

Tel: 00 43 05 96 29 / 00 43 03 48 14

Fax: 00 43 04 00 74

கொண்ட பலர் யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு, தத்தமது இருப்பிடங்களை விட்டு வெளியேறியிருப்பதும் இத்தகைய இடைவெளிக்குக் காரணமாக இருக்கலாம். புதிய தலைமுறையினர் இதை எப்படி முன்னெடுத்துச் செல்வார்களோ தெரியாது.

ஐமுனா: ஐரோப்பாவில் நாங்கள் என்ன செய்யலாம் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்?

ஐயர்: நாங்கள் நினைத்தால் நல்ல காரியங்கள் நிறையச் செய்யலாம். லண்டனில் 40, 50 பேராவது இலக்கிய ஆர்வமுடையவர்கள் இருக்கிறார்கள். மற்றைய ஐரோப்பிய நாடுகளையும் சேர்த்தால் 200 பேராவது தேறுவர். ஆனால் அவர்களுக்கிடையில் பல்வேறு விதமான அரசியல் கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கக்கூடும். நல்ல நெருங்கிய, ஒன்றாகப் பழகிய நண்பர்கள் கூட அரசியல் வேறுபாடுகளால் ஒற்றுமைப்பட முடியாமல் இருக்கிறது. இலக்கியம் என்று வரும்போது அரசியல் வேறுபாட்டை மறந்து ஒற்றுமையாக செயல்படவேண்டும். அப்போதுதான் நிறையச் சாதிக்கலாம். நான் தற்போது பணிபுரியும் நிறுவனமான 'நியூஹாம் தமிழர் நலன்புரிச் சங்கம்' வெளியிட்ட மலர் இந்த அடிப்படையில் வெளியிட்டபடியால்தான் காத்திரமானதாக இருக்கிறது.

இந்த 200 பேராவது ஆளுக்கு மாதம் அல்லது வருடம் குறிப்பிட்ட தொகைப் பணத்தைச் சேர்க்கத் தொடங்கினால் வெளியீடுகளை நல்ல முறையில் செய்யலாம். நடைமுறையில் எது சாத்தியம் என்று பார்த்து அப்படிச் செய்யவேண்

டும். பலர் சேர்ந்து உழைக்க வேண்டும். இதை நோக்கிச் செயற்பட்டால் நூல்கள் வெளியிடுவதில், விநியோகிப்பதில் சிக்கல்கள் தோன்றாது.

ஐமுனா: பல்வேறு நாடுகளில் பல்வேறு மொழிகள் தெரிந்த தமிழர்கள் இன்று ஐரோப்பாவில் வாழ்கிறார்கள். தமிழ் சார்ந்த விடயங்களைப் பிறமொழியிலும், பிறமொழி சார்ந்த விடயங்களைத் தமிழுக்கும் கொண்டுவந்திருக்கலாம். ஆனால், அப்படி கணிசமான அளவுக்கு எதுவும் தோன்றியதாகத் தெரியவில்லை. இதற்கு என்ன செய்யலாம்?

ஐயர்: திட்டமிட வேண்டும். ஆர்வம் இருக்கும் எல்லோராலும் இதைச் செய்யமுடியாது. பின்னால் உந்துதல், அழுத்தம் இருக்க வேண்டும். தனிநபர் செய்ய முடியுமா? ஒருவித சேர்வு வந்துவிடும். ஒரு செயல்திட்டம் வேண்டும். அமைப்பு வேண்டும். இதற்கான வாய்ப்பு இருந்தால் எல்லாவற்றையும் வெற்றிகரமாகச் செய்துமுடிக்கலாம்.

ஐமுனா: ஈழத்தின் இலக்கியத் சஞ்சிகைகளில் குறிப்பிடத்தக்கதாக 'அலை'யின் வாழ்வுடன் எவ்வகையான உறவுகளைக் கொண்டிருந்தீர்கள்? அதனுடன் நீங்கள் பணியாற்றுவதற்கு 'எதேனும்' இலக்கியக் கொள்கை காரணமாக இருந்ததா? அவை எவ்வகை இலக்கியக் கொள்கைகள் எனக் கூறமுடியுமா?

ஐயர்: 1974-இல் என்று நினைக்கிறேன் நான் மாத்தளையில் இருந்த சம

கத் தெரிகிறது.

யேசுராசாவின் நட்பினால் ஏ.ஜே கனகரட்ணா, மு. நித்தியானந்தன், நிர்மலா, 'அலை' குழுவினரான மு. புஷ்பராஜன், க.சட்டநாதன், குப்பிழான் ஐ. சண்முகன், நு.மான் ஆகியோர் நண்பர்களாகினர்.

அலை 1975-இல் வெளிவரத் தொடங்கி, 1990-இல் நின்று போனது என்று நினைக்கிறேன். 1975-இல் 'அலை' தோன்றுவதற்கு ஈழத்தில் அன்று நிலவிய இலக்கியப் போக்கே காரணமாக அமைந்தது. அப்போதைய இலக்கியத் தலைமை இலக்கியத் திறனாய்வாளர்களான கைலாசபதி, சிவத்தம்பி போன்றோரிடமிருந்தது. மார்க்சியச் சித்தாந்த அடிப்படையில் எந்தவொரு இலக்கியமும் தீர்வுக்கு வழிகோலுவதானதாக இருக்க வேண்டும் என்ற போக்கில் இருந்தது அன்றைய நிலை. கைலாசபதி, சிவத்தம்பி போன்றோரின் அங்கீகாரத்தை அனைவரும் எதிர்பார்க்கும் நிலை; அவர்களும் தம்மைச் சார்ந்து நின்றவர்களை உயர்த்தியும், அல்லாதவர்களைப் புறக்கணித்தும் வந்த நிலை. இதனால் போலியும் பொய்மையும் கொண்ட இலக்கியம் மேலோங்கும் நிலை. அதற்கு ஓர் எதிர்க்குரலாக, வாழ்வு சார்ந்த அனுபவங்களை கலை யுணர்வுடன் வெளிப்படுத்தும் இலக்கியத்தினை முன்னிறுத்தும் ஒரு களமாகவே 'அலை' தோன்றியது. முப்பதுக்கும் அதிகமாக வெளிவந்த அனைத்து

“லண்டனில் 40, 50 பேராவது இலக்கிய ஆர்வமுடையவர்கள் இருக்கிறார்கள். மற்றைய ஐரோப்பிய நாடுகளையும் சேர்த்தால் 200 பேராவது தேறுவர். இந்த 200 பேராவது ஆளுக்கு மாதம் அல்லது வருடம் குறிப்பிட்ட தொகைப் பணத்தைச் சேர்க்கத் தொடங்கினால் வெளியீடுகளை நல்ல முறையில் செய்யலாம்”

யம் அ.யேசுராஜா என்னை வந்து சந்தித்தார். அது முதல் 1989-இல் இலங்கையை விட்டு நீங்கும் வரை அவருடன் இறுக்கமான நட்பு இருந்தது. 1990 இல் லண்டன் வந்த பின் கடிதம் எழுதும் பழக்கம் கைவிட்டுப் போனதில் தொடர்பு குறைந்து இப்போது யாழ்ப்பாணம் அரசு படைகளின் வசம் ஆன பிள் யேசுராசா எங்கிருக்கிறார் என்பதே சரியாகத் தெரியவில்லை. இடையில் சில காலம் பூநகரியில் இருந்ததா

இதழ்களிலும் இந்த அடிநாதத்தினைக் காணலாம் ஆக்கபூர்வமான கட்டுரைகள், விவாதங்கள் பலவும் சிறப்பான கவிதைகள், சிறுகதைகள் பல 'அலை'யில் வெளிவந்துள்ளன. எம்.எல்.எம்.மன்கூர், உமா வரதராஜன், ஸ்ரீதரன், ரஞ்சகுமார், குந்தவை, ராஜேஸ்வரி, நந்தினி சேவியர், சண்முகம் சிவலிங்கம் ஆகியோரின் சிறுகதைகளை உதாரணமாகச் சொல்லலாம்.

மேலும் இனப்பிரச்சினை கூர்மை

அடைந்து வந்த காலம். சுயநிர்ணய உரிமையுடன் கூடிய தமிழ்த் தேசிய வாத்தினை முன்வைத்துச் செயற்பட்டது 'அலை'. இந்த இரு விஷயங்களிலும் எனக்கிருந்த உடன்பாடு காரணமாக அலையுடன் சேர்ந்து இயங்கினேன்.

ஜமுனா: ஈழத்துள்ளான இலக்கியப் பணியின் போது நீங்கள் ஏதேனும் நெருக்கடிகளைச் சந்திக்க வேண்டியிருந்ததா? அந்நெருக்கடிகள் எப்படி, எங்கிருந்து தோன்றின?

ஜயர்: ஈழத்து இலக்கியவாதிகளில் தம்மளவில் முரண்பாடுகளைக் கொண்ட பலரும் கூட, 'அலையின்' காத்திரமான கருத்துகள், விவாதங்களுக்கு முகங்கொடுக்க முடியாத நிலையில் ஒன்றுபட்டு அலைக்கெதிரான கருத்துக்களைப் பரப்புவதில் அக்கறை கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் காரணமாக அலையின் கருத்து வலுப்பெற்று வரும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் அதற்கெதிரான குரலும் ஒங்கியிருந்ததை உணரக்கூடியதாக இருந்தது.

அடுத்து 'அலை' போன்ற சிறுநூல்களை வெளியிடுவதில் உள்ள சிரமங்கள் இருவகை. அலையில் பிரசுரிக்கத்தக்க விஷயங்களைப் பெறுவதில் உள்ள சிரமம் ஒருவகை. அச்சிடவாகும் செலவினை ஈடுகட்டுவது மற்றொன்று. இதில் அச்ச செலவினை ஈடு செய்தல் வகையில் விளம்பரங்கள் பெறுவதில் நான் ஓரளவு உதவமுடிந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'அலை' தொடர்பாக மேலும் இரு தகவல்களைக் கூற விரும்புகிறேன். 'அலையின்' ஓர் இதழை (இதழ்-20, தை - பங்குனி 1992) க்ரியா ராமகிருஷ்ணன், கவிஞர் சு. மணியன் துணையுடன் சேலத்தில் அச்சிட்டுப் பெற்றோம். இதுபோலவே, தமிழகம் சென்று திரும்பிய வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி 29-வது இதழின் (மார்ச்சு 1986) அட்டையை சென்னையில் அச்சிட்டுப் பெற்றோம். ந. முத்துசாமியின் மகனான நடேஷ் ஓவியத்துடன் அவரே வீட்டில் வைத்து அச்சிட்டுத் தந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தவிரவும் 'அலையின்' முக்கியத்துவம் கருதியும், பழைய இதழ்கள் கோரி பலர் வந்தமை கருதியும், 'அலையில்' முதல் 12 இதழ்களையும் கொண்ட ஒரு மறு பதிப்பினைக் கொண்டுவந்தோம். ஒரு சஞ்சிகை மறுபிரசுரம் செய்யப்படுவது என்பது, முன்பு நிகழ்ந்திருக்கிறதா என்பது உறுதியாகத் தெரியாது. எவ்வாறாயினும் அது ஓர் அரிதான நிகழ்வே.

ஜமுனா: உங்கள் அனுபவத்தினூடே புலம்பெயர்ந்த எம்க்கு, நீங்கள் அறிமுகம் செய்ய விரும்பும் இலக்கியப் படைப்பாளிகளைக் கூற முடியுமா?

ஜயர்: பல சந்தர்ப்பங்களில் குறிப்பிடப்பட்ட மு. தளையசிங்கம், மு.பொன்னம்பலம், சண்முகம் சிவலிங்கம், தா.இராமலிங்கம் (புதுக்கவிதைகள்), எம்.எல்.எம்.மன்கூர், ஸ்ரீதரன், ரஞ்சகுமார், உமா வரதராஜன், க.சட்டநாதன் போன்றோரும் ஈழத்தில் மூத்த தலைமுறை எழுத்தாளர்களான சி.வைத்தியலிங்கம், இலங்கையர்கோன், வரதர், சம்பந்தன், கனகசெந்திநாதன், போன்றோரும், மலையகப் படைப்பாளிகளான கே.கணேஷ், சி.வி.வேலுப்பிள்ளை, தெளிவத்தை ஜோசப், என்.எஸ்.எம்.ராமையா, மலரன்பன் முதலானவர்களும் புலம்பெயர்ந்த சூழலில் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டியவர்கள் என்று எண்ணுகிறேன்.

ஜமுனா: ஈழத்தினதும் தமிழகத்தினதும் படைப்பாளிகள் - படைப்புக்களுடன் பரிச்சயம் கொண்ட நீங்கள் துவற்றிடையே காணப்படும் ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்ட சிறப்புத்தன்மைகளை அடையாளம் காணமுடிகின்றதா? அவை பற்றிக் கூறுவீர்களா?

ஜயர்: ஈழ - தமிழக படைப்புகளைப் பார்க்கும்படித்து, தமிழகத்துக் கவிதைகளை விடவும் சிறப்பான தன்மைகளை ஈழக்கவிதைகள் கொண்டிருப்பதை 15 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகவே காணமுடியும். நு.மான், யேசுராஜா போன்றோர் இது குறித்து நிறையக் கூறியுள்ளனர். சமகாலத் தன்மை, எளிமை, நேரடியாகக் கூறல், ஒவ்வொரு கவிஞனுக்கும் என தனியான பாணி என்று சிறப்பான இயல்புகள் ஈழக்கவிதைகளில் உள்ளமை குறித்து 'பதினொரு ஈழத்துக் கவிஞர்கள்' தொகுதியில் தொகுப்பாளர்களை நு.மான், யேசுராஜா தமது முன்னுரையில் தெளிவாகக் கூறியுள்ளனர். தமிழகத்திலும் 'படிகள்' குழுவினர், சிறப்பாக தமிழவன் ஈழக் கவிதைகளின் சிறப்புப் பற்றிக் கூறியுள்ளனர். தமிழகக் கவிஞர்களின் கவிதைகளில் எல்லாம் ஒரே விதமானவையாகவும், சுலோகத்தன்மையாகவும், அதேவேளை வேறு பலரதும் கவிதைகள் விளங்காததன்மை கொண்டனவாகவும் இருப்பதை அவ

தானிக்கலாம். மஹாகவி, முருகையன், எம்.ஏ. நு.மான், மு.பொ., கா. இராமலிங்கம், சண்முகம் சிவலிங்கம், சிவசேகரம், யேசுராஜா, வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன், சேரன், சு. வில்வரத்தினம், சம்ப ஆண்டுகளில் அரவிந்தன், சோலைக்கின் ஆகியோரது கவிதைகள் தமிழகத்திலும் நன்கு அறிமுகமானவையே. கடந்த 5,6 ஆண்டுகளில் மேலும் பலர் புதிதாக எழுதி வருவதையும் காணலாம். சிறுகதை, நாவல் துறைகளில் தமிழகப் படைப்புக்கள் சிறப்பான இடத்தை எட்டியிருக்கின்றன என்பதே உண்மை.

தி. ஜானகிராமன், சுந்தர ராமசாமி, அசோகமித்திரன், நீல பத்மநாதன், கி. ராஜநாராயணன், வண்ணநிலவன், சம்ப காலங்களில் ஜெயமோகன், தோப்பில் முகமது, மீரான் என்று நாவல் உலகில் பலரைக் குறிப்பிடலாம். அவர்களது படைப்புத் தரத்தில் நாவல் படைப்பதில் ஈழத்தில் எவரும் இருப்பதாகக் கூறமுடியாது. தமிழ்ப் படைப்புக்களுக்கு நோபல் பரிசு கிடைப்பதாயின் அது ஈழத்தவனாகத்தான் இருக்கமுடியும் என்று மல்லிகை ஜீவா எப்போதோ கூறியுள்ளார். அதற்கான சாத்தியம் இன்றளவும் தென்படவே இல்லை என்பதே உண்மை. ஜானகிராமனின் 'மோகமுன்' சுந்தர ராமசாமியின் 'ஒரு புரிய மரத்தின் கதை' ஜே. ஜே. சில குறிப்புக்கள், நீல பத்மநாபனின் தலைமுறைகள், பள்ளி கொண்டபுரம், ராஜநாராயணனின்

‘கோபல்ல கிராமம்’, அசோகமித்திரனின் ‘கரைந்த நிழல்கள்’, ‘தண்ணீர்’ என சிறப்பான நாவல்களின் பட்டியல் நீளும். இவற்றுள் மோகமுள், ஜே.ஜே. சில குறிப்புகள், ‘பள்ளிகொண்டபுரம்’, ‘கோபல்ல கிராமம்’ போன்ற நாவல்களில் உள்ள விரிந்த தளம், அனுபவத்தை எட்ட நாம் இன்னும் பல ஆண்டுகள் ஆகலாம்.

சிறுகதைகளைப் பொறுத்தளவிலும் மேற்கூறியவர்களுடன் ஆதவன், பூமணி, சார்வாகன், சா. கந்தசாமி, அம்பை, சூடாமணி என்று மற்றுமொரு பட்டியல் போடலாம்.

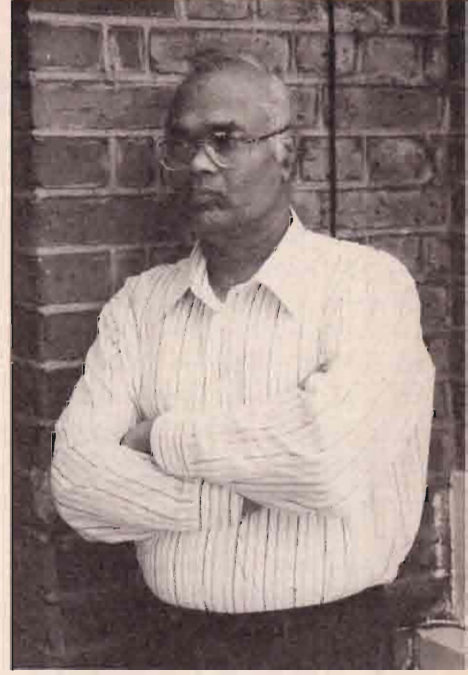
ஆயினும் இந்தத் தரத்தில் வைக்கப்படக்கூடிய ஒரு சில ஈழப்படைப் பாளிகள் இல்லாமலும் இல்லை. எம்.எல்.எம். மனசூர், ஸ்ரீதரன், உமா வரதராஜன், ரஞ்சகமாள், க. சட்டநாதன், சண்முகம் சிவலிங்கம், 1960 களில் ‘அக்கா’ என்ற தொகுதி மூலம் அறியப்பட்டு, பின் ஏறத்தாழ 30 ஆண்டுகளின் பின் தற்போது மீண்டும் எழுதிவரும் அ. முத்துலிங்கம் போன்றோர் ஈழத்துக்குப் பெருமை தேடித்தரக்கூடியவர்கள்.

தினாபய்வுத் துறையிலும் கைலாசபதி, சிவத்தம்பியின் பின்னர் எம்.ஏ.

பட்டு வரவே செய்கிறார்கள். எழுதியும் வருகிறார்கள். ஆயினும் அவற்றுள் ஈழத்திலிருந்தது போன்று ஒரு துடிப்போ, தீவிரமோ இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதிலும் ஐரோப்பாவிலும், கனடாவிலும் உள்ள அளவிற்குக் கூட லண்டனில் இல்லை.

ஐரோப்பிய இலக்கியச் சந்திப்பு சில ஆண்டுகளாக நிகழ்ந்து வருகின்ற போதும், அதன் தாக்கம், முன்னெடுத்துச் செல்லும் தன்மை காத்திரமாக இல்லை என்றே தோன்றுகின்றது. மேலும் அதன் செயற்பாடு ஒரு குறுகிய வட்டத்திற்குள் அமைந்துவிட்டது போலவும் தெரிகிறது. அரசியல் வேறுபாடுகளை மறந்து, கலை இலக்கிய மேம்பாடு ஒன்றுதான் குறிக்கோள் என இயங்க முடிந்தால் இந்நிலையில் மாற்றம் ஏற்படலாமோ தெரியவில்லை.

புலம்பெயர் வாழ்வில் கலை இலக்கியச் சிற்றேடுகள் பல தோன்றி மறைந்துள்ளன. சுவடுகள் ஒன்றுதான் நீண்டகாலமாகத் தொடர்கிறது. எனினும் சஞ்சிகைகளின் வெளிப்பாடானது, சிறப்பான சிற்றேடுகளை கொண்டுவரத்தக்க ஆற்றல் உள்ள சிலர் எம்மிடையே இருப்பதையே உணர்த்துகிறது. சஞ்சிகைகளில் வெளிவரும் விஷயங்களின்

பயன்படுகிறது. பயனுள்ளதாக மாற்று வது நம் கைகளிலேயே உள்ளது.

ஐமுனா: புலம்பெயர் இலக்கியம் எனும் பிரிவு அடையாளப்படுத்தும் வகையில் படைப்பாற்றலும் வீச்சும் கொண்டதாய் இருக்கிறது என்று கூறுவீர்களா?

ஐயர்: புலம்பெயர் இலக்கியம் இன்னமும் பெரியளவில் புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியமாகவே உள்ளது. புலம்பெயர் வாழ்வின் நெருக்கடிகளின், அவலங்களின் தரிசனங்களை மிகவும் குறைவான படைப்புக்களிலேயே காணமுடிகிறது. எனினும் இலக்கியத் தளத்தில் பத்து ஆண்டுகள் என்பது ஒருவகையில் குறுகிய காலமே. பல்வகை நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியில், ஒரு திரிசங்கு சொர்க்க நிலையில், புலம்பெயர் இலக்கியம் என்ற எல்லை வகுப்பதில் சிரமமிருக்கலாம்.

புலம்பெயர் குழுவில் இங்கு நாம் கற்றுணர ஏராளமான விளைவுகள் உள்ளன. வேற்று மொழிகள், பல்வகை கலை இலக்கியங்கள், அறிஞர்கள், படைப்பாளிகள் என்று பட்டியல் இடலாம். இதனால் எல்லாம், புலம்பெயர் வாழ்வின் பயனால், தமிழுக்கு புதிய பல சிந்தனைகளும், படைப்புகளும், செயற்பாடுகளும் வந்து சேரும் என்ற எதிர்பார்ப்பு நிறையவே உள்ளது. அது வெறும் எதிர்பார்ப்பாகவே நின்றுவிடக்கூடாது என்பது பலரதும் விருப்பம்.

“புலம்பெயர் இலக்கியம் இன்னமும் பெரியளவில் புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியமாகவே உள்ளது. புலம்பெயர் வாழ்வின் நெருக்கடிகளின், அவலங்களின் தரிசனங்களை மிகவும் குறைவான படைப்புக்களிலேயே காணமுடிகிறது”

நு.மான், ந. சுப்பிரமணிய ஐயர், செ. யேசுராஜா, க. சண்முகலிங்கம் போன்றோர் சிறப்பான இடத்தைப் பெறுகிறார்கள். அதிகமாக எழுதாததினால் ஏ.ஜே. கனகரட்ணா, சண்முகம் சிவலிங்கம் பரவலாக அறியப்படாதவர்களாக உள்ளனர். அவர்கள் அப்படி எழுதாமல் இருப்பது எமக்குப் பேரிழப்பாகும்.

ஐமுனா: உங்கள் துணுபவத்தினுடே புலம்பெயர் இலக்கியச் செயற்பாடுகளை எவ்வாறு காண்கிறீர்கள்? ஆரோக்கியமாக உள்ளதா?

புலம்பெயர் வாழ்வின் நெருக்கடிகள், அவலங்களின் மத்தியிலும் கலை இலக்கிய முயற்சிகளில் ஒரு சிலர் ஈடு

தேர்வு, வெளிப்படுத்தும் முறை, சொல்லாட்சி, வாழும் நாட்டின் சூழல் பற்றிய அவதானம், வாசிக்கத் தூண்டும் எழுத்து போன்ற அம்சங்களால் நான் கவரப்பட்டதுண்டு. இங்கும் பல்வகை கருத்து வேறுபாடுகள் காரணமாக சஞ்சிகைகளின் வளர்ச்சி தடைப்பட்டு, தேக்க நிலையை அடைந்துள்ளது.

மற்றுமொரு விஷயம், ஈழத்தமிழரின் புலம்பெயர்வானது, தமிழுக்கு (குறிப்பாக தமிழக சஞ்சிகைகள், நூல்கள், திரைப்படம், இசைத்துறைகளில்) உலகளாவிய சந்தையை, அந்நியச் செலாவணியைப் பெற்றுத்தரும் வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஆயினும் நடைமுறையில் வணிக ரீதியான வெற்றிகளை அளிக்க மட்டுமே இவ்வாய்ப்பு

ஐந்து குர்தீஸ் கவிஞர்கள்

ரபீக் லபீர்:

1950ம் ஆண்டு தென் குர்தீஸ்தானில் பிறந்தவர். பாத்தாத் பல்கலைக் கழகத்தில் குர்தீஸ் மொழியில் பட்டம் பெற்றவர். 1978ல் குர்தீஸ் கெரில்லா இயக்கத்தில் சேர்ந்தவர். 1988ல் குர்தீஸ் மக்களின் கலாச்சார சரித்திரத்தில் ஸோயோ பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவர். நவீன குர்தீஸ் கவிகளில் மிக முக்கியமானவர்.

லத்தீப் ஹல்மத்:

1947ம் ஆண்டு தென் குர்தீஸ்தானில் பிறந்தவர். பத்திரிகையாளராகப் பணிபுரிகிறவர். இதுவரை 5 தொகுதிகள் வெளியிட்டிருக்கிறார். நவீன கவிகளில் முக்கியமானவர்.

முஹமத் காதி:

1953ம் ஆண்டு கிழக்கு குர்தீஸ்தானில் பிறந்தவர். டெஹ்ரான் பல்கலைக் கழகத்தில் பத்திரிகைத் துறையில் டிப்ளமோ பெற்றவர். குர்தீஸ் வானொலியில் பணியாற்றியவர். 1990 இறுதியிலிருந்து லண்டனில் வாழ்ந்து வருகிறார். அம்னஸ்ரி இன்ரநஷனல் அமைப்பின் வழி செயற்பட்டு வருகிறார்.

அப்துல்லா பெலீ:

1945ம் ஆண்டு பெர்க்கா கிராமத்தில் பிறந்தவர். ரஷ்யா, லிபியா, சவீடன் போன்ற நாடுகளில் புகலிடக் கவியாக வாழ்ந்தவர். மாஸ்கோ பல்கலைக் கழகத்தில் இலக்கியத்தில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவர். மூன்று தொகுப்புகள் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

ஸசின்பி ஸோரகல்:

1946-ம் ஆண்டு மஸ்ரா நகரத்தில் பிறந்தவர். 1968-ம் ஆண்டிலிருந்து அவுஸ்திரேலியாவில் வாழ்கிறார். ஆசிரியர். அவுஸ்திரேலியாவில் குர்தீஸ் மொழி நிகழ்ச்சியின் வானொலி இயக்குனர் - கூட்டமைப்பாளராகச் செயற்பட்டு வருகிறார்.

மூலம்: ANTHOLOGY OF CONTEMPORARY KURDISH POETRY
தமிழில்: ரோஸா நிர்மலா

முடிவுற்ற முடிவுறாத கவிதை

லத்தீப் ஹல்மத்

கீற்கள் சந்தோசத்தையோ துக்கத்தையோ
உணர்வதில்லை

அது எவரையும் வெறுப்பதோ நேசிப்பதோ இல்லை
காதலில் ஈடுபட கற்களுக்கு இதயமும் இல்லை
தமது காதலர்களுக்கு கடிதங்களோ
கவிதைகளோ எழுத
அவற்றுக்குக் கைகளும் இல்லை.

வீதிக்கு வீதிக்கு துரத்தி அவை
காதலுக்கு அலைவதில்லை
கற்களுக்கு ஒடுவதற்கு கால்களும் இல்லை
காவலர்கள் அவர்களை கைதுசெய்ய வரும்போது.

இறந்து விட்டால் அழுவதற்கு அவைகளுக்கு
அம்மாக்களும் இல்லை.
தவறான வழிநடந்தால் நெறிப்படுத்த அவைகளுக்கு
தகப்பன்களும் இல்லை.

அர்ப்பணிப்பதற்காக கற்களுக்கு குறிப்பிட்ட
தேசமும் இல்லை

எங்கே அவைகள் கிடக்க நேர்கிறதோ
அங்கேயே ஓய்வாக இருக்க இடம்பிடிக்கும்
இறக்கமாக இருந்துவிடும்.

கற்கள் தமது கடந்த காலத்தை நினைக்க முடியாதது
அவைகளுக்கு நினைவுகளை மீட்கவும் முடியாதது.
மறறாக இருந்திருந்தால் எப்போதோ அவை ஒரு கவிதையோ
ஒரு கடிதமோ எழுதியிருக்கக்கூடும்.

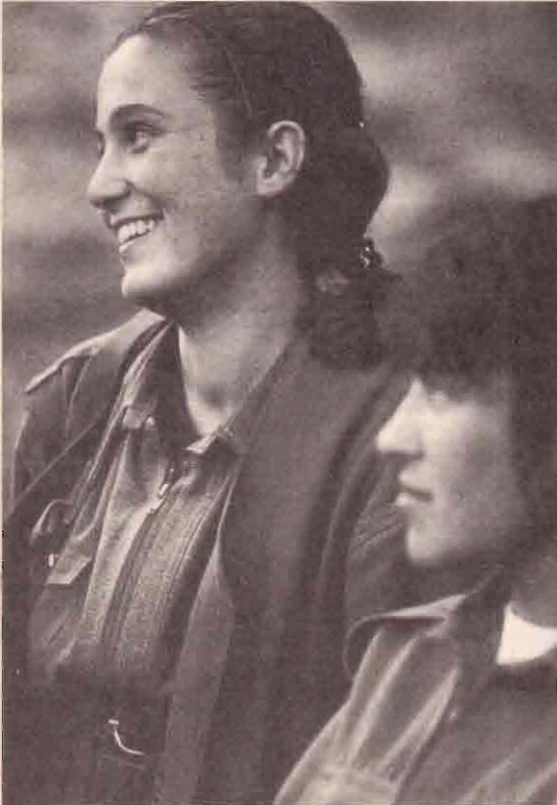
இவையெல்லாம் இருந்தாலும் கூட நமது
முதாதையர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்
“கற்கள் அவை இருக்கும் இடத்திற்கே பாரம்”
மனிதர்களும் அப்படித்தான்.

இரவினூடு

ப
ய
ண
ங்
க
ள்

ஸகின் பி ஸோரக்லி

முன்றுமுறை நான் பிறந்தேன்
முதல்முறை குர்தீஸ்தானில்
அடக்குமுறை ஆட்சிசெலுத்திய நிலத்தில்
வரலாறு நெருப்பிலும் இரத்தத்திலும் எழுதப்பட்ட நாட்டில்
மனித உரிமைகளுக்கு அர்த்தமேதமற்ற நாட்டில்

எனது இரண்டாம் பிறப்பு வியன்னா 1965
இது அழகானதென்றும் சொல்லலாம்
வியன்னா பற்றி முக்கியமாகச் சொல்ல ஏதயில்லை
காசற்ற அன்னியன் நான்
எனது அலைதல் தொடங்கியது பொணாக்லியா
வந்த சேரும் வரை.

எனது மூன்றாம் பிறப்பு அக்டோபர் '68
இப்போது நான் பின்னோக்கிப் பார்க்கையில்
அவுஸ்திரேலியா எனக்கு என்னைன்ன கொடுத்தது என உணர்கிறேன்
ஆனாலும் எனது இதயம் சிந்தனை எல்லாவற்றிலும்
நான் எனது முதல் பிறப்பினால் நிறைந்திருக்கிறேன்.
ஒவ்வொரு இரவும் குர்தீஸ்தான் கல்லறைகளை மறவாதேயென
என் தாய் கதறுவதைக் கேட்கிறேன்.

நான் ஒருமுறை கேட்டேன்: ஏன் கல்லறைகள்
தாயே ஏன் கல்லறைகள்?
அவள் மறுமொழி சொன்னாள்: என் மகனே, குர்தீஸ்தான்
கல்லறைகளில்தான் வாழ்கிறது.
நள்ளிரவுக்குப் பின் உயிரை ஸ்டீனியில் விட்டு
துயரமும் சித்தரவதையும் நிறைந்த நாடு நோக்கி
சமுத்திரம் மீது பறந்தேன்.

துன்பத்திடையேயும் சாவிவிடையேயும் குர்தீஸ் மக்கள்
தமது நாட்டை உயிருடன் வைத்திருந்தார்கள்.
நிறையக் கல்லறைகள் குர்தீஸ்தானில் இருந்ததால்
என்தாயின் கல்லறையை நான் அடையாளம் காணமுடியவில்லை
எல்லா வகையிலுமான கல்லறைகள்.

ஹலாப்காவிவிருந்து டெஸ்ரிம் வரை.
ஹர்கவுக்ஷியிலிருந்து அகிபி வரை
மகாபத்லஹ பொட்டான்ஹாவிவிருந்து அடிவரை
அழிவின் சக்திகள் படுகொலை செய்த மக்கள்
சாவிப்பின்பான தமது பேராட்டம் கூட நம்மை சாகடித்துக்கொண்டே

துக்கத்தூடனும் சோர்வுடனும் நான் ஸ்டீனி திரும்பினேன்
பிற்தொரு இரவு என் தாய் அழைத்தபோது
நான் கெஞ்சினேன் “அம்மா அன்பு அம்மா
ஒரே ஒரு இரவுக்கு குர்தீஸ்தான் கல்லறைகளை
என்னிடமிருந்து பிரித்துவை” என்றேன்.

ஆழ்ந்த நிதானத்தூடன் அம்மா வினவினாள்:
நிஜமாக நீ உறங்க முடியுமா என் மகனே?
எனது இதயத்தை அன்பாகத் தழுவினாள்
குர்தீஸ்தானுக்கு திரும்ப அதை எடுத்துச் சென்றாள்.

நாம் வாழும் காலம்

ரபீக் ஸபீர்

நாம் வாழும் காலம் பொக்கையான அலங்கரிக்கப்பட்ட
வார்த்தைகளின் காலம்

போலியாகக் கும்பிட்டு வாழும் கவிகளின் காலம்
வியாபரமயமான

சிந்தனை நம்பை முளை இதயத்தின் காலம்
கதந்திர சாவின் காலம்

ஒன்றாகவோ கூட்டாகவோ நாம் சாவதற்காக
மரணம் ஒவ்வொரு தெருமுனையிலும் காத்திருக்கிறது.
கொஞ்சம் எதிர்பார்த்த இடத்திலும்
ஊவு உனது காவலாள் உனது சேவகத்திற்கு நிற்கிறது.

குழப்பங்களின் சிக்கல்களின் காலம்
முதலாளித்துவவாதிகளின் நலன்களுக்கு சேவகம் செய்வதற்காக
ஒவ்வொரு வார்த்தையும்
நற்றறுக்கணக்கான தானியங்கி எலக்ட்ரானிக்
சாதாரணங்களில் சிறைப்படுத்தப்பட்ட வார்த்தைகளின் காலம்

நல்லது கெட்டதுக்கிடையில் அழிவுவேலை செய்ய நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்
ஐஸ்கிரீமை விட முடியலங்கரங்களை விட கழுத்துச் சங்கிலிகளை விட
முத்தங்களை விட நாம் உண்மையை நேசிக்க வேண்டும்.

பட்டாம் பூச்சித் தூக்கம்

மொஹமத் காஷி

அன்பு மகள் அலனுக்கு:

வீட்டைப் பிரிந்த சோகத்தின் கிழக்குத் திசையிலிருந்து
இடம்பெயர்ந்து மீண்டுவரும் பறவைகளே!
எனது குட்டிமகளை நீங்கள் பார்த்தீர்களா?

காற்றே!

ஏன் மெளனம்?

எனது துக்கமான மடபடக்கும் சின்னச் சீட்டைப் பார்த்தீரே?
அலைகளே சத்தம் போடாதீர்கள்.

காற்றே வனங்களைக் கலைக்க வேண்டாம்.

பட்டாம் பூச்சிகளே, உமது சீதகை மெல்ல அசைபடங்கள்

அல்லாவிடின் நீங்கள்

தூங்கும் எனது மகளின் விழிகளின் கலைகளை

கலைந்துவிடுவீர்கள்.

விழிப்பு

அப்துல்லா பெலர்

முற்றிலிரண்டு பகுதி இரவு கடந்துவிட்டது
தூங்கு என் மகவே
எனது உள்ளங்கையில் உனது தலை
வைத்துக்கொள்
எனது தோள்களில் படுத்துக்கொள்
நான் தூங்கக் காத்திராதே
இன்று நான் விழித்திருக்க வேண்டும்
நான் தூங்கமுடியாது.

நீ படுத்தவுடன் தூங்கிப் போவாய்
இயற்கை கடின முகம் கொண்டது அதன்
மூச்சு கடினமானது
காற்றின் சப்தம் மரங்களின் இரைச்சல்
மேகங்களின் உறுமல் மழைத் தூறல்
கடவுளே, உன்னை எழுப்பிவிடும் என்று நான்
பயப்படுகிறேன்

அல்லது
உனது கனவுச் சங்கிலியின் சின்ன
இழைகளை அறுத்துவிடுமென

தூங்கு என் மகவே
எனது உள்ளங்கையில் தலைவைத்துக்கொள்
எனது தோள்களில் படுத்துக்கொள்
நான் தூங்கக் காத்திராதே
உன்னைப் பாதுகாக்க நான் தூங்காதிருக்க
வேண்டும்.
நான் தூங்க முடியாது.

சயீதா கஸ்தர் (Saeeda Gasdar) பாகிஸ்தானைச் சேர்ந்த சிறு
கதை எழுத்தாளரும் நாவலாசிரியரும் ஆவார். அத்துடன்
மிகச்சிறந்த கவிதைகள் பலவற்றை எழுதியுள்ளார். பெண்
ணுரிமை இயக்கத்தில் முன்னணியில் நிற்பவர்.

சாட்சியம்

பெண்களுக்கு அழகல்ல
இது போக்கிரிகளின் செயல்தான்

... மரியம் கேள் இதை
காதிஜா பர்த்திமா
கேளுங்கள் இதை
இன்னொரு சட்டம் இயற்றப்பட்டுள்ளது
இதை நீங்கள் மனமார ஏற்றுக் கொள்ள
வேண்டும்.

அதற்காக
நீங்கள் மிகவும் நன்றியுடையவராக இருக்க
வேண்டும்.

நீங்கள் இல்லத்தரசி
குழந்தைகளுக்குத் தாய்
எவ்வளவு அழகாய் இருக்கிறீர்கள் நீங்கள்
எவ்வளவு பாதுகாப்பாய், கௌரவமாய்
குனிந்த தலை நிரிந்து
செவை செய்யு கொண்டு.

நிச்சயம் நீங்கள் சொர்க்கத்துக்குதான்
செல்வீர்கள்
எனவே தான் உங்கள் நன்மைக்காகச்
சொல்லிறோம்:

“இரண்டு பெண்களின் சாட்சியம்
ஒரு ஆணின் சாட்சியத்துக்கு சூடானது”

என்னதான் இருந்தாலும்
நீங்கள் தனியாக வெளியே போவது சரியல்ல.

இது ஒரு தெய்வீக ஆணை
இதைத் தட்டிக் கேட்குபவர்களே சயித்தான்
சாஹூக்கப்பட்ட வேண்டியவள்

பெருக்களில் இறங்கி
உரிமைகளைக் காக்க
சுதந்திரத்துக்காக
போராடுவதும் சண்டை பிடிப்பதும்

உங்களது மென்மையை ஏன் வீணாக்குகிறீர்கள்
உங்களது சக்தியை ஏன் வீணடிக்கிறீர்கள்
நீங்கள் பிங்கான் பெர்மைகள்
அந்நியர் கண் பட்டால்
நீங்கள் சிக்கலாக உடைந்து விடுவீர்கள்

... உங்களைப் பெற்றெடுத்த நான்
உங்களுக்கு முன் உண்மை பேச
கூச்சப்படுவேன் என்று
உங்களை நனைக்க வைத்தது எது?

நமக்கிடையே உள்ள
அன்பு, வயறுப்பு, மானம், இழிவு
ஆகிய பந்தங்களை நான்
வருணிக்க மாட்டேன் என்று
உங்களை நனைக்க வைத்தது எது?

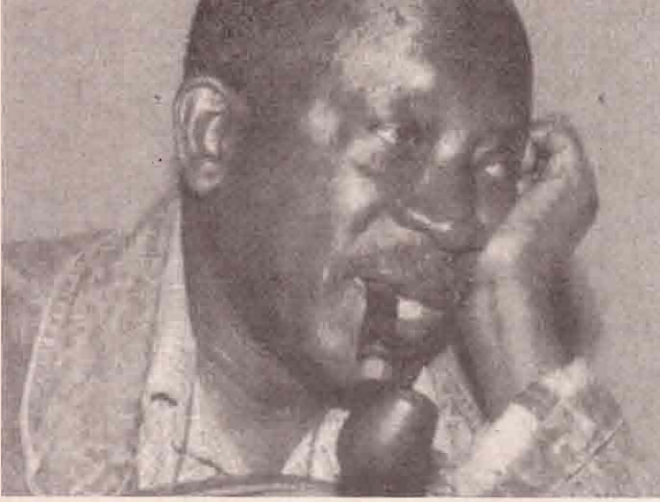
பெண்ணின் உண்மையைக் காண்டு
உங்களுக்கு அச்சமா?
என்னைக் கோரடி என்று நினைத்தீரா?

... உங்கள் தேவையெல்லாம்
மிண்டும் மிண்டும்
அடிமைக் கூட்டத்தை
குருடர்களை, விசுவீடர்களை, ஊமைகளை
பெற்றெடுக்க நீங்கள் பயன்படுத்தினீர்கள்
என்று உடல் படைக்கப்பட்டதா?

உங்களைப் பேணுவது
ஏங்கள் பிள்ளைகளின்
புதைகுழியைத் தோண்டுவதற்குத்தான்

எனவே, நாங்கள்
இரண்டு பெண்கள் அல்ல
இரண்டு கெடும் பெண்கள்
இந்த அநீதிகளும் ஒருக்குழுவைக்கும் எதிராக
கூறுவோம் சாட்சியம்.

இயக்குனர் ஒஸ்மான் செம்பேவான்

நேர்முகம்

1988ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் பிரான்ஸ் நாந்தில் (Nantes) நடைபெற்ற முன்று உலக திரைப்பட விழாவிற்கு செம்பேவன் ஒஸ்மான் தனது Ceddo படத்துடன் வந்திருந்தபோது அவருடன் இந்தியரான துருவகுப்தா உரையாடலின் தமிழ் வடிவம். தமிழில் யமுனா ராஜேந்திரன்

கேள்வி: இலக்கியச் செயல்பாட்டிலிருந்து கணிசமான அளவு சினிமாச் செயல்பாட்டிற்கு உங்களை மாற்றியது எது?

செம்பேவன்: காரணம் வெகு சாதாரணமானது. நான் வழக்கமாக பிரெஞ்சு மொழியில் தான் எழுதிக்கொண்டிருந்தேன்; அந்தப் பிரெஞ்சு மொழி எனது பெரும்பாலான மக்களுக்கு எட்டுவதாயில்லாததாயிருந்தது. சினிமா மிகப் பெரிய உறவை எனது மக்களோடு கொள்ள உதவுகிறது. குறிப்பாக இளைஞர்களோடு, அதுவும் சினிமா மிகப் பிரபலமாக வெளிவரத்துவங்கியு திலிருந்து இது நேர்ந்தது.

கேள்வி: நீங்கள் பிரெஞ்சு மொழியில் சினிமா எடுப்பவராகத்தான் தொடங்கினீர்கள். பிற்பாடு உங்களது சொந்த மொழியான வுலப் (woluf) மொழியைத் தேர்ந்து கொண்டீர்கள். அதன்மூலம் உங்களது பார்வையாளர்கள் மிக அருகில் கொண்டு வரப்பட்டார்கள்.

ஆனால், அதேசமயத்தில் பிற ஆபிரிக்க மொழிகள் பேசுகிற மக்களிடமிருந்து உங்கள் படங்கள் தூர விலகியது. செனகலுக்கு உள்ளேயே கூட இது நிகழ்ந்தது. இதே மாதிரிப் பிரச்சிணையைத்தான் பிராந்திய சினிமா என்கிற தளத்தில் (Sphere of regional Cinema) நாங்களும் பெற்றிருக்கிறோம்.

செம்பேவன்: ஒரு நல்ல சினிமாக்காரனுக்கு மொழி எந்தவிதமான பிரச்சினைகளையும் உருவாக்கக்கூடாது.

அவனது செய்தி தெளிவானதாயிருப்பதால் உலகில் எங்கும் புரிந்துகொள்ளுமாறு செய்ய அவனால் இயலும். உரையாடல்கள் பயன்படுத்தப்படுவதில் அவன் கவனமாக இருக்கவேண்டும். வெறுஞ் சொற்குவியலாக அவன் படத்தை உருவாக்கிவிடக்கூடாது. ஸ்த்யஜித்ரே இதற்கு மிகச் சிறந்த உதாரணம்.

கேள்வி: மிகச் சிறப்பான அர்த்தத்தில், மக்களிடம் பரந்த அளவில் தொடர்பைப் பேணுகிறது என்பதற்கும் அப்பால், ஆதாரத்தன்மை, அசல் தன்மையின் பொருட்டு மொழி மிகவும் அவசியமானதென்று நீங்கள்

கருதவில்லையா? சட்டைட்டில்களிலிருந்து என்ன சொல்லப்படுகிறது என்பது அவதானிக்கப்பட முடிகிறது தான் ஆனாலும், தொனியின் உள் அர்த்தங்கள் அது எழுப்பும் உப அர்த்தங்கள் போன்றவற்றை நாம் தவறவிட்டுவிடுகிறோம். அதன் மூலம் ஒரு கலாச்சாரத்தின் மிகப் பெரும்பாலான அர்த்தங்களை அவதானிக்க முடியாது போகிறது. அந்நிய மொழிப் படங்களைப் பார்க்கிறபோது, இது நேர்வதை நாம் உணர்கிறோம்.

செம்பேவன்: முழுக்கவும் ஒப்புக் கொள்கிறேன். அசலான தன்மைக்கு மொழி மிகவும் அவசியம். நிஜத்தில் அந்த அர்த்தத்தில்தான் நான் சொன்னேன். அதனால்தான் ஒரு சினிமாக்காரன் மொழியின் உள்நிழம், ஏற்ற இறக்க இசைவு, பேச்சு, எதிர்வினை போன்றவற்றுக்கு அதிக அழுத்தம் தர வேண்டும். அதிகப்படி இல்லாவிட்டாலும் "படம்" வெளிப்படையான அர்த்தத்தின் அளவு மொழியின் சத்தம் மிக முக்கியமானது. இங்குதான் சினிமாவிலும் இலக்கியத்திலும் மொழி பாவிக் கப்படுதலிலான பிரதான வித்தியாசம் இருக்கிறது. இந்தக் கறாரான அர்த்தத்தில்தான் மொழி சினிமாவில் அவ்வளவு முக்கியம் அல்ல என்று சொல்கிறேன். மொழியின் எல்லைகளை சினிமா கடந்து செல்ல வேண்டும். உண்மை தான், இது உருவாக்குவனைப் பொறுத்தே நடைபெற முடியும்.

கேள்வி: நீங்கள் சொன்னீர்கள், சினிமா மூலம் உங்கள் மக்களோடு

'CHILD OF THE TERRACES' - (1990)

நீங்கள் பரந்த அளவில் தொடர்பு கொள்ளுவதாக. ஆனால், ஆபிரிக்க சினிமாப் பார்வையாளர்கள் மோசமான இந்தியப் படங்களின்பால் பைத்தியம் பிடித்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என ஐரோப்பிய பத்திரிகைகளில் நூங்கள் படிக்கிறோம். செனிகல் பற்றிய பால் வய்ராவின் புத்தகத்தில் ஒரு திரட்டப்பட்ட புகைப் பட விளம்பரம் பார்த்தேன். அதில் ஐம்பது தியேட்டர்களில் ஒரே சமயம் இந்தியப் படங்கள் ஒடுவதாகப் பார்த்தேன். ஐரோப்பிய சஞ்சிகைகள் சொல்கிறபடி ஆபிரிக்கப் படங்கள் மிகக் குறைந்த அளவிலான படித்தவர்களை மட்டுமே எட்டுகிறது. இந்த சூழ்நிலையில் உங்கள் மக்களோடு நீங்கள் கொண்டிருக்கிற தொடர்பு குறித்து திருப்திப்படுகிறீர்களா?

செம்பேன்: எண்பதுகளின் ஆரம்பத்திலிருந்து நிலைமை குறிப்பிடத்தக்கபடி மாறிக்கொண்டு வருகிறது. பல்வேறு சினிமா ரசிகர்கள் இருவகைப் படங்களையும் பார்க்கிறார்கள். கலை மற்றும் வியாபாரப் படங்கள் தரமான படங்களுக்கான வேட்கை ஆபிரிக்காவில் அதிகரித்து வருகிறது. இதை உறுதியாகச் சொல்கிறேன். 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வியாபாரப் படங்கள் அல்லாத படங்களை விநியோகிப்பது என்பது மிகப் பெரும் பிரச்சினையாக இருந்தது. இப்போது அரசு நிறுவனங்களும் இருக்கிறது. தனியார் அமைப்புகளும் இயங்குகிறது. அரசு சில வேளை நல்ல படங்களுக்கு வரிவிலக்கும் அளிக்கிறது. நான் இவ்வாறு சொல்லவேண்டும்; கல்விமயப்படுத்து

'ASHES AND EMBERS' - (1977)

தல் குழலை விரைவாக மாற்றி வருகிறது.

கேள்வி: உங்கள் படங்கள் பொதுவாக கறாரான அரசியல் கருத்தியல் நிலைப்பாடுகளை கொண்டிருக்கின்றன. சமகால ஆபிரிக்காவில் சமூக அரசியலை நீங்கள் விமர்சிக்கிறீர்கள். அதுவும் உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் பல வேளைகளில் தணிக்கைக் குழுவினருடன் பிரச்சினைகளை உருவாக்குகின்றது. சமூக மாற்றத்தை கொணர படங்கள் நோக்கம் கொண்டிருக்கிறது. "நட்பு நடைக்கட்டும்" என்று இருப்பதை உள்படியே விட்டுவிட நீங்கள் விரும்பவில்லை.

செம்பேன்: நான் நிஜத்தில் விரும்புவதெல்லாம், தனிமனிதனின் மனச்சாட்சிக்கு அறைகூவல் விடுவதுதான்.

நான் பலமாக நம்புகிறேன். மனித நடத்தையை பகுப்பாய்வு செய்வதன் மூலம் தனிமனிதப் பார்வையாளரின் பிரக்ஞையை தூண்டமுடியும். தனி மனிதர்களின் ஒருங்கு திரண்ட பிரக்ஞை சமூக மாற்றுச் செயல்பாட்டுக்கு உதவ முடியும்.

ஒரு கலைஞன் இரண்டு விஷயங்களைத் தவிர்க்க வேண்டுமென நான் நினைக்கிறேன். ஆசையை அவன் நிராகரிக்க வேண்டும், அந்த ஆசை அவனை இலாப நோக்குக் கொண்ட நடத்தைக் காரணாக ஆக்கும்.

அடுத்து நிராகரிக்கப்படவேண்டியது: "ஒரு புரட்சிகரப் படத்தை" தயாரிப்பதன் மூலம் புரட்சியை உபதேசிப்பது கருத்து.

பிரக்ஞையின் பார்வையாளர்கள் வாயில் ஊட்டுவதற்கு தேவையின்றியே ஒரு உண்மையான கலைப்படைப்பின் "புரட்சிகர குணம்சத்தை புரிந்துகொள்வார்கள்; அந்த உணரும் நிமிடம் அவர்களோடு என்றென்றும் இருந்துகொண்டிருக்கும்.

கேள்வி: ஒரு கலைஞன் தவிர்க்க வேண்டிய இடறுகுழிகளைப் பற்றிச் சொன்னீர்கள். ஒருவரது கடந்த காலத்தில் மகோன்னதப்படுத்துவது பற்றியும் எதிர்மறையில் இருண்மையாக்கப் பார்ப்பது பற்றியும் உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

செம்பேன்: இந்தியர்கள் சாரமுள்ள வரலாற்றைக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். எந்தவிதமான தாழ்வுமனப்பான்மையும் அற்று அதை உங்கள் படைப்புக்களில் பயன்படுத்துங்கள். ஆபிரிக்க வரலாற்றின் போக்கு கண்டங்கள் தாண்டி உயர்ந்த அடிமை வியாபாரத்தின் வர

'HARVEST' - (1976)

லாறாக இருக்கிறது. ஆபிரிக்கக் கலைஞர்களான எங்களுக்கு எமது கடந்த காலத்தை மறு கண்டுபிடிப்பு செய்வதும் நவீன உள்ளடக்கத்துடன் அதை வைத்துப் பார்ப்பதும் மாபெரும் பணியாக இருக்கிறது. நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். அது இருண்மைக்கு இட்டுச் செல்லவும் செய்கிறது. உதாரணமாக, பொருத்தமற்று அடிக்கடி உபயோகிக்கப்படும் ஆபிரிக்க முகமூடிகள் எரிச்சல் மூட்டுகிறது. நடைமுறையில் மிக அத்தமாக "மாந்தரீக" அம்சங்களை படைப்புக்களில் பாவிக்கும்போது 'கெட்டிதட்டிப் போகக்கூடிய' ஆபத்தும் இருக்கவே இருக்கிறது. ஆபிரிக்கக் கலைஞர்கள் நிகழ்காலப் படைப்பிற்கு கடந்த காலத்தை உபயோகிக்கும் போது கஷ்டப்படவே நேர்கிறது.

'SANKOFA' - (1993)

கேள்வி: *Ceddo* படத்தை முஸ்லீம் எதிர்ப்புப் படம் என்று சொல்லுவது தவறானது என நான் முழுமையாக நம்புகிறேன். ஆபிரிக்க விவசாயிகளின் மீதான ஒடுக்குமுறையின்

'CEDDO' - (1977)

தூண்களில் ஒருவராக நீங்கள் இமாமைத் தாக்குகிறபோது, அதேயளவு பலமான விமர்சனத்தை நீங்கள் கத்தோலிக்கத்தின் மீது வைக்கிறீர்கள். என்னளவில் *Ceddo* படம் சூர்வகுடி ஆபிரிக்கன் மீதான பல்வேறு நிறுவனங்கள், மதங்கள், அரசியல், பொருளியல் நிறுவனங்களின் சுரண்டலை பேசும் படம்தான்.

செம்பேன்: நிச்சயமாக அவ்வாறு தான். அது ஒரு நிறுவன எதிர்ப்புப் படம் (*Anti Establishment film*) அது அதனது தளத்திலேயே ஆண் மேலாதிக்கத்திற்கு எதிராக கலகம் செய்கி

றது. அதனால்தான் பல்வேறு அரபு நாடுகளில் அதன் முஸ்லீம் எதிர்ப்புத் தன்மைக்காக தடைசெய்யப்பட்டது.

கேள்வி: ஆபிரிக்கத்தன்மை என்ன பது குறித்து என்ன நிலைப்பாடு மேற்கொள்கிறீர்கள்?

செம்பேன்: பொத்தம் பொதுவான 'ஆபிரிக்கத் தன்மை' (*Africanees*) என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. தனது சொந்தச் சூழலின் அரசியல் - சமூக - கலாச்சாரத்துக்கு நேர்மையாக இருப்பது மட்டுமே ஒரு ஆபிரிக்கக் கலைஞனின் ஆபிரிக்கத்தன்மைக்கு அடிப்படையானது.

Neuss ORIENTAL SHOPPING CENTRE-ம் Dussel Dorf INDO-CEYLON HOUSE-ம்

இணைந்து வழங்கும் காலவரையற்ற மாபெரும் மலிவு விற்பனை

தரமான பொருட்களை குறைவான விலையில் பெற்றுக்கொள்ள முந்துங்கள்

ORIENTAL SHOPPING CENTRE

Meerer Hof-L 11-12, 41460 Neuss.

Tel: 0213/278157 - Fax: 0213/278170

INDO-CEYLON HOUSE

Worringer Str. 107, 40210 Dussel Dorf

Tel: 0211/365317 - Fax: 0211/649382

30.10.96

நன்றாய் நினைவில் உண்டு
எம் தேசமே அகதியான
அந்த நாள்

நன்றாய் நினைவில் உண்டு
வருடம் ஒன்று
கடந்து போயினும்
நன்றாய் நினைவில் உண்டு

சோகம் சுமந்த மக்கள் நகர்வு
இன்றும் தொடர்கிறதே - சர்வ
தேசமெங்கும் எங்கள் முறக்கம்
உரத்து எழுந்திடமோ?

புகலிட சினிமா

சாத்தியமாகுமா ?

சிலங்கா அரசு மேற்கொண்டு வரும் தமிழின அடக்குமுறையால், பல்வேறு மேற்குலநாடுகளுக்கும் புலம்பெயர்ந்த தமிழீழ மக்கள் பல் துறை சார்ந்த தொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதன் மூலம் தம்மை நிலை நிறுத்த முயன்று கொண்டிருக்கின்றனர். குறிப்பிட்ட கணிசமானளவு காலம் இங்கு வாழ்ந்தாலும் இந்தச் சூழலும், இந்தப் பண்பாடுகளும் ஏதோ ஒரு வகையில் அன்னியப்பட்டதாக, மனதுக்கு நெருக்கமில்லாததாகவே உணர்ந்து கொள்ளப்படுகின்றது. இதனால் எமக்கான முகங்களைத் தேடும் - அடையாளங்களை நிலைநிறுத்தும் முயற்சிகளிலும் பல்வேறு மட்டங்களிலும் ஈடுபாடு கொள்ளத் தொடங்கியுள்ளனர். இந்த அடையாளம் தேடும் முயற்சியில் கலை இலக்கியத்தின் ஒரு பகுதியாக, புகலிட இலக்கியங்களையும் - புகலிடத் திரைப்படங்களையும் நாம் கொள்ளலாம்.

புகலிட கலை இலக்கியம் என்பது ஒரு தொடர்முயற்சியாக இருந்து வந்தாலும், இவை பெயரளவில் தம்மை அடையாளப்படுத்தியதைத் தவிர குறிப்

பிட்டுச் சொல்லும்படியாக எதனையும் சாதித்துவிடவில்லை எனக் கூறலாம். இது போன்ற கலை இலக்கிய முயற்சிகள் ஒரு குறிப்பிட்ட குழுக்களையும் எல்லைகளையும் இதுவரை தாண்டி வெளிவராத காரணத்தால் தம்மளவிலேயே அது ஒரு தேக்க நிலையைச் சென்றடைந்துள்ளது. குறிப்பாக புகலிட இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை ஐரோப்பாவில் நடைபெறுகின்ற 'இலக்கியச் சந்திப்புக்கள்' ஒரு குழுசார்ந்த குறுகிய வட்டத்துள் சுவர்களை எழுப்பிக் கொண்டிருப்பதுடனும், தமிழீழத் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் பற்றிய மாற்று அல்லது முரண்பட்ட கருத்துக்களை கொண்டிருப்பவர்கள் மட்டுமே அதில் இணைந்து கொள்ள அனுமதிக்கப்படுவதாலும் 'புகலிட இலக்கியம்' என்ற பதம் 'புலி எதிர்ப்பு இலக்கியம்' என புரிந்து கொள்ளப்படும் குழலொன்றை உருவாக்கியுள்ளது.

புகலிடத் திரைப்பட முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கு மேற்குறிப்பிட்டது போன்ற குழு நிலை - சார்புத் தன்மைகள் இல்லாது விட்டாலும் 'சினிமா' என்னும் கூட்டுமுயற்சி

ஒரு தனிமனித சாதனையாக உழைப்பாக மட்டுமே கருதப்படுவதால் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தை அடையவில்லை.

ஐரோப்பாவில் பல்வேறு நாடுகளில் தமிழர்கள் பரந்து பட்டு வாழ்ந்தாலும் சினிமா முயற்சிகள் பெரும்பாலும் பாரிசை தலைநகராகக் கொண்ட பிரான்சிலேயே நடைபெறுவதையும் அவதானிக்கூடியதாக உள்ளது. ஒப்பீட்டளவில் கூடிய நேர வேலையும் குறைந்தளவு ஊதியமும் பெறும் நிலையே பாரிசில் இருந்தாலும், இங்கு மட்டுமே பெரும்பாலான சினிமா முயற்சிகள் இடம் பெறுவதை நாம் குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும். இருந்தாலும் இந்தச் சினிமா முயற்சிகளை ஒரு தொழிலாக மேற்கொள்ளாமல் பொழுபோக்காகவும் - மனத்திருப்பதிக்காகவும் மேற்கொள்வதாகவே இத்துறையில் ஈடுபட்டுள்ள பலரும் கூறுகின்றனர். இதன் காரணத்தால் தான் 'புகலிடச்சினிமா' என்பது தொடர்முயற்சிகளுடாகவும் ஒரு தேக்கமான நிலையிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கிறதோ என எண்ணத்தோன்றுகிறது.

வையாக அமையவில்லை. புகலிட நாடொன்றில் ஆரம்பிக்கும் கதை தமிழீழம் சென்று, அங்கு பதுங்குபதுங்குள் படமும் கதையும் முடங்கிப்போய் விடும். அல்லது தமிழீழம் சார்ந்த எந்த விதமான நம்பகத்தன்மையும் அற்ற பின்புலங்களை அமைத்து, கதையை நகர்த்தும் போது அந்தக் கதையும் காட்சியமைப்பும் மனதில் ஓட்டாமல் அந்நியமாகிப் போகிறது. எந்தச் சம்மந்தமும் இல்லாமல் கதைக்கு தேவையும் - பொருத்தமும் இல்லாமல் பாடல்களும், சிலவேளைகளில் சண்டைக் காட்சிகளும் வரும். இந்த எல்லா படங்களிலும் அனேகமாக 'கதாநாயகன்'

தமிழகத்துடன் ஒப்பிடும் போது ஈழத்துச் சினிமா வரலாறு மிகவும் குறைந்தளவு காலத்தைக் கொண்டது தான். ஆனால் தமிழகத்து கோடம்பாக்கத்து சினிமாக்கள் தமிழர்களைக் கட்டிப் போட்ட அளவிற்கு ஈழத்துச் சினிமா ரசிகர்களை ஈர்க்கவில்லை. இந்தியா போல் இதனை ஒரு தொழிலாக எண்ணி முதலீடுகளை மேற்கொள்ள ஈழத்தில் பலரும் துணியவில்லை எனலாம். அனேகமான ஈழத்தில் வெளிவந்த தமிழ்ச்சினிமாக்களும் ஒன்றிரண்டு நீங்கலாக மிகுதியானவை பெரும்பாலும் கோடம்பாக்கத்து சினிமாக்களின் பிரதிகளாகவே வெளியானதால் ரசிகர்களின் ஆதரவு கிடைக்காமல் தோல்வியடைய நேர்ந்தது எனக் கொள்ளலாம்.

தற்போது போராட்டம் வலுப்பெற்று முன்னோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்கும் போது, தமிழீழக் கலைஞர்களாலும் போர்க்காலச் சூழலினூடு சினிமா முயற்சிகள் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. வெளியே, புலம்பெயர்ந்த கலைஞர்களின் 'புகலிடச் சினிமா' முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இரண்டு முயற்சிகளும் வெவ்வேறு தளங்களில் ஒரே நேரத்தில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. போர்க்காலச் சூழலுக்குள் - எந்த விதமான நவீன தொழில் நுட்ப சாதன வசதிகளும் இல்லாத தமிழீழச் சினிமாக்கள் குறுகிய காலத்தில் எட்டிப்பிடித்த தூரத்தை புகலிடச் சினிமா முயற்சிகள் இன்னும் எட்டவில்லை என்பது வருந்தத்தக்க உண்மை.

புகலிடச் சினிமா முயற்சிகளைப் பொறுத்தவரை, இதுவரை ஏறத்தாள் பன்னிரண்டு சினிமாக்கள்(?) வெளியாகியுள்ளன.

இவற்றில் பத்துக்கு மேற்பட்டவை பாரிசில் தயாரானவை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. முதலாவதாக வெளியான 'தனிப்புறா' விலிருந்து இறுதியாக வெளியான 'மௌனம்' வரை இம்முயற்சிகளில் ஏதாவது பாரியளவு மாற்றங்கள் இடம்பெற்றுள்ளதா எனக் கூர்மையாகப் பார்த்தோமானால் "திருப்தி தரக் கூடியளவிற்கு இல்லை" என்பதே பதிலாகக் கிடைக்கும்.

சினிமா அறிவியலை ஒரு கல்வியாகக் கற்கக் கூடிய அனைத்து வசதிகளும் உள்ள நாடுகளில் நாம் வாழ்ந்தாலும், அடிப்படையில் சினிமா முயற்சியில் ஈடுபடுபவர்கள் இத் துறை சார்ந்த அறிவியலைப் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை எனலாம். இதற்கு மொழிப்பிரச்சினையும் ஒரு காரணம்தான். இருந்தாலும் பிற மொழிப்படங்களைப் பார்ப்பதன் மூலம் ஓரளவுக்கு சினிமா பற்றிய ரசனையை, அதன் அடிப்படைகளை பார்வை அனுபவத்தின் ஊடாகவாவது பெற்றுக்கொள்ளும் முயற்சியும் குறைவாகவே உள்ளது. சுலபமாகக் கிடைக்கக்கூடிய கோடம்பாக்கத்து திரைப்படங்களையே மீண்டும் மீண்டும் தொடர்ச்சியாக பார்ப்பதால், அதே போன்று, அதே சாயலில் இன்னும் ஒரு படைப்பை உருவாக்கும் நிலையே தோன்றுகிறது.

புகலிடவாழ்வின் கூறுகளை தொட்டுச் செல்லும் சினிமா என பெரிய விளையுள்ள விலாச விளம்பரங்களூடன் வெளியாகும் படங்களில் அனேகமாக புகலிட அனுபவங்கள் என்று எதையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடிய

எனப்படுவன் சதாரண மனிதனாக இல்லாமல் எந்தவிதமான அப்பழுக்குகளும் அற்ற உயர் மானுடப்பிறவியாகச் சித்தரிக்கப்படுவான்.

இங்கு தயாரிக்கப்படுகின்ற சினிமாக்களுக்கான கதைகள் ஓரளவுக்கு வலுவானதாக இருந்தாலும், வலுவற்ற திரைக்கதை அமைப்புகளினால் அவை இன்னும் மோசமான அளவிற்கு தொய்வு நிலையைத் தோற்றுவித்து பார்வையாளரை சலிப்படைய செய்யும் நிலைக்கு தள்ளி விடுகின்றது. ஆரம்பகாலங்களில் சாதாரண வீடியோ கமராக்கள் மூலம் படமாக்கப்பட்ட சினிமாக்கள் அண்மைக்காலங்களில் தொழில்நுட்பக் கமராக்கள் மூலம் எடுக்கப்படுகின்ற அளவிற்கு வளர்ச்சிப் போக்கு தோன்றியுள்ளது. எனினும் ஒளி அமைப்பு என்பது இன்னும் குறிப்பிட்ட அளவிற்கு வளர்ச்சி பெறவில்லை என்பதுதான் இசை, ஒலி, படத்தொகுப்பு போன்ற ஏனைய துறைகளும் ஒருவகையான தேக்க நிலையிலையே இருக்கின்றன.

இத்தகைய குறைகளுக்கு மத்தியிலும் சலிக்காத ஒரு தொடர் முயற்சியினை மேற்கொள்ளும் நமது கலைஞர்கள் உண்மையிலையே பாராட்டப்படவேண்டியவர்கள் தான். சொந்தமாக பெருந்தொகைப் பணத்தைச் செலவு செய்து ஒரு படத்தை எடுத்து, வெற்றி அல்லது தோல்வி அடைந்து விட்டால் அது தனிப்பட்ட ஒருவரின் வெற்றி அல்லது தோல்வியாகவே கணிக்கப்படுகிறது.

எந்தவித அனுபவமோ அல்லது சினிமாவில் குறிப்பிட்ட ஒரு துறை சார்ந்த அனுபவமோ இன்றி வெறும் ஆர்வத்தினால் உந்தப்பட்டு, கடன் வாங்கி சினிமா எடுத்து விட்டு அதனை

அடைக்க முடியாமல் திண்டாடுபவர்களும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். அதே நேரம் இவரைப் போலவே எந்த வித அனுபவமும் இல்லாமல் படம் எடுக்க புதிதாக இன்னொருவர் தொடங்குவார், பின் அவருக்கும் அந்நிலை வரும். உண்மையில் இந் நிலையை மாற்றுவதற்கான மார்க்கங்கள் இல்லாமல் இல்லை.

ஒருவர் ஏற்கனவே ஆயிரக்கணக்கில் செலவு செய்து பெற்றுக்கொண்ட அனுபவத்தைப் போல், இன்னும் ஒருவர் அதே அனுபவத்தைப் பெற அவ்வளவு தொகை செலவு செய்ய வேண்டிய நிலை ஏன் ஏற்படுகின்றது? இதுபோன்ற சிக்கல்களில் இருந்து விடுபட கலைஞர்களுக்கிடையே, கூட்டு-பரஸ்பரம் புரிந்துணர்வு, கலந்துரையாடல்கள், அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளல் போன்ற செயற்பாடுகள் அவசியமாகின்றன.

செயல்முறையினால் ஒருவர் பெற்ற அனுபவங்களை மற்றவர்களிடம்

பகிர்ந்து கொள்வதன் மூலம் மற்றவர் இவரது அனுபவத்தை உள்வாங்கி, அதனுடனான செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்பதால் அடுத்த தளத்துக்கு முன்னோக்கி நகர்வது இலகுவாகின்றது. இந்தக் கலந்துரையாடல்களின் மூலம் சினிமாத் தயாரிப்பில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளை, அதைத் தாண்ட எடுக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகளை கூட்டாகவே ஆலோசிக்கலாம் - கூட்டாகவே செயற்படலாம்.

சினிமா நூற்றாண்டு கொண்டாடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற காலகட்டத்தில் புகலிடச் சினிமாவை ஆரம்பித்துள்ள நமது கலைஞர்கள், அடிப்படையில் ஒரு சினிமாவைத் தயாரிப்பதற்கு வேண்டியதென்ன?, எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் என்ன? ஏன் பிரச்சினைகள் எதிர்கொள்ள வேண்டி நேர்கின்றது, அதனைச் சீர் செய்துகொண்டு அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்வது எப்படி என்பது போன்ற கேள்விகளை எழுப்பி, அதற்கான தீர்வுகளை தேடுவதன் மூலமே புகலிட சினிமாவை சாத்தியமாக்கலாம். சினிமாவிற்கும் தொலைக்காட்சி நாடகத்திற்குமான வேறுபாட்டை உணர்ந்து கொள்ளும்போது சினிமா சாத்தியமாகும்.

எதற்கும், அடிப்படையில் சினிமா என்பது தனிமனித சாகசங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட கூட்டுமுயற்சி என்பதை உணர்ந்து கொண்டு அனைத்து புகலிடக் கலைஞர்களும் செயற்படும் போது தான், புகலிடச் சினிமா என்ற இலக்கை அண்மிக்க முடியும். நியாயமான அக்கறைகள் ஒன்றுசேர்ந்து சலிப்புறாத, ஆரோக்கியமான தொடர் முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதன் மூலமே அதனைச் சாத்தியமாக்க முடியும்.

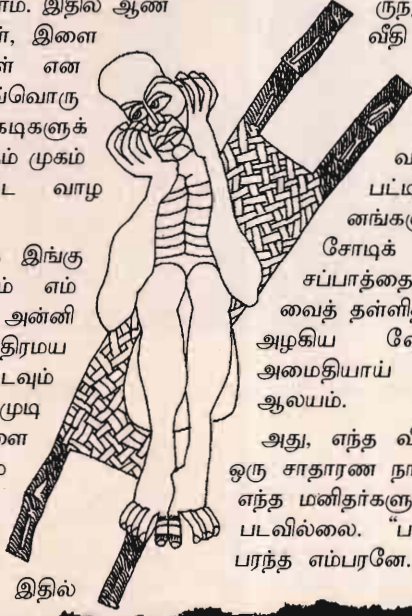
- அபிரயன்

கட்டிடக்காட்டுக்குள்

கலிட நாடுகளில் வாழும் நாம் ஒவ்வொருவரும் ஏதோ ஒரு வகையில் ஆழ்மனதில் துயர்சமந்து கொண்டே வாழ்கின்றோம். இதில் ஆண் - பெண், குழந்தைகள், இளைஞர்கள், பெரியவர்கள் என ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வகையான நெருக்கடிகளுக்கும் பிரச்சினைகளுக்கும் முகம் கொடுத்துக்கொண்டே வாழ வேண்டிய நிர்ப்பந்தம்.

பல ஆண்டுகளாக இங்கு வாழ்ந்தாலும் இன்றும் எம்மோடு பழக்கப்படாத அன்னியமான சூழல்; இயந்திரமயமான வாழ்க்கை; ஒட்டவும் முடியாத விடுபடவும் முடியாத கலாச்சாரம். நாளை பற்றிய எந்த இலக்கும் இல்லாமல் நகரும் வாழ்க்கைச் சக்கரத்துள் நசங்கிக்கொண்டு காலம் நகர்கிறது. இதில்

பரபரப்பான லண்டன் நகரம். பகல் பொழுதின் அவசரத்துடன் றோட்டிலோடும் வாகனங்கள். பிரதான தெருவில் ருந்து சிறுதொலைவில் வீதி முடிவில் தனித்துக் கிடக்கின்ற ஒரு கட்டிடம். முன்பகுதி வாகனங்கள் நிறுத்துவதற்கென ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. எந்த வாகனங்களும் இன்றி வெறிச் சோடிக் கிடந்தது. வாசலில் சப்பாத்தை கழற்றிவிட்டு கதவைத் தள்ளித் திறந்தால் உள்ளே அழகிய வேலைப்பாடுகளுடன் அமைதியாய் இருக்கும் இந்து ஆலயம்.

அது, எந்த விசேஷமும் இல்லாத ஒரு சாதாரண நாளின் பகல்பொழுது. எந்த மனிதர்களும் கண்ணில் தட்டுப்படவில்லை. "பாரொடு விண்ணாய் பரந்த எம்பரனே....! பற்றுநான் மற்றி

ஏதோ முருகன் புண்ணியத்தில... இருக்கிறனாய்...!' என்று கூறியபடி கண்களில் வடிந்த நீரைத் துடைத்துக் கொண்டார்.

"அம்மா.... இங்கை பிள்ளையளோட தான் இருக்கிறதோ...?"

"ஓம் ஐயா.... தம்பியை எனக்குத் தெரியேல்லை... கண்ட ரூபகமும் இல்லை..."

"உங்கடை ஊர்தானம்மா..." நான் ஒரு பொய்யைச் சொல்லி வைத்தேன். சொந்த ஊரைச் சேர்ந்த ஒருவரைக் கண்ட சந்தோசம் முகத்தில் தெரிந்தது.

"அப்படியே.... நல்லது நல்லது... எந்தத் திக்கு...? ஆர் பகுதி...?" என்ற அவரது கேள்விக்குப் பதில் சொல்லாமல், "நீங்கள்.... இஞ்சு வந்தது எப்ப அம்மா? பிள்ளையள் நல்லாப் பார்க்கினமோ..? வாழ்க்கை எப்பிடிப் போகுது?" பொதுவாக பல கேள்விகளை ஒரே நேரத்தில் கேட்டேன். சிறிது நேரம் என்னை அளவெடுப்பது போல் பார்த்தார். அமரும்படி சைகை காட்டினார். முறையிடுவது போல் கூற ஆரம்பித்தார்.

அந்திமகாலத்து அவலம்

குறிப்பாக புகலிட நாடுகளில் வாழும் வயோதிபர்களின் நிலை இன்னும் மோசமானது. தம்மளவில் சுதந்திரமாக இருந்தவர்கள் இங்கு கட்டிடக்காட்டுக்குள் அடைபட்டுக்கொண்டு மீள வழி தெரியாமல் காலத்தைச் சபித்துக்கொண்டுள்ளனர்.

மேற்கூறிய நாடுகளில் தமது பிள்ளைகளுடன் வாழப்போகும் வாழ்க்கை பற்றிய அத்தமான எதிர்பார்ப்புகளுடன் இங்கு வந்தவர்கள் பலர் காயப்பட்ட மனத்துடன் உள்ளுக்குள் அழுதுகொண்டிருக்கின்றனர். இதுபற்றி சிலரை சந்தித்து நாம் உரையாட முயன்றபோது, பெரும்பாலானோர் மனந்திறந்து உள்ளத்திலுள்ளதைக் கொட்டினாலும், தம் பிரச்சினைகளை வெளியே சொல்வதால் தம் பிள்ளைகளின் கௌரவத்திற்கு பங்கம் வரக்கூடாது என்ற அவதானத்துடன் பேசினர்.

வேன் கண்டாய்...." என்று தொடங்கும் திருவாசகத்தை கண்ணென்ற குரலில் ஒரு பெண் "ராகத்துடன் பாடுவது மட்டும் கேட்டது.

"யாரொடு நோவேன்... யார்க்கெடுத்துரைப்பேன் ஆண்டீ அருளிலையானால்..." உள்ளம் கசிந்துருகி வரும் அந்த குரல்... நெஞ்சத்தைப் பிசைந்தது. இறைவனை இறைஞ்சும் பக்தியை விட ஏதோ ஒரு தவிப்பு அந்தக் குரலிலும் தொனியிலும் விரவிக்கிடந்தது போல் தோன்றியது.

பாடல் வந்த திசையில் சென்ற போது ஏறத்தாள அறுபது வயது மதிக்கத்தக்க முதிய தாய் ஒருவர் கோயிலில் விக்கிரகம் இருந்த திசை நோக்கி கண்களில் நீர் மல்க பாடிக்கொண்டிருந்தார்.

பாடல் முடியும் வரை அமைதியாக அருகில் நின்றேன். திரும்பிப்பார்த்தார். "எப்படியம்மா இருக்கிறியள்?" என்றேன்.

அவர் லண்டனுக்கு வந்து மூன்று ஆண்டுகள். கிழக்கு லண்டனில் அவரது மகன் ஒருவர் இருக்கின்றார். ஒரு பொறியியலாளர். விம்பிள்டனில் இன்னொரு மகன். குடும்பமாக இருக்கின்றார். அவரது கணவன் 1992ல் காலமானதால் இவரை லண்டன் வந்து தம்முடன் தங்கும்படி பிள்ளைகள் கூப்பிட்டனர். சொந்தக் காணி வீடு வாசலை விட்டுவிட்டு வர மனமில்லாவிட்டாலும், சிறீலங்காப் படையினர் வீசும் விமானக் குண்டுவிச்சுக்குப் பயந்து எப்போதும் பதங்கு குழியினுள் ஏறி இறங்கமுடியவில்லை. அயலவர்கள் துணையாக இருந்தாலும் பெத்து வளர்த்து பிள்ளைகளுடன் இருப்பது போன்ற நிறைவு வராது என்பதால் இங்கு வந்துவிட்டார்.

இங்கு வந்தபின்னர்தான் ஒரு சம்பளமில்லாத வேலைக்காரியாக தான் நடத்தப்படுவதை உணர்ந்துகொள்ள முடிந்தது. மகனினதும் மகனினதும்

பிள்ளைகளைப் பார்க்கவேண்டிய பொறுப்பு. ஆனால், இருவரும் வெவ்வேறு இடங்களில் இருப்பதால் முதமை காரணமாக அங்குமிங்கும் மாறிமாறிப் பயணம் செய்யமுடியாத அவலம். பிள்ளைகள் இப்போது வளர்ந்து பாடசாலைக்கு போக ஆரம்பித்திருப்பதால் இந்தத் தாய் அவர்களுக்கு வேண்டாத சுமையாகிப்போய்விட்டார். ஊர் திரும்பிப் போகவும் வழி தெரியவில்லை. சுமையாக வாழவும் விருப்பமில்லை. தன்னைப்போல யாருக்கும் இப்படியான நிலைமை வரக்கூடாது... எனக் கூறி கண்கலங்கினார்.

மகனின் வீட்டில் இருக்கிறார். பிள்ளைகள் பாடசாலைக்குப் போய்விடுவார்கள். மகனும் மருமகனும் வேலை. வீட்டில் தனியே இருக்க பொழுது போகாது. காலையில் பிள்ளைகளைப் பாடசாலைக்கு கூட்டிச்சென்று விட்டு, பாடசாலை முடியும் வரை கோபிலில் வந்து இருப்பதுதான் முழுநேர வேலையும் பொழுதுபோக்கும்.

‘கண்கெட்ட கடவுள் என்னை ஏன் இன்னும் இப்படியே விட்டு வைச்ச வேதனைப்படவிடுகிடுகிடு தெரியேல் லையே’ என்று தனது மனப்பாரம் முழுவதையும் கொட்டித்தீர்த்தார்.

‘பிள்ளைகளுக்கு பாடசாலை முடிய நேரமாகிறது’ எனக் கூறிக்கொண்டு புறப்பட எத்தனித்தவரிடம் அவரது பெயரைக் கேட்டேன். “எங்கடை ஊர்ப் பிள்ளை என்றுதான் மனப்பாரத்தை இறக்கி வைச்சனான், நீ இதைப்போய் யாருக்காவது சொல்ல பிறகு நான் பிரச்சினைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கே லாது.” என்று கூறிவிட்டுப் போய் விட்டார்.

லண்டனில் வசிக்கும் ஞானசேகரம் ராஜமுத்தையா (வயது 71) என்பவரைச் சந்தித்தேன். இவர் முன்னர் சிறைச்சாலைப் பொறுப்பதிகாரியாக இருந்தவர்.

திரு. திருமதி ஞானசேகரம்

“இந்த வாழ்க்கை எப்படி?” என பொதுவான கேள்வியுடன் ஆரம்பித்தேன்.

பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனி வீடுகளில் இருக்கிறார்கள். ஒருவரை ஒருவர் சந்திக்க நேரமில்லாமல் வேலைச் சுமைகளால் அவதிப்படுகிறார்கள். குழந்தைகள் தாய்மொழி தெரியாமல் திண்டாடுகிறார்கள். வயதான பெற்றோர்கள் தனித்துப் போனது போல்தான் பொதுவாக உணர்கிறார்கள். ஆனால் இந்த வாழ்க்கைச் சூழலில் பிள்ளைகள்தான் என்ன செய்வார்கள்? வேலை இல்லாவிட்டால் இங்கு வாழ்வது சுலபமல்ல என்றார்.

முக்கியமாக எமது கலை கலாச்சாரங்கள் எது என்பது எமக்கு இங்கு பிரச்சினையாக உள்ளது. பாடசாலைக்குப் போகின்ற பிள்ளைகள் இந்நாட்டுக் கலாச்சாரத்துக்குள் வாழவேண்டிய சூழலில் இருக்கின்றனர். அதே பிள்ளைகள் வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்தால் தமிழ்ச் சூழலில்தான் வாழவேண்டிய கட்டாயம். இதில் எதைப் பின்பற்றுவது என்ற குழப்பம் அப்பிள்ளைகளுக்கு இயல்பாகவே தோன்றுகின்றன. இந்த நாட்டுச் சூழ்நிலைக்கு கலாச்சாரங்களுக்கு ஏற்ப சில இடங்களில் நாம் மாறவேண்டிய கட்டாயம் இருந்தாலும் எமது வேர்களை நாம் மறந்துபோகக் கூடாது.

எமக்காக ஒரு தேசம் இருப்பதையும் அங்கு விடுதலைக்கான போராட்டம் நடப்பதையும் நாம் எமது குழந்தைகளுக்குப் புரியவைக்க வேண்டும். இவற்றை நாம்

எப்படி மேற்கொள்வது என்பது பற்றிய முடிவுக்கு வரவேண்டியுள்ளது.

தமிழை ஆங்கிலத்தில் எழுதி தமிழ் வகுப்புக்கள் நடாத்துவதை விடுத்து தமிழை தமிழாலேயே கற்றுக்கொடுப்பதுதான் நல்லது. அதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவதன் மூலமே புகலிடச் சிறுவர்கள் தாய்மொழியை மறக்காமல் இருக்கச் செய்ய முடியும் - என்றார்.

கூடவே இருந்த அவரது மனைவி குறிப்பிடுகையில், எவ்வளவோ தொகையான பணத்தை ஆடம்பரங்களுக்காகச் செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அதில் ஒரு சிறிய தொகையையாவது ஊரில் துன்பப்படும் மக்களுக்குக் கொடுத்துதவும் மனப்பான்மை நம்மவர்களுக்கு வரவேண்டும் - என்றார்.

இருவரும் கிழக்கு லண்டனிலுள்ள வீடொன்றில் தனியாக வசித்துவருகின்றனர். பிள்ளைகளுடனும் பேரப்பிள்ளைகளுடனும் பெரும்பாலான பொழுதைக் கழிக்கின்றனர். அதுவே மகிழ்ச்சியளிப்பதாகவும் கூறுகின்றனர். நாட்டைவிட்டு பலரும் இங்கு வந்த பின்பும் தனித்து வெறுமையாகக் கிடக்கின்ற வீடுகளை யாருக்கும் கொடுக்காமல் இருந்த காலத்திலேயே தமது சொந்த வீடை செஞ்சோலை சிறுவர் காப்பகத்துக்காக மனமுவந்து கொடுத்துள்ளார்கள்.

1991ம் ஆண்டு தொடக்கம் பிரான்சில் வசிக்கும் முத்துக்குமாரு கந்தையா 87 வயது என்பவரைச் சந்தித்தபோது, தபாற்காரரின் வருகையை எதிர்பார்த்து வீட்டு வாசலில் ஒரு குளிர் காலத்தில் காத்திருந்தார்.

“சாப்பிடுதல் நித்திரை கொள்ளுதல்

என்பதைத் தவிர ஒரு நிம்மதி இல்லாத சீவியம்தான் வேறென்ன?

ஊரில் மன்னன் போல எவ்வளவு அலுவல்களை ஓடியாடிப் பார்த்தனான். இங்கே நாலு சவருக்குள்ளே சிறை வாழ்க்கை தான்.

இந்தியன் ஆமி நிண்ட காலத்திலை கூட நான் அங்க இருந்தனான். என்ன இருந்தாலும் சொந்தவீடு போல வராதுதானே. இப்ப கூட அங்கையிருந்து ஒரு கடிதமெண்டாலும் வந்தால்தான் கொஞ்சமாவது மனதுக்கு ஆறுதலாக இருக்கும். எப்ப பிரச்சினை தீரும் - எப்ப ஊருக்குப் போகலாம் எண்டதுதான் நினைப்பாயிருக்குது." என்றபடி வாசலையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

ஊர்காவற்துறை சொந்த இடம். கந்தர்மடத்தில் அதிககாலம் வசித்தவர். கற்பிட்டியிலிருந்து நாகபட்டினத்துக்கு தேங்காய் ஏற்றுமதி, பெற்றோல் நிலையம் எனப் பல தொழில்கள் செய்தவர். இவரது பிள்ளைகளுடன் பிரான்சில் வசிக்கிறார். இங்கு வந்தபின்தான் வாழ்க்கை சிறைப்பட்டுப் போவதாக கருதுகிறார்.

லண்டன், ஜேர்மனி, கனடா என ஐந்து பிள்ளைகளும் புலம்பெயர்ந்தபின், பிரான்சுக்கு வந்த மரியாம்பிள்ளையும் (வயது 83) அவரது மனைவியும் சொல்கிறார்கள்,

'என்ன இருந்தாலும் சொந்த ஊர் போல வராது. பிரச்சினைகள் ஓரளவுக்குச் சரிவந்தால் அங்கை போயிட வேணும். இஞ்சை சிலபேருக்கு பணம் வந்தால் மாறிப்போய்விடுகிறார்கள். மனுசனுக்கு மனுசன் நேர்மையாக இருக்கிறது குறைஞ்சு போச்சுது' என்றனர்.

'சின்ன அறை - நாள் முழுக்க தனி

திரு. மு. கந்தையா

மையாகத்தான் இருக்க வேண்டியுள்ளது. எங்கை போவதாக இருந்தாலும் யாரையாவது துணைக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போக வேண்டிய நிர்ப்பந்தம்.

எப்படியும் நாடு கிடைச்சவுடனே அங்கை போயிட வேணும். இது கரைச்சலான வாழ்க்கை. அடிமைச்சீவியம். எதுக்கும் ஒரு தரை ஒருத்தர் தங்கியிருக்க வேண்டியுள்ளது.

பலாங்கொட, குருநாகல் போன்ற இடங்களில் வியாபாரம் செய்து, பின் 1958 இனக்கலவரத்தில் எல்லா வற்றையும் விட்டுவிட்டு ஓமந்தைக்கு வந்து நிரந்தரமாகத் தங்கியவர். மனைவியுடன் (வயது 75) தனியாக ஒரு வீட்டில் வாழ்கின்றார். நெஞ்சு நோயினால் அடிக்கடி சிரமப்படுகின்றார்.

மொழி தெரியாத நாட்டில் தமது முதுமைக் காலத்தில் சிரமப்படுவதை விட, இங்குள்ள எமது பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் எப்படி அமையப்போகின்றதோ தெரியவில்லை என இருவரும் அதிகமாக ஆதங்கப்படுகின்றனர்.

"பொதுவாக வெளிநாட்டு வாழ்க்கையும் சூழலும் பிள்ளைகளிடத்தில் கூட மனிதப்பண்பை மாத்திப்போடுது. அது எங்கடை சமூகத்துக்கு ஆகாது. வேலை - வேலை விட்டால் சினிமா... இதால வாழ்க்கை பிரயோசனங்கள் இல்லாமல் போகுது... எது எப்படி இருந்தாலும் எங்களுக்கு எங்கடை நாடு கிடைக்கும். நிம்மதியான வாழ்க்கை அங்குதான் இருக்கும்" கண்களை மூடியபடி நம்பிக்கையுடன் சொல்கிறார்.

ஜேர்மனியில் நடைபெற்ற கலை நிகழ்ச்சி ஒன்றின்போது மண்டபத்துக்கு வெளியே வெற்றிலை பாக்கு போட்டபடி நின்றுகொண்டிருந்த பெரியவர் ஒருவரைக் கண்டு பேச்சுக்கொடுத்த போது, (நிச்சயமாகத் தனது பெயரைப் பத்திரிகையில் போடக்கூடாது என்ற ஷாக்குறுதியுடன்தான் பேசினார். அதனால் பெயர் தரப்படவில்லை.)

"நான் இந்த நாட்டுக்கு வந்து ஒரு மூன்று குளிரைப் பார்த்துவிட்டேன். பிள்ளைகள் பல நாட்டிலையும் இிருக்குதுகள். நான் ஒரு சர்வதேச தகப்பன் (பிரிக்கிறார்) இங்கே சோசல் ஷை மாதுமாதும் தாறுங்கள்.

நேரத்துக்குச் சாப்பிடுகிறன். அடிக்கடி எனக்கு வெத்திலை போடவேணும். வீட்டுக்குள்ள வாஷ்பேசினிலை துப்பினால் பிரச்சினை. பேரப்பிள்ளைகளுக்கு தேவாரம், திருவாசகம் சொல்லிக் கொடுத்தால் பிரச்சினை. எனக்கும் அகதிக்காச வருகுதுதானே. அதால மற்றவைக்கு ஏன் இடைஞ்சலா இருப்பானென்று தனிய ஒரு வீட்டிலை இருக்கிறன். இப்ப நான் சுதந்திர புருஷன்." பலமாகச் சிரித்தபடி இன்னுமொரு வெற்றிலையை கிள்ளி வாய்க்குள் வைக்கிறார்.

"எனக்கு பாசை தெரியாதுதான். மற்றவைக்கும் பெரிசாத்த தெரியுமே...? எல்லாரும் சமாளிப்புத்தானே. பிள்ளையெண்டால் வயதான காலத்தில் தாய் தகப்பனுக்கு ஆதரவாக இருக்கவேணும். வெளிநாட்டுக்கு வந்த வயதான தகப்பன்மாரினர் பிரச்சினை என்னவென்றால் பேரப்பிள்ளைகளைப் பார்க்க வேணும். ஓய்வு ஓழிச்சல் இல்லாமல் உழைக்க வேணும்."

இடையில் நிறுத்திவிட்டு வெற்றிலைச் சாறை ஓரமாகச் சென்று துப்பிவிட்டு வந்தவரை, 'தனிய இருப்பதால் பிரச்சினைகள் இல்லையா? என்ற போது,

'என்ன... சமையல் தெரியும். ஏதோ வயித்துக்குப் போட்டால் சரிதான். நோய் நொடி வந்தால்தானே ஆள் வேணும். அதுவும் இங்கை ரெலி போன் செய்தால் அம்புலன்ஸ் வந்து விடும். சொந்தப் பிள்ளையை விட கவனமாய் ஆசுப்பத்திரியிலை பாக்கினம். பிறகென்ன வேணும்?' என்னிடமே எதிர்க்கேள்வி தொடுத்தார்.

'அப்படியென்றால் பிள்ளைகளின் ஆதரவும் ஆசுப்பத்திரியும் ஒன்றுதானா?

'பாசத்துக்கும் பணத்துக்கும் வித்தியாசமிருக்குது தம்பி. நான் தனிய இருந்தாலும் இடைக்கிடை பிள்ளை - பேரப்பிள்ளையிட்டப் போய்த்தான் வாறனான். செத்தால் கொள்ளி வைக்கவும் நெய்ப்பந்தம் பிடிக்கலா ஆக்கள் வேணுமில்லே...' அவர் இயல்பாகச் சிரிப்பது போல் காட்டிக்கொண்டாலும் கலங்கிய கண்களைத் திரும்பி நின்று துடைத்துக்கொண்டார்,

ஜேர்மனி, அலிஸ், பிரான்ஸ், லண்டன், கனடா எனத் தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகள் எல்லாவற்றிலும் முதியவர்கள் இந்த துயரங்களை எதிர்கொண்டபடியே உள்ளனர். படித்து வளர்த்து திருமணமாகி சூழ்ந்

திரு. திருமதி மரியாம்பிள்ளை

தைகளுடன் வாழ்ந்து இனப்பிரச்சினை காரணமாக பிள்ளைகளை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு தாம்மட்டும் குண்டுவிசக்களுள்ளும் பசிபட்டினியுடனும் நோய்க்கு மருந்தின்றியும் எல்லோரையும் போல பதுங்குகுழிக்குள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பெற்றோர் ஒருவகை. பிள்ளைகள் வாழும் மேற்குலக நாடுகளுக்கு வந்து அவர்களுடனும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கலாம் என்ற கனவுடனும், பிள்ளைகள் எப்போதும் தம்மைத் தாங்கி ஆதரவாக அன்பாக நடந்து கொள்வார்கள் என்ற எதிர்பார்ப்புடனும் இங்கு வந்த வயதான பெற்றோர்கள் மறுபிறம். இவர்கள் இங்கு வந்த பின்னர் நடைமுறை வாழ்வின் பிரச்சினைகளுக்கு முகம்கொடுக்கும் போது பெரும்பாலானோர்களுக்கு அந்தக் கனவுகள் கலைந்துபோய் விடுகிறது. யாரை நம்பி வந்தார்களோ அந்தப் பிள்ளைகள் இவர்களை உசாதினப்படுத்தும்

போது இடிந்துபோய் விடுகிறார்கள். ஊர், உறவு சுற்றும் சூழ வாழ்ந்தவர்கள் இயந்திரமயமான இந்தச் சூழ நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டபோது விரக்தியடைந்துபோகின்றனர். இளமைக் காலத்தைப் போல் புதிய நெருக்கடிகளையும் சவால்களையும் எதிர்கொண்டு எதிர்நீச்சல் போட முடியாமல் தத்தளிக்கின்றார்கள். சொல்ல முடியாத ஆயிரம் பிரச்சினைகளை மனதுக்குள் புதைத்துவிட்டு சதா நிம்மதியில்லாமல் உள்ளாருள்ளேயே வதைபட்டுக் கொண்டிருக்கும் மனதைப் பக்திமார்க்கங்களில் திருப்பி ஆறுதல் தேட முனைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படியிருந்தபோதும், காயம்பட்ட மனதை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல் முடிந்தளவுக்கு எல்லோரிடத்திலும் அனுசரித்துப்போக முயல்கின்றனர். நான் சந்தித்துப் பேசியவளில் பலரும் பொதுவாக, தாம் எதிர்கொள்ளும்

பிரச்சினைகள் - நெருக்கடிகள் - அவலங்களை விட இங்குள்ள நமது குழந்தைகளின் எதிர்காலம் பற்றியே மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்ததை அவதானிக்க முடிந்தது. எமக்கென்று ஒரு தேசம் நிச்சயமாக வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவர்கள் மத்தியில் ஆழப்பதிந்து வேரோடிப்போயிருக்கின்றது. சொந்தத் தேசத்தில் உதிக்கும் சூரிய நிழலில்தான் வாழ்க்கை சுபீட்சமானதாக அமையும் என்ற அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கையுடன் உள்ளனர். அவர்களின் அவலங்களையும் பெருமூச்சுக்களையும் துயரங்களையும் பார்த்து, கேட்டு உணர்ந்த பின்னர், "பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற்றவர் வானிலும் நனி சிறந்தனவே... என்ற பாரதியாரின் பாடல்களை நினைவுக்கு வந்தன.

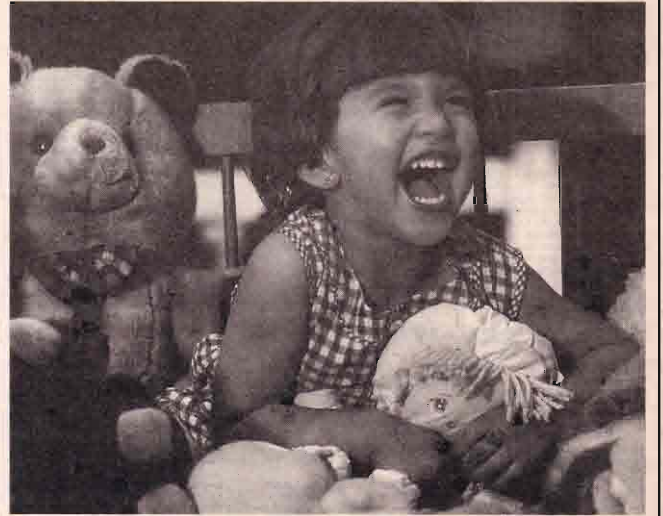
- கஜன்

வெகுவிசைவில்

லாச்சியல்

நவீன வசதிகளுடன் கூடிய மிகப் பிரமாண்டமான புகைப்பட நிலையம்

உங்கள் எண்ணங்களுக்கேற்ற வண்ணங்களில் அனைத்து விதமான உடையலங்காரங்களோடு பலவிதமான கோணங்களில் புகைப்படம் பிடித்துக்கொள்ள பாரிசில் நீண்டகால அனுபவம் மிக்க ஆர்த்தியின் சகோதர நிறுவனம்

ஆர்த்தி

PROFESSIONAL PHOTOGRAPHERS

16, Rue de Paradis. Metro: Gare de l'Est - Tel: 42 46 42 07 / Fax: 40 22 98 67

முரண்பாடுகளும்... முரண்பாடுகளும்

திரு ஒரு விவாதத்திற்கான முன்னுரை

திரு ஒரு முன்னோட்டம்

திரு ஒரு திறந்த வாயில்

திரு ஒரு சர்ச்சை

திரு ஒரு சூரிய அஸ்தமனம் அல்லது உதயம்

எனக்குக் கனக்க விஷயங்கள் தெரியாது. என்னைப் பெரிதுபடுத்துவதற்காகவும் இதை எழுதவில்லை. எனினும் நான் பெற்றுக்கொண்ட சில விஷயங்களை... அனுபவங்களை இங்கே என்னால் பகிர்ந்துகொள்ள முடியும் என்கிற நம்பிக்கை எனக்குண்டு.

இரண்டு மனிதர்களுக்கிடையில் எப்படி முரண்பாடு உருவாகிறது?

“கருத்தில் முரண்பட்டவர்கள் நண்பர்களாய் இருக்கக்கூடும்” என்ற நம்பிக்கை எம்மவர் மத்தியில் பலவாய் அலசப்படுகிறது.

ஐன் 96, 'காலச்சுவடு 14'ல் 'பிரதியின் மரணம்' என்ற கட்டுரையில் எம். ஏ. நுஃமான், 'மகாகவியின் புள்ளி அளவில் ஒரு பூச்சி' என்ற கவிதையை உதாரணமாக எடுத்து மூன்று பார்வைகளை முன்வைத்தார்.

மூன்று பார்வைகளும் 'பூச்சி'யின் மரணம் குறித்து முரண்படுகிறார்களா?

(இதை நான் தப்புவதற்கான உதாரணமாகவே பயன்படுத்துகிறேன். ஏனெனில் எம். ஏ. நுஃமானை நான் நன்கு அறிவேன்)

1. அகவையப்பட்ட ஒரு விடயம் எப்படி புறவயப் படுகிறது?
2. கவிதை எந்த வகையில் அகவையப் படுகிறது?
3. 'சோலைக்கிளியின்' 'குருட்டு வண்ணாத்தி' எப்படி மோதிக்கொள்கிறது?
4. இன்னும் இன்னும் ஏன் இரண்டாய் மூன்றாய் பலவகையாய் மனிதர் பிளவுண்டு செத்துத் தொலைக்கிறார்கள்?
5. சாப்பாடே இல்லாத குழைந்தைகளுக்கு எம்மால் உதவமுடியுமா?
6. ஒரு விடயத்திற்கு என்னை நான் அர்ப்பணிக்கும் முன்னர் காரணம் அறிந்த பின்னர்தானே அர்ப்பணிக்க வேண்டும்?

மேலே குறிப்பிட்ட விஷயங்கள் தொடர்பாக நான் எழுதுகிறேன். எழுத வேண்டும் என்பது என் விருப்பம்.

அவ்வப்போது சில கதைகளையும் சொல்லுகிறேன்.

விரிவுபட்ட விவாதத்திற்கான கட்டுரைத் தொடர்

உதாரணமாக:

“இருவர் ஏதோ ஒன்றைத் தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த வழியால் ஒருவன் வந்தான். வந்தவன் கேட்டான், “என்ன செய்கிறீர்கள்?” அவர்கள் சொன்னார்கள்,

“எங்கள் திறப்பைத் தொலைத்து விட்டோம். அதுதான் இங்கே தேடுகிறோம்” என்று. அவன் கேட்டான்,

“எங்கே தொலைத்தீர்கள் என்று தெரியுமா?”

“இல்லை”

“அப்போ, ஏன் இங்கே தேடுகிறீர்கள்?”

“இங்கே கொஞ்சம் வெளிச்சமாக இருக்கிறது அதனால்தான்” என்றனர் தொலைத்தவர்கள்.

“தேடுங்கள்.... தேடுங்கள்” என்று சொல்லிக்கொண்டே அவன் போய்விட்டான்.

இந்தக் கதையை நான் எங்கிருந்து பெற்றேன் எனக் கேட்காதீர். தொலைத்த இடத்தில் தேடினால்தான் பொருள் கிடைக்கும். வசதியாக இருக்கிறது என்பதற்காக அங்கே தேடமுடியுமா? தேடினாலும் கிடைக்குமா அந்தப் பொருள்?

ஐரோப்பிய நாடுகளில்,

- அ) நிறுவனங்கள்
ஆ) குடும்பங்கள் (அதுவும் ஒரு நிறுவனம்)
இ) நண்பர்கள்
ஈ) காதலர்கள்
உ) இரண்டு மனிதர்கள்

அவர்கள் பிரச்சினைப்படும் பொழுது, அவர்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்க சில (ஸ்) தூபனங்கள் இருக்கின்றன. அந்த தூபனங்கள், 'முரண்பாடுகள்' பற்றி பலவிதமான தோற்றங்களை முன்வைக்கின்றன. பெரும்பாலான தூபனங்கள் முன்வைக்கும் தோற்றங்களில் ஒன்றை இப்போதைக்கு உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்.

1) “என்ன அங்கே நடந்தது?” எனத் தெரியாமலேயே ஒருவர் சில முடிவுகளுக்கு வருகிறார்.

1) அ) அந்த முடிவே, அவரது இரண்டாவது கட்ட நடவடிக்கைக்கு அத்திவாரமாக அமைகிறது.

1) ஆ) அவரது நடவடிக்கைக்குச் சில எதிர்விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன.

1) இ) எதிர்விளைவுக்கான எதிர் நடவடிக்கையை அவர் மேற்கொள்கிறார்.

இப்படியே இது தொடர்கிறது. இதை 'இயங்கியல்' என்று மயங்குவோரும் உண்டு. உண்மையில், அங்கே நடந்த விஷயத்திலிருந்து இவர்கள் வெகு தூரம் போய்விடுகிறார்கள். அந்த விஷயமே இவர்களுக்குத் தெரியாது. நடந்த 'விஷயம்' அப்படியே இருக்கிறது.

அதைத்தான் Facts என்றும் Past history என்றும் சொல்கிறோம்)

1) ஈ) இறுதியில் அவர் எல்லாவற்றிடமும் முரண்படுகிறார்.

இந்தத் தேற்றத்தின்படி, ஏற்கனவே அகத்தில் தோன்றிய ஒரு 'முடிவு' அல்லது ஒரு படம் அவரது புறம் பற்றிய முடிவுகளைத் தீர்மானிக்கிறது.

அ) எப்படி, எப்போது அது அகத்தில் தோன்றியது என்பது இப்போதைய பிரச்சினையல்ல.

ஆ) புறத்தில், உண்மையில் என்ன நடந்தது?

இ) நடந்த விஷயத்தில் - இவர் எத்தனை நூற்று வீதம் (%) தான் கலக்காமல் பார்வையிட்டார், அல்லது சாட்சியாய் இருந்தார்?

ஈ) (objective) புறவயப்பட்ட ஒரு நிகழ்வு, நடக்கும்போது இவர் எந்தப் பாத்திரத்தை வகித்தார்?

என்பன போன்ற விஷயங்களை இந்தத் தேற்றம் ஆராய்கிறது.

இந்தத் தேற்றத்தினைக் கைக்கொண்ட பல நிறுவனங்கள்.... தமது முரண்பாடுகள் நீங்கி... பல மில்லியன்களை இத்தகைய தூபனங்களுக்கு வழங்கியுள்ளன.

பல உளவியலாளர்கள், மனிதருக்கிடையே இருக்கும் பிணக்குகளை தீர்ப்பதற்கு இந்த 'மொடல்' ஐப் பயன்படுத்துகிறார்கள். பணமும் பண்ணுகிறார்கள்.

'பாலத்தின் வாசகங்களாகிய நீங்கள் இதுபற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்? எழுதுங்கள்.

நான் பயன்பெறுவேன் பலர் பயன்பெறுவர்.

மீண்டும்

க. ஆதவன் (பெரும்பார்க்க)

சிறுவர்கள் மீதான 'பாலியல் வன்முறைகள்' உலக நாடுகள் முழுவதும் அதிகரித்திருக்கின்றன. இந்தப் பாலியல் வக்கிரங்கள் 'சிறுவர் பாலியல் வியாபாரம்' என்ற அளவில் இலாபமீட்டும் ஒரு தொழிலாக பல நாடுகளில் குறிப்பாக பெருமளவிலான ஆசிய நாடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவதை ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. சிறுவர்களைக் கடத்திச் சென்று பாலியல் வன்முறைக்குட்படுத்துவது தொடர்பாக அண்மைக்காலத்தில் பலமான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இதுவரை காலமும் இப்பிரச்சினையை முக்கியமாகக் கருதாமல் இருந்துவந்த மேற்கூலக நாடுகள் இப்போது அது தொடர்பாக அத்தனை அக்கறையுடன் செயற்படத் தொடங்கியிருக்கிறது.

முக்கியமாக அண்மைக்காலங்களாக பெல்ஜியத்தில் பல சிறுவர்கள் காணாமல் போனதும், பின் அவர்கள் பிணமாக மீட்கப்பட்டதுடனும் இப்பிரச்சினை உலக அளவிலான முக்கியத்துவத்தைப் பெறத்தொடங்கியது.

வழமையாக தமக்கு நேரடியான பாதிப்புக்கள் ஏதும் ஏற்படாத வரை எந்தப் பிரச்சினையிலும் மௌனமாகவே இருந்துகொள்ளும் இந்த நாடுகள், தமது நலன்சார்ந்த எல்லைக்குள் வந்துவிட்ட இந்தப் பிரச்சினையிலும் தீவிரமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளத் தொடங்குகின்றன. சிறுவர் பாலியல் வர்த்தகத்தில் சிறிலங்கா போன்ற மூன்றாம் உலக நாடுகள் குறிப்பிடத்தக்க கணிசமான பங்கைக் கொண்டிருந்தாலும் மேற்கூலகில் இருந்து செல்லும் உல்லாசப் பிரயாணிகள் இவ்வியாபாரம் பெருக மூலகாரணமாக இருக்கின்றனர் என்பதை குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும். எது எப்படி இருப்பினும், பெரிய வர்களின் பாலியல் வக்கிரங்களுக்காக சிறுவர்கள் பலியாக்கப்படும் கொடுமைக்கு முடிவுகட்ட எடுக்கும் முயற்சிகள் ஓட்டுமொத்தமாக மனித குல மேம்பாடு பற்றிய அக்கறையுடன் இணைந்ததாகவே கொள்ளமுடியும்.

சிறுவர் மீதான பாலியல் வன்முறைகள் சிறிலங்காவைப் பொறுத்த வரை, லாபமீட்டும் ஒரு தொழிலாக வளர்ச்சியடைந்திருந்தாலும், தமிழீழத்தில் இந்நிலை தோன்றவில்லை எனக் கூறலாம். ஆனால் தமிழீழச் சிறுவர்கள் பாலியல் வன்முறைக்கு ஆளாக்கப்படவில்லை எனக் கொள்ள முடியாது. எமது சமூகத்தைப் பொறுத்த வரை சிறுவர் மீதான பாலியல் என்பது, பாலியல் பற்றி எந்த அறிவும் அற்ற சிறுவர்கள் மீது குடும்ப உறவு சார்ந்த பெரியவர்கள் மேற்கொள்ளும் ஒரு வன்முறை வடிவமாகவே இருந்துவருகின்றது. தமக்கு என்ன நேர்கின்றது என்பதை அறியாமல், விருப்பமில்லாமல் பெரியவர்களுக்குப் பயந்து, அவர்களின் இந்த வக்கிரங்களுக்கு இவர்கள் உடன்பட வேண்டிய அபாயமும், இதனால் காலமெல்லாம் ஆறாத மனவடுக்களைச் சமக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் இச்சிறுவர்களுக்கு நேருகிறது.

சிறுவர்கள் இவ் வன்முறைக்கு ஆளாகாமல் அவர்களுக்கு இதுபற்றிய தெளிவை ஏற்படுத்த வேண்டியது பெற்றோர்களின் தலையாய கடமையாக இருக்கும்பட்சத்தில் புகலிட நாடுகளில் கூட பெற்றோர்களின் கட்டுப்பெட்டத் தனங்கள் காரணமாக பல சிறுவர்கள் இப்பிரச்சினையை எதிர்கொள்ளும் நிலையும் இருந்துவருகிறது.

தமிழீழத்தைப் பொறுத்தவரை தற்போது தமிழீழக் காவல்துறையாலும், தமிழீழ நீதிமன்றத்தாலும் இதற்கெதிரான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும், சட்டத்திற்கு அப்பால் மனிதர்களின் மனதில் உள்ள இந்த வக்கிர எண்ணங்களை வேரோடு களைவதன் மூலமும், அறிவுபூர்வமான பாலியற் கல்வியை கற்பிப்பதன் மூலமுமே இப்பிரச்சினைக்கு ஓரளவு முழுமையான தீர்வைக் காணமுடியும் எனலாம். தமிழீழ சமூகக் கட்டுமானத் திட்டங்களில் இது பற்றிய ஆழமான அக்கறைகளும் ஆய்வுகளும் தோற்றம் பெறத் தொடங்கியுள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது. இப்பிரச்சினைகள் தொடர்பான ஆழமான மனவடுக்களை ஏற்படுத்தும் வன்முறை வடிவம் என்ற தலைப்பில் 'சுதந்திரப் பறவைகள்' (பங்குனி - சித்திரை 1996) பத்திரிகையில் வெளியான சுமதி எழுதிய கட்டுரையை மீள்பிரசுரம் செய்கின்றோம்.

கடந்த வருடத்தின் முதல் மாதங்களில் சிறிலங்காவில் என்பது பாலியல் வன்முறைச் சம்பவங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன என்று செய்திகள் கூறுகின்றன. இதில் நூற்று என்பது சம்பவங்கள் சிறுமியர்கள் மீதான பாலியல் வன்முறைக் குற்றங்களாகும். சிறிலங்காவில் பாலியல் பலாத்காரக் குற்றங்களுக்கு ஆகக் குறைந்தது ஐந்து வருட சிறை ஒதுப்பு வழங்கப்படுகின்றது. பாலியல் குற்றங்களைப் பொறுத்தவரை நமது நாட்டில் குற்றவாளிகளுக்கு வழங்கப்படுகின்ற ஒதுப்பு போதுமானதல்ல என்ற கோசம் பெண்கள் நல நிறுவனங்கள் மத்தியில் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. அது அப்படியிருக்க நமது நாட்டில் பெண்கள் மீதான பாலியல் குற்றங்களுக்கு மிகக் கடுமையான ஒதுப்பு வழங்கப்படுகின்றது. ஏனெனில் பாலியல் குற்றங்கள் பெண்களுக்கு எதிரான அதி உயர் குற்றங்களாக தமிழீழத்தில் சட்டக்கோவையின் படி பாலியல் வன்முறைக் குற்றம் புரிந்த ஒருவருக்கு சாவொறுப்பே ஆகக் கூடியதண்டனையாக வழங்கப்படுகின்றது.

எமது நாட்டில் தமிழீழ நீதிமன்றங்கள் இயங்கத் தொடங்கிய பின் சிறுமியர் மீதான பாலியல் வன்முறைச் சம்பவங்கள் பல வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளன. அண்மைக்காலமாக இக் குற்றங்கள் அதிகரித்து வருவதையும் எம்மால் அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. சிறுமியர் மீதான பாலியல் வன்முறைகள் உடலளவில் மட்டும் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்துவதில்லை. மனதில் ஆழமான வருவாக வேருன்றி நீண்டகாலப் பாதிப்பைக் கொடுக்கின்றது. ஒரு பெண் சிறுவயதில் பாலியல் வன்முறைக்குள்ளாக்கப்பட்டால் எதிர்காலத்தில் அவர்களுக்கு அமையப்போகும் திருமணவாழ்வில் சமூகமாக ஈடுபடமுடியாமல் போகும். ஓட்டுமொத்தமாக ஆணித்தின் மீதே வெறுப்பு வரும். அல்லது கட்டுப்பாடில்லாமல் பல ஆண்களுடன் பாலியல் உறவில் ஈடுபடும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுவர். சிலவேளை ஆண்களை வக்கிரமான முறையில் பழிவாங்கும் சமூக விரோதசக்தியாக உருவாகும் சாத்தியம் உண்டு.

நடைமுறையில் சிறுமியர் மீதான பாலியல் வன்முறையில் அதிகம் ஈடுபடுபவர்கள் யார் என்றால், சிறுமியின் தந்தை, தமையன், மாமன், சிறிய தந்தை, பெரியதந்தை என்பவர்களாகவே இருப்பதாக அண்மைக் காலத்துக்கு முன்னர் வெளிவந்த இந்திய சஞ்சிகை ஒன்று தெரிவிக்கின்றது. இது இங்கு முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டிய விடயமாகும். தமிழீழ நீதிமன்றத்துக்கு வந்த வழக்குகளில் இக்குற்றத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் பெரும்பாலும் நடுத்தரவயதைக் கடந்தவர்களாகவே இருந்தார்கள். இதுவும் இங்கு கவனிக்கப்படவேண்டிய விடயமாகும். நாம் இங்கே கூற எடுத்துக் கொண்ட வழக்கிலும் சிறுமி மீதான பாலியல் வன்முறையில் ஈடுபட்டவர் அறுபத்து மூன்று வயது முதியவர் ஆவார்.

பாலியல் வன்முறை

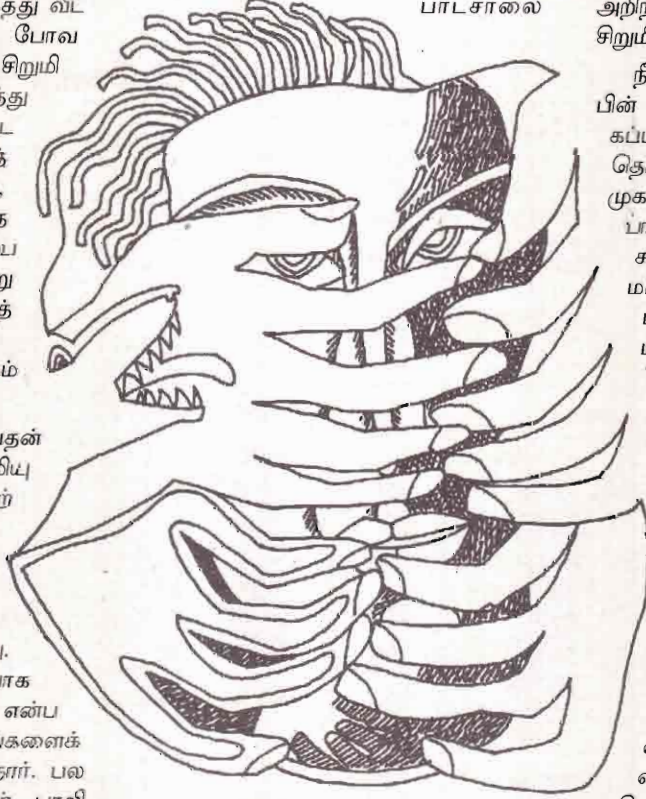
ஆழமான மனவடுக்களை ஏற்படுத்தும் வன்முறை வடிவம்

இவர் யாழ் மாவட்டத்தில் வசிப்பவர். இவர் பாடசாலை அதிபராகவும் சிறுவர் பரிபாலான சீர்திருத்தப் பிரிவிற்கு விடுதி ஆசிரியராகவும் செயற்பட்டு வந்தார். ஊருக்குள் இவர் ஒரு நல்ல மனிதர். ஊரில் உள்ளவர்களுக்கு சாத்திரம் சொல்லல், குறிப்பு எழுதல் போன்ற வேலைகளையும் இவர் செய்வார். இவரது ஒழுக்கத்தில் யாரும் ஐயப்பட எதுவுமே இருக்கவில்லை. இவர் தனது பக்கத்துக்கு பக்கத்து வீட்டுக்கு குரும்பை பொறுக்கப் போவதுண்டு. அந்த வீட்டிலுள்ள சிறுமி ஒருவருடன் அடிக்கடி கதைத்து விட்டுச் செல்வார். சிறுமி பாடசாலைக்கு, தனியார் நிறுவனத்திற்குப் போய்வரும் வழியில், வீட்டுக்கு வா கொப்பி, புத்தகம், காசு தானேன் என அற்ப ஆசையைக் காட்டி அந்தச் சிறுமியை தன் வீட்டிற்கு வரவழைத்தார். சிறுமியும் அவர் வீட்டிற்குபோய் கொப்பி, புத்தகம் வாங்கி வருவதுண்டு.

ஒரு நாள் இவர் சிறுமியைத் தன அறையினுள் அழைத்து சிறுமியுடன் பாலியல் உறவை மேற்கொண்டார். இந்த சம்பவம் பாலியல் உறவு என்ற விடயம் அந்தச் சிறுமிக்குத் தெரியவில்லை. சம்பவத்தின்போது சிறுமியின் வயது பதினொன்று. இதன்பின்னர் தொடர்ச்சியாக சிறுமி தன்னிடம் வரவேண்டும் என்பதற்காக கொப்பி, புத்தகங்களைக் கொடுத்துக் கொண்டே இருந்தார். பல தடவைகள் இவர் சிறுமியுடன் பாலியல் உறவை ஏற்படுத்திக்கொண்டார்.

இச் சம்பவங்கள் நடைபெற்றுக் கொஞ்சக்காலத்தால் சிறுமி பருவம் அடைந்து விட்டார். அடைந்த பின்னரும் நான்கு அல்லது ஐந்து தடவை இவர் உடல் உறவில் ஈடுபட்டார். இவர் தொடர்ச்சியாகச் சிறுமிக்கு கொப்பி, புத்தகங்களைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்ததால் அவரின் வீட்டுக்குச் செல்லக்கூடாது என்று சிறுமியின் தாய் கறித்து விட்டார். அதனால் சிறுமி பள்ளிக்கூடம் செல்லும் வழியில் கூப்பிட்டு தன்னிடம் வராவிட்டால் தான் செருதல்

செய்வேன் என்று மிரட்டி, மீண்டும் சிறுமியை வரவழைத்தார். இதனால் ஏற்பட்ட பயத்தால் சிறுமி அவரிடம் போனார். இதன் பின் ஒரு நாள் சிறுமியின் தாயிடம் போய் சிறுமியை தன்னிடம் வளர விடுமாறு கேட்டார். தாய் மறுத்து விட்டார். இதனால் ஆத்திரமுற்ற குற்றவாளி சிறுமியைப் பழி வாங்கும் நோக்குடன் அவமானப்படுத்த வேண்டும் என்ற வக்கிர எண்ணத்துடன் பாடசாலை

மதிலில் சிறுமியின் ஒழுக்கம் பற்றி தாக்குறைவாக எழுதினார்.

அத்துடன் சிறுமியின் தகப்பனாக்கும் மொட்டைக் கடிதம் அனுப்பியிருந்தார். பாடசாலைச் சுவரில் எழுதப்பட்டதை பாடசாலை ஆசிரியர்கள் நம்ப முடியாமல் அழித்து விட்டார்கள். அதன் பின் சிறுமியின் தகப்பன் கடிதத்தைப் பார்த்து விட்டு இது சம்பந்தமாக சாவல்துறைக்குத் தெரிவித்தார். சாவல்துறைபின் தீவிர விசாரணையின்போது, இவர் இச்சிறுமியை பதினொரு வயதில்

இருந்து பதின் மூன்று வயது வரைக்கும் தொடர்ச்சியாக பாலியல் வன்முறைக்கு உட்படுத்திவந்தார் என்பது தெரிய வந்தது. இந்தப் பிரச்சினையில் கவனிக்க வேண்டிய விடயம் என்னவென்றால், அந்தச் சிறுமி தான் பாலியல் வன்முறைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு வந்தேன் என்பதை கடைசி வரையிலும் புரிந்து கொள்ளவில்லை. தனக்கு பாதிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை அறிந்து கொள்ளாமலேயே அந்தச் சிறுமி பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்.

நீதிமன்றின் தீவிர விசாரணையின் பின் இவர் குற்றவாளி என நீருபிக்கப்பட்டார். இது போன்ற குற்றங்கள் தொடர்ந்தும் நடைபெறாது தடுக்கும் முகமாகவும், குறித்த நபர் புரிந்த பாலியல் வல்லுறவுக் குற்றத்துக்குச் சட்டப்படியானதும் நியாயமானதுமான ஒறுப்பாக, சட்டக்கோவை பாலியல் வன்முறைப் பக்கம் 30, பிரிவு 03 ஒறுப்புக்கள் உப, பிரிவு 'அ' வின் கீழ் குற்றவாளிக் சாவொறுப்பு வழங்கப்பட்டது.

சிறுமியர் மீதான பாலியல் குற்றத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகள் தமிழீழ நீதிமன்றில் நடப்பது இதுதான் முதல் தடவையுமல்ல. நமது நாட்டுக்கு இது ஒரு புதிய பிரச்சினையுமல்ல. நாம் இதிலே கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால், பெண்கள் தமது சிறுவயதில் இருந்தே இப்பிரச்சினையை எதிர்நோக்குகின்றனர் என்பதே. வக்கிரகுணம் கொண்ட சில ஆண்கள் தமது தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்கின்றனர். ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் பாலியல் ரீதியான துன்புறுத்தல், வன்முறை என்பது எந்த வயதிலுமே ஏற்படலாம் என்பதனை தாய்மார் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். ஒவ்வொரு தாயினதும் அழி கூடிய கவனிப்பும், பெண்குழந்தைகளுடனான நெருங்கிய நட்புறவுமே அவர்களது பெண் குழந்தைகளை இந்த சமூகத்திலுள்ள வக்கிரம் பிடித்த நபர்களின் தாக்குதலிலிருந்து பாதுகாக்கும்.

வழவையாக எந்தத் தாயுமே தமது பெண் குழந்தைகள் பருவம் அடையுள்

வரை அவர்களைப் பற்றி பெரிய அளவில் கவனிப்பதில்லை. பருவமடைந்த பின்னர் தான் வீட்டுக்கு வெளியே போகவேண்டாம் என்பது போன்ற கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கின்றனர். ஆனால் தாம் விதிக்கும் புதிய கட்டுப்பாடுகளுக்கான காரணம் எதையும் அவர்களுக்குச் சொல்லுவதில்லை. எந்த விளக்கமுமற்ற திமிர்க்கட்டுப்பாடுகள், சிறுமிகளால் ஏற்க முடியாதவையாக இருக்கும். தமது சுதந்திரத்தில் தாய் தேவையற்று தலையிடுவதாகவே அவர்கள் எண்ணிக் கொள்வார்கள். ஆக பெண் குழந்தைகளுக்கு எந்தத் தாயுமே பாலியல் பற்றிய விழிப்புணர்வைக் கொடுத்து, அவர்களுக்கு வெளியுலகம் பற்றிய எச்சரிக்கையை உண்டு பண்ணுதல் என்பது நம் நாட்டில் அறவே இல்லை என்று சொல்லலாம். பாலியல் சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களை குழந்தைகளுக்கு அறிவுறுத்துவது ஆபாசமானது என்ற எண்ணமே பல பெற்றோர்கள் மத்தியில் நிலவுகின்றது. பெற்றோர்களின் இந்த பொறுப்பற்ற நடத்தைகள் காரணமாக பெண் குழந்தைகளுக்கு இது

சம்பந்தப்பட்ட எந்த அறிவுமே இல்லாமல் போவதால் தாம் பாதிக்கப்படுவது தெரியாமலேயே பாதிக்கப்படுகின்றார்கள். மேலே குறிப்பிடப்பட்ட வழக்கிலும் சம்பந்தப்பட்ட சிறுமிக்கு, தான் பாலியல் வன்முறைக்கு உட்படுத்தப்படுகிறேன் என்ற விடயம் தெரியாமலேயே

பாலியல் வன்முறைக்கு உட்படுத்தப்பட்டார்.

இதனால் நாம் பெற்றோர்களுக்கு கூறக் கூடியது என்னவென்றால், உங்கள் பெண் குழந்தைகளின் பாதுகாப்பும் எதிர்கால நல்வாழ்வும் உங்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் இடையிலான நல்லுறவில் தான் தங்கியுள்ளது என்பதையே.

அதே நேரம், மாணவப்பருவத்தில் இருக்கும் குழந்தைகளுக்கு பாலியல் பற்றிய அறிவைக் கொடுக்கலாமா, கொடுப்பதாயின் எப்படிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதனை தமிழீழத்தின் கல்வி மான்களும் சமூகப் பொறுப்புணர்வு உள்ளவர்களும் கூடிமுடிவு செய்வதை இனியும் பிற்போடமுடியாது. தமிழீழத்தின் பெண் குழந்தைகள் தொடர்ந்தும் இது போன்ற பிரச்சினைகளால் பாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டு போவதை மௌனமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் நிலை இனித் தொடரக்கூடாது என்பதில் எல்லோரும் தெளிவுடன் இருக்க வேண்டும். ★

தமிழுக்கு புதிய அறிமுகம்!

**கொம்பக்
டிஸ்குகளில் (CD)
புதிய, பழைய
திரைப்படங்கள்**

LUNNE
INTERNATIONAL

5, Rue Perdonnet, 75010 Paris. (Metro: La Chapelle) - Tel: 42 09 21 43

கடிதங்கள்

சிவா வசீகரன், ஓஸ்லோ.

பாலம் ஆசிரியருக்கு!

வணக்கம் உங்கள் திங்கள் இதழ் பாலம்(மே 96) பார்த்தேன். படித்தேன், வியந்தேன்.

பாலம் இதழ் அழகில், தரத்தில் இந்நாட்டு இதழ்களை ஒத்திருக்கிறது. எழுத்து தெளிவாக இருக்கிறது.

ஆனால், இதழைத் திறந்ததும், இது மதச் சார்புடையதாக இருக்குமோ என்ற ஐயப்பாட்டை ஏற்படுத்துகிறது. எழுத்து நடை ஈழத்தமிழர்களின் பேச்சுநடை. இயல்பான தமிழில் எழுதினால் உலகத் தமிழர்களுக்கு நன்றாகப் புரியும்.

பாலம்
ஒரு சொல்லு
ஒரு கல்லு
ஒரு மனிதர்
ஒரு ஆறு - இன்னும்
பல சொற்கள்
பலகற்கள்
பல மனிதர்கள்
பல ஆறுகள்
முன் வரும்
பாலம்

அருணாசலம், மலேசியா.

பாலம் ஆசிரியர் அவர்கட்கு,

வணக்கம். நலம். நலம் மலர்க்.

தாங்கள் அனுப்பிவைத்த பாலம் இதழ் கிடைத்தது.

மிகக் மகிழ்ச்சி, மிக்க நன்றி

பாலம் மிகவும் நேர்த்தியான முறையில் கவனமுடன் தயாரிக்கப்பட்டதாக இருக்கின்றது. பாலம் தாண்டத் தானே உள்ளது.

தமிழீழச் செய்திகள் யாவும் பேருத விவாக இருக்கிறது. கவிதைகள் உண்மை வெடிப்பில் சிதறிய முத்துக்களாக உள்ளன.

பாலத்தின் தரம் உயர்வானது. மென்மேலும் உயர்ந்திட நல்வாழ்த்துக்கள். பாலத்தை நாங்கள் தாண்ட தயாராக உள்ளோம். நீண்ட பாலம் போட தயாராகுங்கள்!

பாலம் இதழை இங்குள்ள பல நண்பர்களும் பல இலக்கியவாதிகளுக்கும் அறிமுகம் செய்துள்ளேன்,

அன்புடன்
அருணாசலம்.

க. சிவதாஸ், பார்சல், சுவில்.

ஆசிரியருக்கு,

'பாலம்' பார்த்தேன். நல்ல சஞ்சிகை. ஆனால் கவர்ச்சியாக இருக்கிறது. (சினிமா அட்டை காரணமோ?) ஐரோப்பாவில் வெளிவரும் சஞ்சிகை யொன்று, பத்திரிகையொன்றுடன் இலவசமாக விநியோகிக்கப்படுகின்றது.

நஞ்சாக இருந்தாலும் நாம் எப்போதும் இலவசத்துக்கு முன்னுரிமை கொடுத்தே பழக்கப்பட்டவர்கள். திடீரென மாறுவதெனின் எப்படிச் சாத்தியமாகும்? பாலத்தையும் நீங்கள் இலவசமாக கொடுத்தால் என்ன? நிறையப் பேருக்கு ஓசியில் கிடைப்பதுடன் உங்களுக்கும் விளம்பரம் கிடைக்கும்ல்லவா?

நன்றி

க. மனோகரன், பாரிஸ் -10

'பாலம்' இரு இதழ்கள் பார்த்தேன். ஒன்று அகதியின் துயரம் - இரண்டாவது சினிமா சிறப்பிதழ் போல். ஏன் இரு இதழ் அட்டையிலும் முற்றிலும் எதிரெதிர் முரண்பாடு?

சினிமா சஞ்சிகைபோல் தோற்றம் தருவதால், 'பேசும்படம்', 'பொம்மை' யுடன் அதுவும் ஒரு மூலைக்குச் சென்றுவிட்டது. அடுத்து வரும் இதழ்களிலாவது அட்டைப்படத்தில் கவனமெடுக்க வேண்டியது அவசியம் எனக் கருதுகிறேன்.

இந்திரஜித், டென்மார்க்.

அன்பின் 'பாலம்' ஆசிரியருக்கு,

'பாலம்' இரண்டாவது இதழில் திரு. கருணாஹரமூர்த்தி எழுதிய 'அந்த வரம் வேண்டாம் ஜெகதீஸ்வரி' என்ற கதையில், நிறைய ஜெர்மன் மொழிச் சொற்களை சேர்த்து எழுதுகிறார். 'பாலம்' பத்திரிகை ஜெர்மன் நாட்டில் மட்டும் வெளிவருவதில்லை. வேறு நாடுகளுக்கும் 'பாலம்' பத்திரிகை செல் கிறது. இனிமேல் அத்தவறு நேராமல் பார்த்துக்கொள்ளவும்.

ம. சுதர்சன், பிராங்போட், லூக்ஸம்பேர்.

'பாலம்' படிக்கக் கிடைத்தது. அழகான அச்சுப் பதிப்பு. விடயங்களும் தான். இன்னும் கனத்தியான, பல்வேறு வகையான விடயங்கள் தந்திருக்கலாம் என சொல்லத் தோன்றுகிறது.

இன்னும் பல்வேறுவகையான விடயங்களையும், விவாதங்களையும் உள்ளடக்கியதாகவும், நிகழ்கால அனைத்துலகப் பதிவுகளுடனும் பாலம் வெளியாக வேண்டும் என கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செவிடன் காதிஸ்

ஊதிய சங்கு

“புலிகள் இயக்கத்தை தடை செய்தால் ஏற்படும் விளைவுகள் பற்றி புதிய ஜனநாயக கட்சி சிறிதவகையாக அரக்ககு எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறது. அதாவது புலிகள் இயக்கத்தைத் தடை செய்வதால் இன்றைய யுத்தத்திற்கோ அன்றி யுத்தத்தின் தோற்றுவையாக இருந்துவரும் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கோ எத்தகைய முடிவையும் அல்லது தீர்வையும் கண்டுவிட முடியாது. அத்தகைய தடை நடவடிக்கை மேலும் பிரச்சினைகளைப் பூதாகரமாக்கி சிக்கலாக்குவதுடன் இறுதியில் அந்நிய சக்திகளின் காலடிக்கு நாட்டை இட்டுச் செல்வதாகும் அமைந்து விடும். புலிகள் இயக்கத்தைத் தடை செய்வதற்கு முயற்சி எடுக்கப்படுவதாக செய்திகள் வெளிவந்துள்ளன. இதன் அரசியல் பின்னணி அச்சமுட்போலமாகும் அமைந்துள்ளன. அந்நிய சக்திகளின், உள்நாள் பேரினவாத நிலைப்பாட்டாளர்களின், மற்றும் யுத்தப்பிரியர்களின் விருப்பத்தின் பேரில் இத்தகைய தடை முயற்சி எடுக்கப்பட்டால், அதன் எதிர்விளைவு யுத்தம் நிரந்தரமாக்கப்படுவதற்கே வழிவகுக்கும். பேச்சுவார்த்தை, அரசியற் தீர்வு என்ற தமிழ் மக்களின் எஞ்சி நிற்கும் நம்பிக்கையும் சிதறடிக்கப்பட்டு விடும். இது தெற்கில் சமாதானத்தை விரும்பும் சிங்கள மக்களுக்குப் பேரிடியாகிவிடும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறோம்.

மேலும் கடந்த அரசாங்க காலத்தில் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு நியாயமான தீர்வு காண்பதற்குப் பதிலாக புலிகள் தடைச்சட்டம், பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம், ஆறாவது திருத்தச் சட்டம் போன்ற சட்டங்களைக் கொண்டு வந்ததன் மூலம் பிரச்சினைகளை அடக்கு முறைகளின் வழியில் அணுகி, இளைஞர்களின் தீவிரவாதப் போராட்டங்களை உக்கிரப்படுத்திய வழிமுறைகளே கையாளப்பட்டன. அவற்றின் இன்றைய வளர்ச்சியே எல்லோரும் எதிர்கொண்டு நிற்கும் கொடிய யுத்தமாகும். எனவே புலிகள் இயக்கத்தை தடை செய்யும் முயற்சிகளை கைவிட்டு யுத்தத்தினதும் அதன் தோற்றுவாயான தேசியப் பிரச்சினையினதும், பிரதான கூறாக விளங்கும் விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்துடன் ஓர் நியாயமான அரசியல் தீர்வுக்கான பேச்சுவார்த்தைக்கும் செல்லும் முயற்சிகளுக்கு முன்வரவேண்டும் என்பதையே எமது கட்சி வற்புறுத்துகின்றது” என பத்திரிகை ஒன்றின் மூலம் புதிய ஜனநாயகக்கட்சியினர் தமது கருத்தைத் தெரிவிக்கிறார்கள். இது சந்திரிகா அரக்ககு செவிடன் காதிஸ் ஊதிய சங்காகாமல் போகாமல் இருந்தால் அல்லவோ?

Mc சாம்ராச்சியம்

இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டை நோக்கி அடியெடுத்து வைக்கும் மனிதன் இன்று எதையுமே வெகுவேகமாகத்தான் செய்து கொண்டு வருகிறான். பாரம்பரிய உணவு வகைகளில் நாட்டம் கொண்டிருந்த மக்கள் இன்று கால ஓட்டத்திற்கேற்ப துரித உணவகங்களை நாட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இதுவரை மேற்கு நாடுகளில் மாத்திரமே இருந்து வந்த துரித உணவு மோகம் இன்று இந்தியத்துணைக் கண்டத்திலும் பரவ ஆரம்பித்திருக்கின்றது.

இந்த துரித உணவகங்களை பலரும் நடத்தி வந்தாலும் இந்த வர்த்தகத்தில் முதன்மை வகிப்பவை என சில வற்றையே கூறக்கூடியதாய் உள்ளது. இதில் அமெரிக்காவை தலைமையகங்களாக கொண்ட MAC DONALDS, BURGER KING, K.F.C (KENTUKY FRIED CHIKEN), PIZZ HUT. போன்றவைகளையும் ஐரோப்பாவில் இயங்கிவரும் QUICK, BURCY போன்றவைகளே முக்கியமானவை. இதிலும் அவ்வர்த்தகத்தின் முதன்மை நிறுவனம் ஆக திகழ்வது MAC DONALDS தான். அமெரிக்காவில் 1940 ஆண்டில் மொறிஸ், ரிச்சர்ட் மக்டொனால்ட் எனும் இரு சகோதரர்களும் தம்மால் தயாரிக்கப்பட்ட ஹம்பக்கர்களை கலிபோர்னியாவில்

பாஸெடேனா வில் ஒரு சினிமா தியேட்டர் அருகில் விற்பனை செய்து வந்தனர். 1948-ம் ஆண்டில் இவர்களால் சிறு உணவகங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1952-ம் ஆண்டு தென்கலிபோர்னியா முழுவதும் இவர்களது உணவகங்கள் பெருக ஆரம்பித்தது. இவர்களது உணவு வகைகளை அமெரிக்காவின் மத்திய பகுதிகளில் விற்பனை செய்து வந்த "RAY KROCK" இனால் 1962ம் ஆண்டு 2.7 மில்லியன் டாலர்களுக்கு Mc Donalds நிறுவனம் வாங்கப்பட்டது. இன்று மக்டொனால்ட்ஸ் நிறுவனம் உலகம் முழுவதும் பரவி ஒரு பெரும் சாம்ராச்சியமாக விரிவடைந்துள்ளது.

எந்தெந்த நாட்டிற்குள் முடியுமோ அங்கெல்லாம் நாமிருப்போம் என்கிறார் அதன் இன்றைய தலைவரான மைக்கல் குயின்லன். சிக்காகோவின் ஓஹாரே விமான நிலையப் பகுதியில் ஓக் முலுகக்கில் 83 ஏக்கர் நிலப் பரப்பில் தனது தலைமையகத்தை கொண்டிருக்கும் மக்டொனால்ட்ஸின் கிளைகள் இன்று கனடாவில் வான்சுவரில் இருந்து லித்துவேனியாவின் வில்னியஸ் வரை பரந்துள்ளது. உலகின் 94 நாடுகளில் காலூன்றியுள்ள மக்டொனால்ட்ஸ் அந்த நாடுகளிலுள்ள தனது 18,700 கிளைகளினூடாக தினமும் 33 மில்லியன்

யன் மக்களுக்கு சேவையாற்றுகிறது. இவ்வருட இறுதிக்குள் தமது நிறுவனம் 100-க்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் தமது சேவையை விஸ்தரிக்கும் எனக் கூறும் அதன் தலைவர் அடுத்த வருடத்தின் இதே காலப் பகுதிக்குள் மேலும் 3,200 புதிய கிளைகளை ஆரம்பிக்கப்பட்டுவிடும் என்றும் கூறுகிறார். அவரின் கணிப்புப் படி 94-ம் ஆண்டில் 1787 புதிய கிளைகளும் 1995 ம் ஆண்டில் 2430 கிளைகளும் மட்டுமே புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட நிலையில் இவ்வருடம் அதன் வளர்ச்சி 30 விகிதத்தால் அதிகரித்துள்ளது. பொதுவாகக் கூறினால் ஒவ்வொரு 24 மணி நேரமும் ஒரு கிளை உலகின் எங்காவது ஒரு மூலையில் அமைக்கப்படுகிறது. வெளிநாடுகளைப் பொறுத்தவரை பொருளாதார நிலை திருப்திகரமாக இருக்க உள்ளூர் சந்தையில் கடந்த வருடமும் இவ்வருடமும் பெரும் இழப்புக்களை அது சந்தித்துள்ளது. அமெரிக்காவைப் பொறுத்தவரை அதன் பிரதான போட்டியாளரான BURGER KING நிறுவனமே அதிக லாபமடையும் நிறுவனமாக உள்ளது. சர்வதேச ரீதியில் சில நாடுகளைத் தவிர மற்றைய நாடுகளில் மக்டொனால்ட்ஸ் பெரும் லாபகரமான ஒரு வர்த்தக நிறுவனமாகவே உள்ளது. உள்ளூரில் ஏற்படும் இழப்புக்களை வெளிநாடுகளில் உள்ள தமது கிளைகள் சரி செய்து வருகின்றன எனக் கூறும் அதன் நிதி நிர்வாகி தமது நிறுவனம் அமெரிக்காவிலும் நிலமையைச் சரிசெய்யும் நடவடிக்கைகளில் இறங்கியுள்ளதாக குறிப்பிடும் அவர் அதில் முக்கியமாக அடுத்த வருடம் குளிர்கால ஒலிம்பிக் போட்டிகளிலும், 2000 ஆண்டில் நடக்கவிருக்கும் கோடைகால ஒலிம்பிக்கிலும் உத்தியோகபூர்வ மென்பான விநியோக உரிமையை வென்றுள்ளது. அதைவிட இன்றுவரை BURGER KING நிறுவனத்திற்கு வர்த்தக ரீதியில் பெரும் துணையாக இருந்து வரும் WALT DISNEY நிறுவனத்துடன் அடுத்த வருடம் 10 வருடங்களுக்கு ஒப்பந்தம் செய்துள்ளது. இதனால் இனிமேல் DISNEY பொருட்கள் யாவும் மக்டொனால்ட்ஸ் ஊடாகவும் விற்பனை செய்யப்படும். இது உள்ளூரில் BURGER KING-இற்கு விழுந்த ஒரு பலத்த ஆடியாகும்..

இவை தவிர மக்களைக் கவரும் நடவடிக்கையாக வீதி ஓரங்களில் கடுகதி உணவகங்கள் (EXPRESS STORES FRONT) பெருமளவில் அமைத்து வரும்

அதே வேளை சிறுவர்களையும் அது விட்டு வைக்கவில்லை. தனது (HAPPY MEALS) எனும் உணவு வகைகளாலும் கிளைகளுக்குள் அமைக்கப்படும் விளையாட்டுப் பகுதிகள் போன்றவற்றாலும் பெருமளவில் சிறுவர்கள் மக்டொனால்ட் சில் குவிகின்றனர்.

சர்வதேச ரீதியில் வர்த்தகத்தை விரிவு படுத்தி வரும் மக்டொனால்ட் சிற்கு கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளும், தென்கிழக்காசிய நாடுகளும் பெரும் சிக்கல்கல்களை ஏற்படுத்துகின்றன. வளர்ந்துவரும் சந்தைகளை உடைய நாடுகளாக இருந்தாலும் தற்சமயம் அங்கு உள்ள பொருளாதார நிலைகளுக்கு ஏற்றவாறு தனது பொருட்களுக்கு விலை நிர்ணயிப்பதும், உணவு நிலையங்களுக்கு வாடிக்கையாளர்களை வரவழைப்பதும் மிகவும் சிக்கலாக இருப்பதாக அதன் நிர்வாகி கூறி

னார். சீனாவில் தாம் 80 கிளைகளை நடத்தி வந்தாலும் பெரிதான லாபம் அங்கு கிட்டவில்லை என்றும் எதிர்காலத்தில் அதனை அடையும் முயற்சியில் ஈடுபடுவதாயும் தமது இலக்கு இந்தியாவே என்றும் அங்கு நாடு முழுவதும் குறைந்தது 500 விற்பனை நிலையங்களையாவது தாம் அமைக்க விரும்புவதாயும் அதற்கான பேச்சுக்கள் தற்போது நடந்து வருவதையும் தெரிவித்தார்.

ஐரோப்பாவை பொறுத்தவரை பிரான்ஸிலேயே அதிக கிளைகளைக் கொண்டுள்ள மக்டொனால்ட்ஸ் இத்தாலியின் மிகப் பெரிய நிறுவனமான BURCY நிறுவனத்தையும் வாங்கியதன் மூலம் அங்கும் தனது கால்களை ஆழப்படுத்தியுள்ளது. இது தவிர ஜேர்மனியிலும், சுவீசிலும் ரயில்களுக்குள்ளும் உணவு நிலையங்களை அது

அமைத்துள்ளது. இது தவிர ஐரோப்பாவில் BURGER KING நிறுவனம் அதிக கிளைகளை கொண்டிராததும் QUICK இன் வர்த்தகம் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் இருப்பதாலும் மக்டொனால்ட்சிற்கு நேரடியான போட்டி இல்லாமல் இருக்கிறது. ஐரோப்பாவில் "PIZZA HUT" மட்டுமே இதனுடன் போட்டி போடும் ஒரே நிறுவனமாக உள்ளது.

அதன் தரம், சுத்தம், துரித சேவை என்ற கொள்கையும் வாடிக்கையாளர்களை பெரிதும் கவர்கிறது. ஆனால் தமது ஊழியர்கள் வாடிக்கையாளர்களை உபசரிக்கும் முறையில் சரியான திருப்தி தராத நிலையில் ஐந்து ஹம்பக்கர் பல்கலைக்கழகங்களில் பல நூறு ஊழியர்கள் புதிதாக பயிற்சிகளையும் விரிவுரைகளையும் பெறுகிறார்கள் என்கிறார்.

- உதயன்

சர்வதேச நாடுகளுக்கும் உடனுக்குடன்
தெளிவான மலிவான தொலைபேசிச் சேவைக்கு

WOODLANDS

இலங்கை, மலேசியா, இந்தியா, சிங்கப்பூர், மலேசியா, தாய்லாந்து, அபுதாபி, கம்போ, ஐரோப்பா

சேவை நேரம்
காலை 9.00 மணி முதல்
மாலை 10.00 மணி வரை
70, Rue Louis Blanc, 75010 Paris
(Metre: La Chapelle)
Tel: 46 07 76 04

தொலைபேசி அட்டைகளும் இங்கு கிடைக்கும்

நான் ஒரு மரம்வெட்டி என் பெயர் ஒரு பொருட்டல்ல. நான் எங்கே பிறந்தேனோ எங்கே சாக இருக்கிறேனோ - ஒருவேளை சிக்கிரம் - அந்தக் குடிசை காட்டின் விளிம்பில் இருக்கிறது.

காடு கடல்வரை நீண்டிருக்கிறதென்றும், முழு பூமியையும் வளைக்கிறது என்றும், என்னுடையதைப் போன்ற மரக் குடிசைகள், அதன் பாதையில் உள்ளன என்றும் சொல்லப்படுகிறது. கடலை ஒரு போதும் நான் பார்த்ததில்லை என்பதால் இதுபற்றி எனக்குத் தெரியவில்லை. காட்டின் மறுபக்கத்தையும் நான் ஒரு போதும் பார்த்ததில்லை. நாங்கள் சிறு பையன்களாக இருந்த போது என் மூத்த சகோதரன், ஒரு மரத்தைக் கூட விட்டுவைக்காமல் அனைத்தையும் வெட்டித்தள்ளுவதாக என்னை உறுதியளிக்க வைத்திருந்தான். என் சகோதரன் இறந்துவிட்டான். நான் என்ன தேடிக்கொண்டிருக்கிறேனோ - என்ன தேடிக்கொண்டிருப்பேனோ - அது வேறு ஏதோ. மேற்கில் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் ஓடையில் என் கைகளால் எவ்வாறு மீன் பிடிக்க வேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியும். காட்டில் ஓநாய்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவைகள் என்னை அச்சுறுத்துவதில்லை. மேலும் என் கோடாலி ஒரு போதும் எனக்கு உண்மையற்று இருந்ததில்லை.

என்னுடைய வருடங்களை, நான் ஒரு போதும் கணக்கிட்டதில்லை. அவை நிறைய இருக்கும் என்று எனக்குத் தெரியும். என் கண்கள் இப்போது பார்ப்பதில்லை. இந்த கிராமத்தில் எங்கே என் துணிகரம் இனிமேல் இல்லை என்று ஆயிற்றோ அதிலிருந்து என் வழியைத் தொலைத்து, நான் கஞ்சன் என்று அறியப்பட்டேன். ஆனால் ஒரு சாதாரண மரம் வெட்டி எவ்வளவு செல்

வத்தை சேமித்து வைத்திருக்க இயலும்?

உறைபனியை வெளித்தள்ள வீட்டின் கதவை ஒரு கல்லுடன் இறுகச் சாத்தினேன். வெகுகாலத்திற்கு முன் ஒரு மாலை வேளையில் கனத்த காலடிச் சத்தம் நெருங்குவதையும் பின் கதவைத் தட்டுவதையும் கேட்டேன். நான் கதவைத் திறந்தேன். ஒரு புதியவன் உள்ளே

வந்தான். வயதானவனான வளர்த்தியா னவனான அவன் உடல், நைந்த கம்பளியால் சுற்றப்பட்டிருந்தது. அவன் முகத்தில் ஒரு தளும்பு இருந்தது. அவனுடைய வயது, அவனுக்கு பலவீனத்தைவிட அதிக அதிகாரத்தை, அளித்திருப்பதாகத் தோன்றியது. ஆனால் அவன், கம்பின் உதவியில்லாமல் நடமாடமுடியாது என்பதைக் கவனித்திருந்தேன். இப்போது ஞாபகத்தில் இல்லாத சில வார்த்தைகளை நாங்கள் பரிமாறிக் கொண்டோம். இறுதியில் அவன் கூறினான், 'நான் வீடல்லாதவன். எங்கே முடியுமோ அங்கே தூங்குகிறேன். இந்த சாக்ஸன் நிலம் முழுவதும் நான் பயணம்செய்திருக்கிறேன்.'

இந்த வார்த்தைகள் அவனுடைய வயதை நிரூபித்தது. என் தந்தை எப்போதும் சாக்ஸன் நிலம் என்றே பேசினார்; இப்போது மக்கள் இங்கிலாந்து என்று அழைக்கின்றனர்.

என்னிடம் ரொட்டியும் மீனும் இருந்தன. நாங்கள் உணவருந்தும் போது ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசிக் கொள்ளவில்லை. எங்கே என் சகோதரன் இறந்

தானோ அந்தத் தரையில் சில தோள்களால் ஆன வைக்கோல் படுக்கையை அவனுக்கு அமைத்துக் கொடுத்தேன். இரவு வந்ததும் நாங்கள் தூங்கச் சென்றோம்.

நாங்கள் குடிசையை விட்டு வெளிவரும்போது பொழுது புலர்ந்து கொண்டிருந்தது. மழை நின்றிருந்தது. தரை புதிதாக விழுந்த பனியால் மறைந்திருந்தது. என் துணைவனின் கையிலிருந்த கம்பு அவனுடைய கையில் இருந்து நழுவி விழுந்தது. அவன் அதை எடுத்துத் தரும்படி என்னை அதிகாரம் செய்தான்.

'நான் ஏன் உனக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும்?' என்று அவனிடம் கேட்டேன்.

'ஏனென்றால் நான் ஒரு அரசன்.' என்று பதிலளித்தான்.

நான் அவனைப் பைத்தியம் என்று நினைத்தேன். கம்பை எடுத்து அவனிடம் கொடுத்தேன். அவன் மாறுபட்ட குரலில் பேசினான்.

'நான் ஸ்க்ஜன்களுடைய அரசன். கடினமான போர்களிலும் என் மக்களுக்கு நான் அடிக்கடி வெற்றியைக் கொண்டு வந்தேன். ஆனால் விதி வசப்பட்ட ஒரு நேரத்தில் நான் எனது ராஜ்யத்தை இழந்து விட்டேன். என்னுடைய பெயர் 'இசொன்' நான் ஓடின

1899-ஆம் ஆண்டு போனஸ் அயர்ஸில் (Buenos Aires) பிறந்த ஜோர்ஜ் லூயி போர்ஹே, தாய் வழியிலும், தந்தை வழியிலும் அர்ஜென்டினாவின் விடுதலை இயக்க வீரர்களின் வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர். லத்தீன் அமெரிக்க இலக்கியம் முதிர்ச்சி பெற்றதன் சின்னமான போர்ஹே, இந்நூற்றாண்டின் மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்ற எழுத்தாளராகத் திகழ்ந்தார்.

அர்ஜென்டினா நாட்டில் பரவலாக அறியப்பட்டுள்ள எழுத்தாளர்களில் ஒருவர். சிறுகதைகள், நாவல்கள், கவிதைகள், கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கிறார். அனேகமாக அவர் எழுத்துக்கள் அனைத்துமே ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1961-இல் சர்வதேசப் புத்தக வெளியீட்டாளர்கள் பரிசை, சாமுவேல் பெக்கெட்டுடன் பகிர்ந்து கொண்டார்.

இனத்தைச் சேர்ந்தவன்.

நான் கூறினேன், 'நான் ஓடினை வழி படுவதில்லை. கிறிஸ்துவை வழிபடுகிறேன்.'

நான் கூறியதைக் கேட்காதவன் போல் அவன் மேலும் கூறினான். 'நான் வெளியே செல்லும் வழிகளில் பயணம் செய்கிறேன். ஆனால் நான் இப்போதும் அரசன். அதற்காக முத்திரை வைத்திருக்கிறேன். நீ அதைப் பார்க்க விரும்புகிறாயா?

அவன் தன் எலும்புக்கையின் உள்ளங்கையைத் திறந்தான். அதில் ஒன்று மேயில்லை. பிறகுதான், அவன் கையை

எப்போதும் மூடிக்கொண்டிருந்தது என் ஞாபகத்திற்கு வந்தது.

என்னைக் கடுமையாக வெறித்துப் பார்த்தவாறு அவன் கூறினான். 'நீ தொட்டுப் பார்க்கலாம்.'

அவநம்பிக்கையுடன் நான் என் விரல் நுனிகளால் அவன் உள்ளங்கையைத் தொட்டேன். குளிர்ச்சியாக ஏதோ வொன்றை நான் உணர்ந்தேன். ஏதோ பளபளப்பதைக் கண்டேன். திடீரென கை மூடியது. நான் ஒன்றும் கூறவில்லை. குழந்தையிடம் பேசுவது போல் அவன் பொறுமையாக மேலும் கூறினான்.

'இது ஓடினின் முத்திரை. இதற்கு ஒரு பக்கம் மட்டுமே உள்ளது. அனைத்து உலகத்திலும் ஒரு பக்கம் மட்டும் உள்ள எதுவும் கிடையாது. இந்த முத்திரை என்னிடம் இருக்கும்வரை நானே அரசன்.'

'இது தங்கமா?' என்று கேட்டேன்.

'எனக்குத் தெரியாது. இது ஓடினின் முத்திரை. இதற்கு ஒரு பக்கம்மட்டுமே உள்ளது.'

அதற்குப் பிறகு அந்த முத்திரையைச் சொந்தமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற பேராசை என்னை வெற்றி கொண்டது. இது எனக்குச் சொந்தமாக இருந்தால் தங்கக் கட்டிகளுக்கு இதை நான் விற்பனை செய்யலாம். நான் அரசனாகவும் இருப்பேன். இன்றுவரை நான் வெறுக்கும் அந்த ஊர்சுற்றியிடம் கூறினேன்.

'என்னுடைய குடிசையில் ஒரு பெட்டி நிறைய நாணயங்களைப் புதைத்து வைத்திருக்கிறேன். அவை தங்கத்தினால் ஆனவை. அவை கோடாலி போல் மின்னக் கூடியவை. ஓடினின் முத்திரையை என்னிடம் கொடுத்தால் அதற்கு பதிலாக அந்தப் பெட்டியை உனக்கு விற்பனை செய்கிறேன்.'

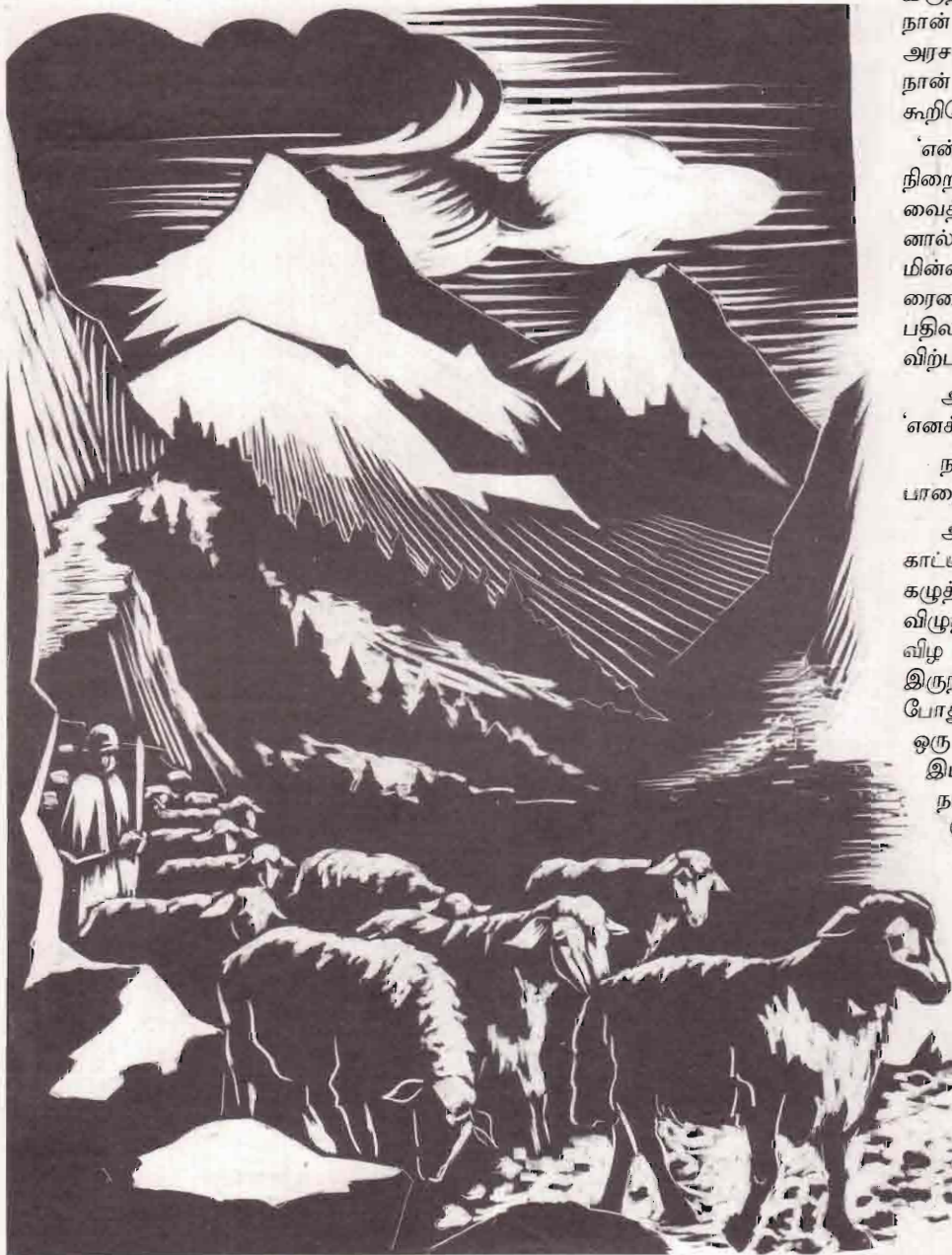
அவன் உறுதியாகக் கூறினான். 'எனக்கு விருப்பமில்லை'

நான் கூறினேன். 'நீ உன்னுடைய பாதைவழியே செல்லலாம்.'

அவன் தன் முதுகுப்புறத்தைக் காட்டித் திரும்பினான். அவனுடைய கழுத்தின் பின் புறத்தில் கோடாலியால் விழுந்த ஒரு வெட்டு அவனைக் கீழே விழ வைக்கப் போதுமானதற்கு மேலாக இருந்தது. ஆனால் கீழே விழுந்த போது அவன் கை திறக்க காற்றில் ஒரு பளபளப்பைக் கண்டேன். அந்த இடத்தை என் கோடாலியால் குறிக்க நான் சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டேன். இறந்த அந்த மனிதனை உயரத்தில் ஓடிக்கொண்டிருந்த ஓடைக்கு இழுத்துச் சென்றேன். அங்கே அவனை அதில் எறிந்தேன்.

என் குடிசைக்குத் திரும்பி வந்ததும் அந்த முத்திரையைத் தேடினேன். என்னால் அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. இது நடந்து பல வருடங்கள் ஓடிவிட்டன. நான் அதை இன்னும் தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

★★

ஐந்து வயதில் விருது நடிகை

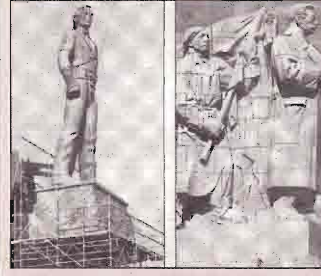
இந்த ஐந்து வயது சிறுமி தனக்கு விருது கிடைத்ததையோ தனக்காக ஏராளமான மக்கள் கை தட்டியதையோ அறிந்திருக்காத நிலையில் தனது பெற்றோருடன் ஆழ்ந்த நித்திரையில் இருந்தார். "victoire thivisol" - இவருக்கு 5 வயதுதான் ஆகிறது. ஆனால் இவர் "ponette" என்ற படத்தில் சிறப்பாக நடித்ததற்காக சிறந்த நடிகையாக தெரிவுசெய்யப்பட்டார். பிரெஞ்சு சிறுமியான இவரது படம் வெனிசில் நடைபெற்ற சர்வதேசத் திரைப்பட விழாவிலேயே சிறந்த படமாக தெரிவு செய்யப்பட்டது.

ஸ்டாலினுக்கு மாற்று மைக்கல் ஜக்சன்

ஸ்டாலினின் சிலைக்கு மாற்றாக வைக்கக் கூடியவரது சிலை யாருடையதாக இருக்கலாம் என்றும், பாப்பாண்டவரை தரிசிக்கக்கூடும் கூட்டத்தைவிட அதிக கூட்டத்தை சேர்க்கக் கூடியவர் யார் என்றும் பார்த்தால் அது நிச்சயம் பொப் பாடகர் மைக்கல் ஜக்சனாகத் தான் இருக்கும்.

ஆமாம் மைக்கல் ஜக்சன் தனது History உலக இசைப்பயணத்தில் ஒரு கட்டமாக 'பிராக்'கிற்கு வந்தபோது அவரது இசை நிகழ்ச்சியின் அமைப்பாளர்கள் முன்னர் ஸ்டாலினின் பாரிய சிலை இருந்த ஒரு மலைப்பகுதியில் ஜக்சனின் மிகப் பிரமாண்டமான சிலையை வைத்தார்கள். அது மட்டுமா அவர் விமானத்தில் இருந்து இறங்கி இன்டர்

கொண்டினன்டல் ஹோட்டலுக்கு சென்றபோது அங்கு கூடியிருந்த மக்கள் சில காலத்துக்கு முன் இப்பகுதிக்கு பாப்பாண்டவர் விஜயம் செய்தபோது கூடிய மக்களை விட மிக அதிகமான எண்ணிக்கையில் இருந்தார்களாம்.

மலைக் குகைக்குள் மயானங்கள்

ஆபிரிக்காவில் மாலி நாட்டில் உள்ள ஒரு இன மக்களில் ஒருவர் இறந்துவிட்டால் அவரது உடலைத் துணியால் சுற்றி கயிற்றினால் இறுக்கமாகக் கட்டி ஆழமான மலைக் குகைக்குள் இறக்கிவிட்டு விடுகிறார்கள். இம் மலைக் குகைகள் பல இதன் காரணத்தால் மயானக் குகைகளாக உள்ளன. குகைகள் அனேகமாக 90 மீற்றருக்கும் அதிகமான ஆழம் உள்ளவை. குகைக்குள் இறக்கிவிடப்பட்ட உடல்கள் நீண்ட காலத்துக்கு அப்படியே விடப்படுவதால் எலும்புகளும் மண்டையோடுகளுமே எஞ்சி குவிந்துபோய்க் கிடக்கின்றன.

இம் மக்கள் பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கு ஒரு முறை விசேட விழாவொன்றினை ஏற்பாடு செய்கின்றனர். ஆறு வாரங்கள் நடைபெறும் இவ்விழாவில் குகைப் பகுதியில் விசேட சமயச் சடங்குகள் செய்யப்பட்டு அங்குள்ள ஆவிகள் துரத்தப்படுகின்றன. பின்னர் எலும்புகளும் மண்டையோடுகளும் பிரித்தெடுக்கப்பட்டு இறுதிக் கிரியைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

3000 வருடங்களுக்குப் பின்னும் நிம்மதி இல்லை?

எகிப்திலிருந்து கொண்டு செல்லப்பட்ட 3000 வருடத்துக்கு முந்திய மம்மி ஒன்று நியூஹம்சயர் நூதனசாலையில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. நான்கு வருடங்களுக்கு முன்பு இது மூடப்பட்ட போது அரும் பொருட்களை வாங்கி விற்பனை செய்யும் Terry Lewis என்பவர் அதனை வாங்கி தனது காட்சி நிலையத்தில் விற்பனைக்காக வைத்திருந்தார்.

இப்போது எகிப்திய அரசு அதிகாரிகள் அந்த மம்மியை மீளவும் தம்மிடம் ஒப்படைக்கும்படி அமெரிக்காவிடம் கேட்டுள்ளனர். விசாரணைகள் முடியும் வரை அந்த மம்மியை அதன் கண்ணாடிப் பெட்டிக்குள் வைக்குமாறு அமெரிக்க சுங்க அதிகாரிகள் உத்தரவிட்டுள்ளனர்.

மம்மியை பணம் தராமல் யாராவது அபகரிக்க முயன்றால் தான் அதனைத் தீழுட்டி எரித்துவிடப் போவதாக Terry Lewis பயமுறுத்தியுள்ளார். அதேவேளை எகிப்திய அதிகாரிகளோ பணம் எதுவும் பெற்றுக்கொள்ளாமல் மம்மியை ஒப்படைக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவரைச் சாபம் பிடிக்கும் என்கின்றனர். பாவம் மம்மி, 3000 வருடங்களுக்கு பிறகும் நிம்மதியில்லாத நிலை தானோ?

ஒலிம்பிக்கிலும் திருஷ்டியாம்

படத்திலிருப்பவர் விதுவேனியா நாட்டு கூடைப்பந்தாட்ட வீரர் சபோனிஸ். அட்லாண்டா நகரில் நடந்து முடிந்த போட்டிகளின் போது, அவுஸ்திரேலியா நாட்டுடன் விளையாடி வெண்கலப் பதக்கத்தினை தனது நாடு தட்டிக் கொள்வதற்கு பெருமளவு புள்ளிகளை எடுத்தவர். வெண்கலப் பதக்கம் எடுத்ததனால் பார்வையாளர்களின் பார்வையெல்லாம் தங்கள் பந்தில் விழுவதினால் பந்திற்கு திருஷ்டி பட்டுவிடும் எனக் கருதிய இவர் பந்தினை அப்படியே தனது மேலாடைக்குள் பதுக்கிக் கொண்டார். அப்படியானால் ஈட்டி எறிபவராக இவர் இருந்திருந்தால் ஈட்டியை எப்படிப் பதுக்குவாராம்?

இரு! எழும்பு! சாதனை செய்யலாம்?

கலிபோர்னியாவில் டைனோசோர் என்ற உடற்பயிற்சி நிலையத்தை நடாத்திவரும் Bill Evans என்பவர் இருந்து எழும்புவதில் உலகசாதனையொன்றை ஏற்படுத்தி கின்னஸ் புத்தகத்தில் இடம்பிடித்துள்ளார்.

இவர் 24 மணி நேரத்தில் 100687 தடவைகள் இருந்து எழுந்து இச் சாதனையை நிலைநாட்டியுள்ளார். இதற்கு முன் 1992-இல் 70175 தடவை இருந்து எழும்பியதே சாதனையாகக் கணிக்கப்பட்டிருந்தது.

லண்டனில் ஓர் தமிழர் தங்க நகை மாளிகை

வெஸ்டன்

ஜுவலர்ஸ்

அதிநவீன வேலைப்பாடுகளுடன் கண்ணைக்கவரும் அசல் 22 கரட் சிங்கப்பூரிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டதும், லண்டனில் பல வருட அனுபவம் வாய்ந்த நகைத் தொழிலாளர்களால் தயாரிக்கப்பட்டதுமான நவநாகரிக நங்கையருக்குத் தேவையான கல்லட்டியல், சங்கிலி, முத்துச்சங்கிலி, பதக்கம், மரகதப்பதக்கம், வளையல்கள், ஓம் சுவாமிப் பென்ரன்கள், விதம்விதமான கல் தோடுகள், மோதிரங்கள், தாலிக்கொடிகள், ஜிமிக்கிகள் மற்றும், சிறுபிள்ளைகளுக்குத் தேவையான அனைத்து நகைகளுக்கும் மலிவு விலைக்கு நாடவேண்டிய நகை மாளிகை

எது வேண்டுமானாலும் சிங்கப்பூரிலிருந்து இறக்குமதி செய்தும், கைதேர்ந்த நகைத்தொழிலாளர்களைக் கொண்டு தயாரித்தும் தரப்படும்

உங்கள் வாழ்வின் தயாரங்கள் ஓடி ஒழிய உங்கள் ராசிக்கேற்ற இரத்தினக் கற்கள் பதித்துத் தருவோம்

WESTERN JEWELLERS
230, Upper Tooting Road
London, SW17 7EW
Tel: 0181-767 3445
0181-646 6401

OPEN 7 DAYS

3
ரசிகப் பெருமக்களுக்கு முக்கிய அறிவித்தல்

போலிகளை வாங்கி
ஏமாறாதீர்கள்!
தரத்தில் சிறந்த
உண்மையான
எமது CD, Audio-க்களை
கேட்டு வாங்குங்கள்

AYNGARAN
Agenciees

EDCO HOUSE
10-12 HIGH STREET
COLLIERS WOOD
LONDON SW19 2AE,
Tel: 0181 545 0090
Fax: 0181 543 0933